

వార్త

ఆదివారం

14 ఫిబ్రవరి, 2021

శ్రీ వీమకు..

అభిషేకం

పవన్ కుమార్ జీడిగా

బా లీవ్ హార్సీయిన్ జాక్యులిన్ ఫెర్నూండేజ్కు
టాలీవుడలో పవర్ స్టార్ పవన్ కల్యాణ్ సరసన
కథానాయికగా నటించే అవకాశం లభించినట్లు
తెలుస్తోంది. పవన్ హార్సీగా క్రిష్

ఆమెకోసం తీవ్రంగా ప్రయ
త్వించడంతో చివరికి
ఆమె డేట్స్ సర్దు
బాటు చేసుకుని, గ్రెన్
సిగ్చుల్ ఇచ్చినట్లు
సమాచారం.
ఆమె ప్లాష్
బ్యాక్

జాక్యులిన్ ఫెర్నూండేజ్?

దర్శకత్వంలో ఈ భారీ
చిత్రం రూపొందుతున్న
సంగతి విదితమే!
ఇందులో ఇద్దరు
కథానాయికలు
నటించనున్నారు.
ఇప్పటికే నిధి
అగ్రాంతము ఒక
కథానాయికగా ఎంపిక
చేసినట్లు సమాచారం. మరో
కథానాయిక పాతకు మొదటి నుంచీ జాక్యులిన్ ఫెర్నూండేజ్ను
సంప్రదిస్తున్నారు.
అయితే బాలీవుడలో ఆమె బిజీగా ఉండడం వల్ల డేట్స్
కుదరలేదు. అయినా దర్శకుడు క్రిష్

ఎపిసోడ్స్ లో కనిపించనున్నట్లు తెలుస్తోంది. ప్రముఖ నిర్మాత
ఎం రత్నం నిర్మిస్తున్న ఈ చిత్రం ఘాటింగ్ ఇటీవలే
ప్రోదరాబాద్ లో ప్రారంభమైంది.

మిళ
స్టార్
హార్సీలలో
శింబు ఒకరు. అక్కడ
ఆయనకంటూ ఒక
ప్రత్యేకమైన క్రేజ్
ఉంది.

ఒకప్పుడు అక్కడి మాన్ హార్సీలలో
ముందు

వి.హాన్ ప్రొడక్షన్స్ వారు నూటా ఇరవై
ఐదు కోట్ల రూపాయల బడ్జెట్తో ఈ
చిత్రాన్ని నిర్మిస్తుండటం విశేషం.

శింబు సినిమాలో

వరుసలో వుండే ఈ హార్సీ
కొన్ని కారణాల వల్ల వెనక
బడిపోయాడు.

తాజాగా శింబు కథా
నాయకుడుగా
'మానాడు'

సినిమా రూపొం
దుతోంది.

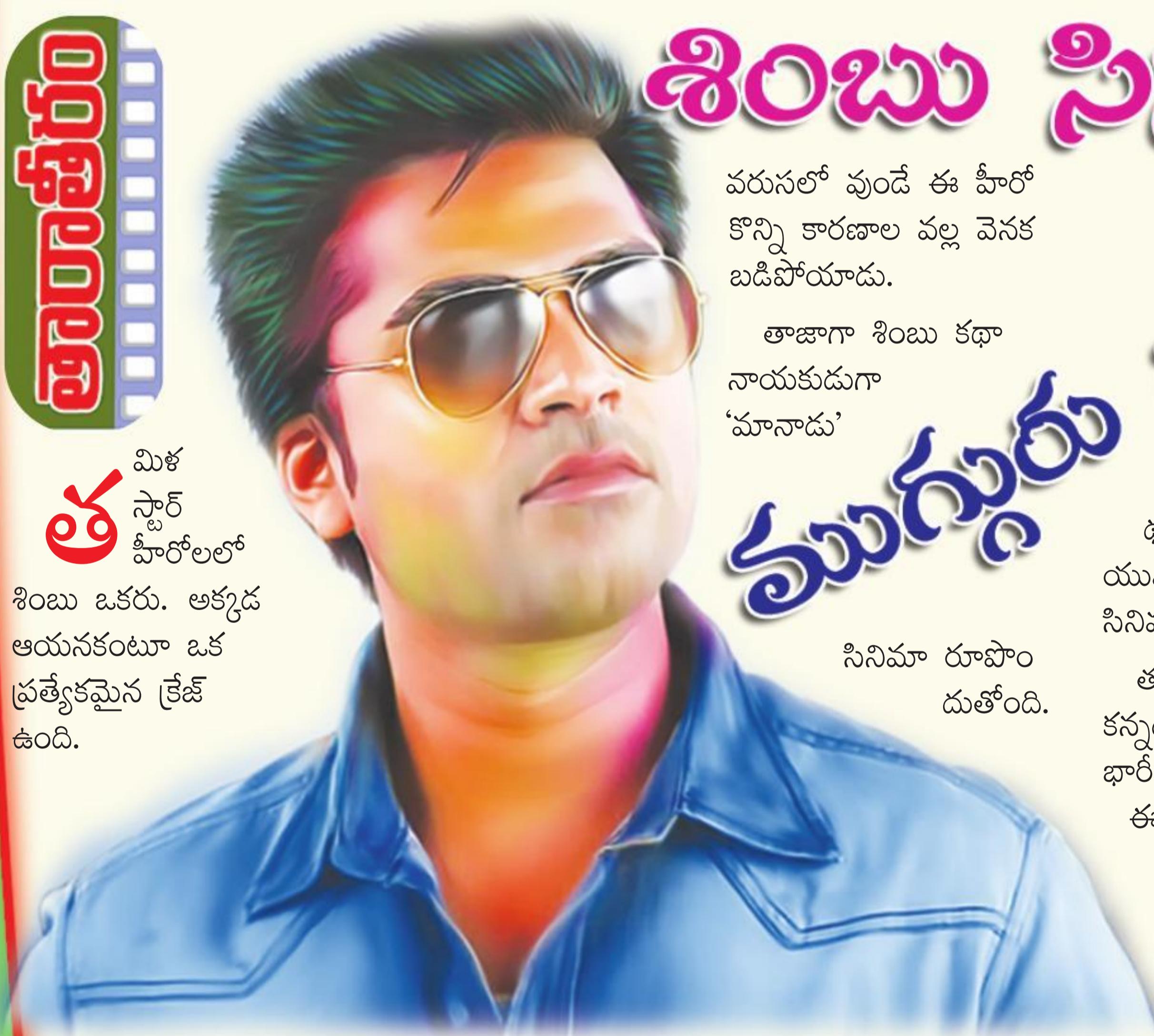
వెంకట్ ప్రభు
దర్శకత్వంలో ఈ
సినిమా రూపొందు
తోంది. పొలిటికల్ ట్రిల్లర్ నేప
ధ్వంలో ఈ కథ ఉంటుందట.

యువన్ శంకర్ రాజు సంగీతం ఈ
సినిమా ప్రత్యేక ఆకర్షణి అని టాక్.

తమిళంతో పాటు తెలుగు, మలయాళ,
కన్నడ, హిందీ భాషల్లో ఈ సినిమాను
భారీస్ట్రాయిల్ విడుదల చేయనున్నారు.

ఈ సినిమాలో ముగ్గురు స్టార్ డైరెక్టర్లు
ముఖ్యమైన పాతలను పోవిస్తుం
డడం విశేషం.

ఎస్.జె.సూర్య, భారతీరాజు,
ఎస్.ఎ.చంద్రశేఖర్. ఈ ముగ్గురి
పాతలు తెరపై చాలా
విభిన్నంగా.. విలక్షణంగా కనిపిస్తాయని
సమాచారం.

14 ఫిబ్రవరి, 2021

మంచి ముత్కలు

యావనం అంటే పాటలు, ఆనందం అని తేలికగా తీసుకోకు.

దాని మీద దయతలచి, నీ గులాబీలు ఎంత త్వరగా

వాడిపోతాయో గుర్తుచేసుకో. - ఎఫ్.డి.రూజ్.వెల్ల్

విషయ విశేషం

కదలలేడు కానీ సృత్యం చేయిస్తాడు..4

‘సంఖీ’భావం....5

పూర్తిస్థాయి రైళ్ల పునరుద్ధరణ అవసరం

మూడువిశ్వాసాల్లో కొట్టుమిట్టాడుతున్న ప్రజలు...6

కవర్ స్టోర్..8

ప్రేమకు.. అభిప్రేకం

సంపూర్ణ జాతక కథలు.. 14

ఊరు మారినా బుధ్నలు మారపు

ఈ హింస ఇంకెన్స్‌ట్లు?..18

కథ.. 20

మా బావ బంగారం

ఈవారం కవిత్వం..23

మనసంత ఆశ

మంచి ఎప్పుడూ వృధా పోదు....27

చిత్రభారతి.. .30

పాటల పూదోట ‘మల్లీశ్వరి’

ఇంకా..కృతి,

మొగ్గ,

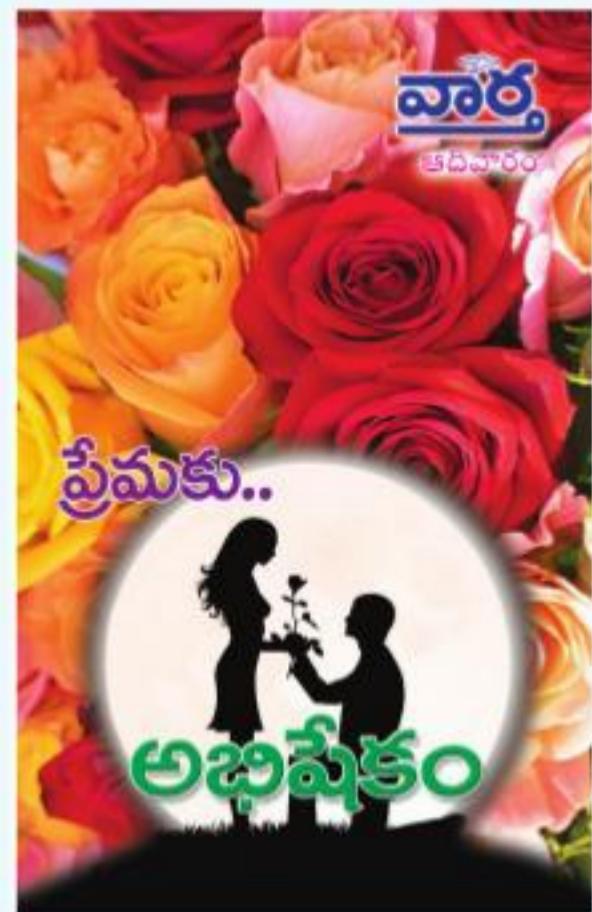
నవ్వుల్..రువ్వుల్,

వాస్తు వార్త,

వారఫలం..

పర్సనల్ పాయింట్

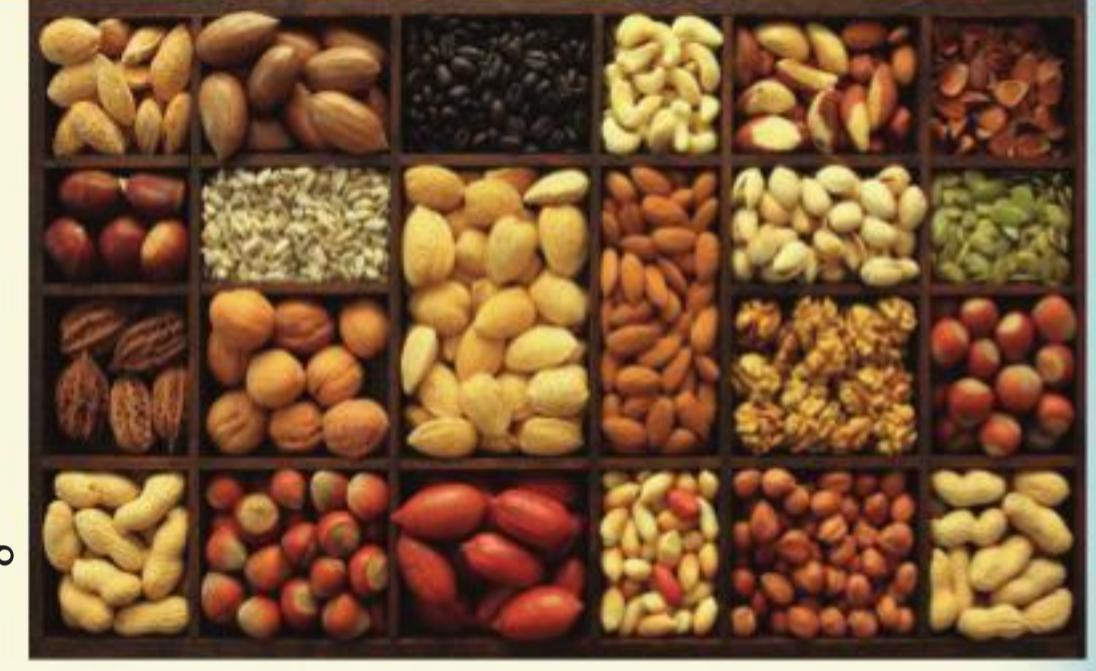
వగైరా..వగైరా.

తొజా వంత్లు

జింక్ తినాల్నిందే..

జివిడ్-19 వచ్చినప్పటి నుంచి అందరికీ సుపరిచితమైన సప్లిమెంట్ జింకోవిట్. జింక్ లోపిస్తే కరోనాతో మరణించే ప్రమాదం ఎక్కువని అధ్యయనాల్లోనూ తేలడంతో వైద్యులూ విటమిన్-సితో పాటు జింక్

ట్యూబ్లెట్స్ నీ వాడమంటున్నారు. తాజాగా వచ్చిన మరో పరిశీలనలోనూ ఈ విషయం స్పష్టమైంది. రోగ నిరోధకశక్తికి కారణమయ్యే కణాలను జింక్ బలహితం చేస్తుంది. న్యూరోట్రాన్స్ మిటర్లానూ పనిచేస్తుంది. అందుకే శరీరానికి జింక్ అవసరం. లెగ్యూమ్ జాతికి చెందిన గింజలు, అంటే చిక్కుడు, సెనగలు, బీన్సు, గుమ్మడి, నువ్వులు, జీడిపప్ప వంటి గింజలు నట్టు, పాలు, చీజ్ వంటి వాటిల్లో జింక్ లబ్యుమువుతుంది. సాధారణంగా మహాళలకు 8.మి.గ్రా., పురుషులకి 11 మి.గ్రా జింక్ కావాలి. అంటే అవసరమయ్యే జింక్లో ఒక గుడ్డ నుంచి ఐదుశాతం, వండ గ్రా.సెనగల నుంచి 12 శాతం, కప్ప పాల నుంచి 9శాతం, వండ గ్రా. పస్సిరు నుంచి 28 శాతం, రెండు టేబుల్ స్వాస్థ నట్టు నుంచి 15శాతం, మూడు టేబుల్ స్వాస్థ పుష్టి, గుమ్మడి, అవిసె వంటి గింజల నుంచి 31 నుంచి 43శాతం లభిస్తుంది. అన్నింటికన్నా ఎక్కువగా సత్తలు, రొయ్యలు, ఆయస్సర్లని వండ గ్రా. తింటే రోజువారీ కన్నా ఎక్కువగా సుమారు 291 శాతం లభిస్తుందట. కాబట్టి వీటిని వారానికి రెండుసార్లు తీసుకుంటే సరిపోతుంది. పుట్టగొడుగులు, పాలకూరలోనూ జింక్ శాతం ఎక్కువే. కాబట్టి ఇప్పుడు తీసుకోవాల్సిందే.

చదివించిన కవర్ స్టోర్

లేఖలు

ఆదివారం వార్త అనుబంధం జనవరి 24లో కవర్స్టోర్ ‘రౌట్లు- విభిన్న రుచులు’ అనే వ్యాసంలో పలురకాల రౌట్లు వివరాలు ఆకట్టుకునేలా ఉన్నాయి. 15వ శతాబ్దింలోనే ఉత్తర ఇటలీలో తొలిబ్రెడ్పోప్ ప్రారంభమైందని చరిత్రను తెలిపిన విధానం బాగుంది. ‘టీకా వచ్చినా జాగ్రత్తలు తప్పనిసరి’ అని ‘సంఖీ’భావంలో కరోనాపై తీసుకోవాల్సిన జాగ్రత్తల గురించి జ్ఞానయుక్తంగా తెలిపారు. ఈవారం సంపూర్ణ జాతక కథల్లో స్నేహం చెడ్డది కాదు’ కథ బాగుంది. ఎరోబిక్స్ తో మతిమరపు మాయం వ్యాసం ఉపయుక్తంగా ఉంది.

- పేక్ యాకుబ్ పాపా, ఖమ్మం

అమ్మ నన్న సూర్యుకు పంపాలని అనుకుంది. సానికంగా ఓ సూర్యులో ఎల్కెచీలో చేర్పించింది. వారానికి ఒకసారైనా ఏదో ఒక ఎముక విరిగిపోతుంది. దానికి పిండి కట్టు వేయించుకుని, నాలుగురోజుల తరువాత ఆ కట్టుతోనే సూర్యుకు వెళ్లేవాడిని. అమ్మ నర్సుగా పనిచేసేది. ఆమె జీతం 900 రూపాయలే. చిన్న అడ్డె గదిలో ఉండేవాళ్లం. నాన్న ఒక ప్రింటింగ్ ప్రైస్లో పనిచేవారు. ఆర్థికంగా చాలా వెనకబడి ఉండేవాళ్లం. అప్పులు చేసి అమ్మ నాకు చికిత్సలు చేయించేది. క్లాస్లో ఎప్పుడూ ఫస్ట్స్లో ఉండేవాడిని. చిన్నప్పటి నుంచి సంగీతమంటే చాలా ఇష్టం. దాంతో నా ఆరోపట నుంచే అమ్మ నాకు కీబోర్డు నేర్చిం

కదలలేదు కానీ సృత్యం చేయసాడు..

అతడు కూర్చున్న చోట నుంచి కదలలేదు. ఇతరుల సాయం లేకుండా ఏ పని చేసుకోలేదు. అయితేనేం ఇతరులకు డాన్సు మాత్రం నేర్చిస్తాడు. తన స్థితిని చూసుకుని నిరాశ చెందలేదు. పట్టుదలతో సంగీతం నేర్చుకుని, డిజెగా కెర్రెలో ఉన్నతశిఖిరాలకు చేరుకున్నాడు. అతడి పేరు రూపేష్ట. ఉరిమే ఉత్సాహంతో యువత వేసే స్టేపులకు లయబధంగా మూర్ఖీకును సృష్టించడం అతడి కళ. అమ్మసాయంతో తన కలల్ని సాకారం చేసుకునే పనిలో ఉన్నాడు. ‘ఆస్ట్రిమెజెనిసిస్ ఇంపెర్ఫెక్షన్’ వ్యాధి కారణంగా పుట్టినప్పటి నుంచి ఇప్పటి వరకు 50 సార్లకి పైగా అతని ఎముకలు విరిగిపోయాయి. ఆరోగ్యం సహకరించకపోయినా డిగ్రీ పూర్తి చేశాడు. చక్రాల కుర్చీకి పరిమితమైనా మూర్ఖీలో కోర్సు చేసి డిజెగా నిలబడాడు. ‘డెల్ ఇఎంసి ఇండియా’లో ఉద్యోగమూ సంపాదించాడు. బెంగళూరుకు చెందిన రూపేష్ట రాబర్ ఆ ప్రయాణం.. అతని మాటల్లోనే.. మాది బెంగళూరు. అమ్మ విమల. నాన్న స్టోర్ రాబర్. 1992లో పుట్టా. అప్పుడు నేను ఆరోగ్యంగానే ఉన్నానట. ఎడమకాలి మడమ కొంచెం వంకరగా ఉండట. దానికి వైద్యులు ఫిబియోఫెర్పీ ద్వారా సరిచేయుచ్చ అన్నారట. అయితే నా అనారోగ్యం నేను పుట్టిన 11వ రోజున నుంచే మొదలైంది. స్నానం చేయించి అమ్మ నన్న నిద్రపుచ్చిన తరవాత నా ఎడమకాలి తొడ వాయడం గుర్తించింది. డాక్టర్కి చూపిస్తే విరిగిందని పిండి కట్టు వేశారట. మళ్ళీ 21వ రోజున అలాగే జరిగింది. తిరిగి నెలలోపు మళ్ళీ నా ఎడమకాలు విరిగే వ్యాధి ఉండని తెలిసింది. దాంతో కుర్చీ లేదా మంచానికి పరిమితమైపోయా.

చింది. డిగ్రీ పూర్తయ్యాక డిజె అవ్వాలని ఉండని అమ్మకి చెప్పా. కోర్సు కోసం ‘బీట్స్ సెన్స్ వన్-ప్రో డిజె అండ్ ఎలక్ట్రోనిక్స్ మూర్ఖీజీక్ అకాడమీ’లో చేరా. ఇది కూడా పైత్తంతస్తులోనే. లిప్పు లేదు. అమ్మ నన్న మొసుకెల్లేది. క్లాసు అయిన తరువాత తీసుకొచ్చేది. అలా అక్కడ కోర్సు ముగించి డిజెగా మారా. మొదట స్నేహితుల ఇళ్లలో కార్బ్రూక్రమాలకు డిజెగా వెళ్లేవాడిని. అలా పెళ్లిళ్లలకు, పబ్ల్స్ లో వాయించే అవకాశాలు వచ్చేవి. ఇప్పుడు డిజెగా పనిచేస్తున్నా. నా స్నేహితులు చేసిన కొన్ని లఘుచిత్రాలకు సంగీతాన్ని సమకూర్చా. భవిష్యత్తులో సినిమాలకు సంగీతాన్ని సమకూర్చాలని ఉంది. ఇశయరాజు పాటలంటే ఇష్టం. సమయం దొరికితే చాలు.. నేనూ.. నా కీబోర్డు.. నన్న పట్టబ్రదుడిని చేయాలని అమ్మ కోరిక. ఎక్కుడా లిప్పు సౌకర్యం లేకపోవడంతో వెతికి వెతికి ఇండియన్ అకాడమీలో

చేర్పించింది. బీకాం చదువుతుండగా మరో బాధ నన్న వెంటాడింది. ఎడమ దవడ వాచింది. తీవ్రంగా జ్వరం.. బయాప్సీ పెస్టులో ఇది కేస్పుర్ ట్యూమర్ అని చెప్పారు. రేడియో థర్పీ చేయాలన్నారు. నగలు అమ్మసింది. బ్యాంకు నుంచి అప్పు తెచ్చింది. చికిత్సలో నెల రోజులపాటు శారీరకంగా నరకం అనుబంధించా. వికలాంగ గుర్తింపుపుత్రం, రేప్నకార్బులతో ఉచితంగా శస్త్రచికిత్స చేశారు. అప్పుడే నాకు ముఖానికి పెరాలసిన్ వచ్చే ప్రమాదముందన్నారు. చాలా భయపడ్డా. చివరికి కోలుకున్నా. అయితే కేస్పుర్ నుంచి ఇప్పటికీ పూర్తిగా కోలుకోలేదు. ప్రతీ సంవత్సరం పరీక్షలు చేయించుకోదల్చిందే. ఇంత అనారోగ్యంలోనూ బీకాం ఫస్ట్స్కాస్లో పాస య్యాడు రూపేష్ట.

‘సంఘీ’ భావం

పూర్తిస్థాయి రైళ్ల పునరుద్ధరణ అవసరం

కరోనా వ్యాప్తితో ప్రారంభంలో రైళ్ల రాకపోకలు కొన్ని నెలల పాటు నిలిచిపోయాయి. ఆ తరువాత దశలవారీగా కొన్ని రైళ్లను పునరుద్ధరించారు. అయితే ఇప్పటికి కూడా పూర్తి స్థాయిలో రైళ్ల రాకపోకలు సాగకపోవడంతో దూరప్రాంతాలకు వెళ్లే ప్రయాణికులు ఇబ్బందులు ఎదుర్కొంటున్నారు. గత సంవత్సరం మార్చి నెలాఖరు నుంచి రైళ్లను పూర్తిగా నిలిపివేశారు. ఆ తయావాత కొన్ని రోజులకు గూడ్పు రైళ్ల మాత్రమే తిరగడం ప్రారంభించాయి. రైళ్లలో ప్రయాణం వల్ల కరోనా వ్యాప్తికి అవకాశం ఎక్కువగా ఉండటంతో కేంద్రప్రభుత్వ ఆదేశాల మేరకు రైళ్లు నిలిచిపోయాయి. కొన్నినెలల తరువాత వలస కార్బూకు ల నుంచి ఒత్తిడి పెరగడంతో దూరప్రాంతాలకు వెళ్లేందుకు పది నుంచి 15 రైళ్లను ముందుగా ప్రారంభించారు. ముందుగా గుర్తించిన వలస కార్బూకులకు మాత్రమే ప్రయాణించే అవకాశం కల్పించారు. దీనితో వేలాది మంది వలస కార్బూకులు తమ స్వస్థలాలకు చేరుకున్నారు. ఈ సమయంలో ప్రభుత్వం ఊహించిన విధంగానే కరోనా వ్యాప్తి పెరిగింది. అయితే కార్బూకుల కష్టాలను దృష్టిలో ఉంచుకుని మరికొన్ని రోజుల పాటు శ్రామిక రైళ్లను నడిపారు. అప్పటి వరకు కేవలం పట్ట ణాలకు మాత్రమే పరిమితమైన కరోనా వలసకార్బూకులను గంపగుత్తగా ఒక ప్రాంతం నుంచి మరో ప్రాంతానికి తరలించడంతో గ్రామాలకు కూడా కరోనా ముప్పు ఏర్పడింది. అప్పటివరకు రాష్ట్ర వ్యాప్తంగా రోజుకు పది నుంచి 20 వేలుదాటని కరోనా వ్యాధి ఒక్కసారిగా లక్ష మంది మార్గును చేరుకుంది. కరోనా ప్రబలిన తరువాత శ్రామిక రైళ్లతో ప్రారంభమైన ఈ వ్యవస్థ క్రమంగా స్పెషల్ రైళ్లను ప్రవేశపెట్టి దానికి అవకాశం కలిగింది. ముందుగా అతికొద్ది రైళ్ల మాత్రమే ప్రవేశపెట్టారు. ప్రయాణికుల నుంచి స్పందన రావడం, కరోనా ప్రభావం క్రమంగా తగ్గముఖం పట్టడంతో క్రమంగా రైళ్ల సంబ్యును పెంచుతూ వచ్చారు. అయితే కరోనా జాగ్రత్తలు తీసుకుంటూ ప్రయాణికులను అనుమతి ఇస్తున్నారు. ప్రాదరాబాద్ వంటి ప్రధాన నగరాల్లో రైల్స్ స్టేషన్లకి కేవలం ప్రయాణికులను మాత్రమే అనుమతి ఇస్తున్నారు. చిన్నచిన్న స్టేషన్ల వద్ద మాత్రం ఈ నిబంధనలు సక్రమంగా అమలు చేయలేకపోతున్నారు. మొత్తంమీద రైల్స్ ప్రయాణికుల సంఖ్య పెరుగుతూ వచ్చింది. కరోనా వ్యాప్తి తగ్గ ముఖం పట్టిన తరువాత దాదాపుగా అన్ని సీట్లు ముందుగానే బుకింగ్ అవుతూ వచ్చాయి. మొదటికి 20 నుంచి 40 శాతం వరకు మాత్రమే ఆక్యపేస్సీ ఉండేది. ప్రస్తుతం వెయిటింగ్ లిస్ట్ స్థాయికి చేరుకుంది. ముందుగానే సీట్లు అన్ని బుక్ అయిపోతున్నాయి. ఈ తరువాత పూర్తి స్థాయిలో రైళ్లను పునరుద్ధరించాల్సి ఉంది. అదేవిధంగా ఇంటర్వెన్షన్ రైళ్లను ఇప్పటికి కూడా ప్రవేశపెట్టక పోవడంతో నిత్యం ప్రయాణించే వారు ఇబ్బందులు ఎదుర్కొంటున్నారు. నగరానికి సుమారు వంద, 120 కిలోమీటర్ల దూరంలో ఉంటూ నగరంలో ఉద్యోగం, వ్యాపారం చేసుకొనే వారికి రైళ్ల ఎంతో సాకర్యంగా ఉండేవి. అలసట లేకుండా గమ్యం చేరడంతో పాటు ఆర్థికంగా కూడా ఎంతో వెనులుబాటు ఉండేది. రైల్స్ టికెట్ అత్యంత చౌకగా ఉండటంతో చిరుద్యోగులకు ఎంతో సాకర్యవంతంగా ఉండేది. కరోనా తగ్గముఖం పట్టడం చాలా

కంపెనీలు తిరిగి ప్రారంభం అయ్యాయి. సాఫ్ట్వేర్ కంపెనీలు ఇప్పటికే ఇంటివద్ద నుంచే పనిచేసే సాకర్యాన్ని ఉద్యోగులకు కల్పిస్తున్నాయి. అయితే ఇతర ఉద్యోగాల విషయం ఇందుకు భిన్నంగా ఉంది. వారంతా తప్పనిసరిగా కార్యాలయాలకు వచ్చి విధులు నిర్వహిస్తున్నారు, కార్యాలయానికి వస్తేనే జీతాలు ఇస్తున్నారు. ఈ తరువాత నగరానికి 50 కిలోమీటర్ల కంటే దూరంలో ఉంటున్న వారు తప్పని సరిగా ఆర్టీసీ బస్సులను గాని, ప్రైవేటు రవాణాను కాని ఆశ్రయించాలి వస్తోంది. దీనితో ఖర్చులు పెరిగిపోతున్నాయి. వన్ను న్ను జీతంలో సగం వరకు దీనికి వెళ్లిపోవడంతో ఆర్థిక ఇబ్బందులు ఎదుర్కొంటున్నారు. ఉదాహరణకు ప్రాదరాబాద్లో ఇప్పటి వరకు ఎంఎంటిఎస్ సర్వీసులు ప్రారంభించలేదు. మెట్రో ఛార్జ్లు సామాన్య లకు అందుబాటులో లేని విధంగా ఉన్నాయి. కేవలం సాఫ్ట్వేర్ ఉద్యోగులు మాత్రమే మెట్రోలో ప్రయాణించగలరు. మధ్యతరగతి కుటుంబాలు మెట్రో జోలికి వెళ్లడం లేదు. దీనివల్ల మెట్రో కూడా ఆర్థిక ఇబ్బందులను ఎదుర్కొంటోంది. వాస్తవంగా చెప్పాలంటే ఎన్ని రవాణా వ్యవస్థలు ఉన్న రైల్స్ లేవ్లు మాత్రమే నిరుపేదలకు, సామాన్య లకు అందుబాటులో ఉంటుంది.

ఉదాహరణకు ప్రాదరాబాద్ నుంచి మహబూబ్ నగర్కు వెళ్లాలంటే బస్సులో రెండు వందలు పెట్టాలి. అదే రైలులో అయితే కేవలం 80 రూపాయలకే వెళ్లే అవకాశం ఉంటుంది. ఇక సీజన్ టికెట్ తీసుకుంటే ఇంకా తక్కువగా ఉంటుంది. దూర ప్రాంతాలకు వెళ్లినా ఛార్జ్లు అతితక్కువగా ఉంటాయి. రైల్స్ వ్యవస్థ సామాన్యల జీవనం సరళికి అతి దగ్గరగా ఉంటుంది. ఇలాంటి తరువాత ప్రస్తుతం రైల్స్ లేవ్లు ప్రజలకు అందుబాటులో లేకుండా పోయాయి. డీజిల్ ధరలు పెరగడంతో రోడ్డు రవాణా వ్యవస్థ మరింత భారంగా మారింది. అయితే రైళ్ల అరకొరగా ఉండ ఉంతో ప్రయాణించ అవకాశం లేకుండా పోయింది. ఇక రైల్స్ రాయలీలు కూడా రద్దు చేశారు. సీనియర్ సిటిజన్, వికలాంగులు, జర్గులీస్టులు ఇలా పలు వర్గాలకు రాయలీలు ఉండేవి. ప్రస్తుతం అవేషీ ఉండ ఉండటం లేదు, పూర్తి స్థాయిలో టికెట్ను కొనుగోలు చేయాల్సిందే. ప్రస్తుతం కరోనా ప్రభావం చాలావరకు తగ్గిపోయింది. నామ మాత్రంగా మాత్రమే కేసులు నమోదు అవుతున్నాయి. ఇక మరణాల సంఖ్య చాలా తక్కువగా ఉంది. ఇక టీకా అందుబాటులోకి రావడంతో కరోనా ముప్పు నుంచి దాదాపుగా బయటపడినట్లు అవుతోంది. ఎసి స్లీపర్ కోచ్లు ప్రధాన నగరాలకు రాకపోకలు సాగిస్తున్నాయి. సూక్ష్మ కూడా తెరుచుకున్నాయి. సాఫ్ట్వేర్ మినహ మిగిలిన అన్ని కార్యాలయాలు నూటికి నూరు శాతం తెరుచుకున్నాయి. కేవలం ఒక్క రైల్స్ మాత్రమే పూర్తి స్థాయిలో అందుబాటులోకి రాలేదు. ప్రస్తుతం దేశ వ్యాప్తంగా సామాన్యలు రైళ్లను పూర్తిస్థాయిలో పునరుద్ధరించాలని కోరుకుంటున్నారు. ఇంటర్వెన్షన్, ప్రెస్చర్ వంటి రైల్స్ న్నీ తిరిగి పనిచేస్తేనే సామాన్యలు ఆర్థిక ఇబ్బందుల నుంచి గట్టికేళ్లు అవకాశం ఉంటుంది.

- డాక్టర్ గిరీష్ కుమార్ సంఘీ

సాకర్యవంతమైన జీవనం కోసం దగ్గరదారులు వెదికే క్రమంలో ప్రజలంతా వంచనకు గురొతున్నారు. మూడునుమ్మకాలను ఆశ్రయిస్తున్నారు. పూర్వకాలంలో, విద్యావకాశాలు లేని రోజుల్లో అజ్ఞానం వలన అంధవిశ్వాసాల వలలో పడి మోసపోయిన వారెందరో ఉన్నారు. ఆనాటి అజ్ఞానం అలాంటిది. ఆధునిక యుగంలో వేగంగా మారుతున్న శాస్త్రవిజ్ఞానశకంలో అక్షరాస్యత పెరిగి, విద్యావంతుల సమాజం ఏర్పడిన నేటికాలంలో మూడువిశ్వాసాలు పెరగడం ఆందోళనకరం. ఆత్మంత గర్వసేయం. పైగా

మూడువిశ్వాసాల్లో

విద్యావంతులే
అధిక శాతం అంధ విశ్వాసాల్లో
కొట్టుకుపోవడం ఆటపిక
ప్రస్తానానికి, తిరోగుమన

వాదానికి బలమైన సంకేతం. చిన్నారులు, యువతీయువకులు, వృద్ధుల వరకు వయోవరిమితి లేదు. నిరక్షరాస్యుల నుండి విద్యాధికులు వరకు..ఉన్నతస్థాయి నుండి మధ్య తరగతి వరకు, ధనిక, పేద, కుల, మత, వర్గ ప్రాంతమనే వ్యత్యాసం లేకుండా అందరిలోను, సమానత్వభావన ఒక అంశంలో కానవస్తున్నది. అదే విశ్వమంతా నిండిన మూడువిశ్వాసమనే భావన. విశ్వాసం వేరు-మూడు విశ్వాసం వేరు. తనపై తనకు విశ్వాసం కలగడం వలన నిద్రాణమైన శక్తియుక్తులు జాగ్రత్తమై స్వీయప్రయోజనమైన, సమాజ ప్రయోజనమైనా శీఘ్రగతిన సిద్ధించడం, ఇతరులపై విశ్వాసం కలిగి ఉండడం వలన లాభమో, నష్టమో కలగడం జరుగుతుంది. మన నమ్మకాన్ని బట్టి అపనమ్మకాన్ని బట్టి కార్యసాధనలో జయావజయాలు కలగడం సహజం. మనవ జీవితంలో సింహభాగం నమ్మకమనే పునాదుల మీద ఆధారపడి ఉంది. నమ్మకం సడలిన నాడు మనవ జీవితమే దుర్భరం-దుర్దభం. మనిషి ఆలోచనలు సకారాత్మకంగా ఉంటే దానికి సంకల్పబలం తోడైతే ఆలస్యమైనా ఆశాభంగం కలగదు. కార్యసిద్ధి కలుగుతుందనడంలో సందేహం లేదు. నిష్టల్చుపుమైన వ్యాదయంతో చేపట్టే వనులన్నీ సక్రమంగానే జరుగుతాయి. నేటికాలంలో ప్రతీ ఒక్కరూ ‘పాజిటివ్ నెస్’ గురించే మాట్లాడుతున్నారు.

ఇతరులను హింసించే మనస్తత్వాలతో, వేధించే వికృత చేష్టలతో తాము బాగుండి, ఇతరులు చెడిపోవాలనే దుర్ఘాధితో, మానసిక మాలిన్యంతో నిరంతరం పరులకు అపకారం చేయడంలోనే తమ జన్మకు సార్థకతగా భావించి, అదే పనిలో నిరంతరం శ్రమించే వారు కూడా తమ ప్రయత్నాలు నెరవేరాలని పాజిటివ్ దృక్కథంతో ఉంటారు. ఇలాంటి వికృత చేష్టలకు పాజిటివ్ నెస్ జోడించడం పరిపాటిగా మారింది. అవినీతి, వంచన, స్వార్థం, క్రోధం, లోభం, మోహం, మదం, మాత్ర ర్యం ఇత్యాది జుగుప్పాకరమైన దుర్ఘణాలున్న వారంతా కూడా తాము చేసే దుష్టత్వాలు నెరవేరాలని పాజిటివ్ గా ఆలోచిస్తారు.

శాచిస్టులు, రేపిస్టులు, ప్రెరిస్టులు..ఇలా సకలపాపకారకులంతా తాము చేపట్టే కార్యాలన్నీ నెరవేరాలనే బలమైన సంకల్పంతో పనిచేస్తారు. మంచి పనులు చేసేవారు, సద్యాధితో స్వకార్య సాధనవైపు పయనించేవారంతా సకారాత్మకంగా నే ఆలోచిస్తారు. ప్రతీఒక్కరూ మంచైనా, చెడైనా తమ ఆలోచనలు ఫలించాలనే ప్రయత్నిస్తారు. ప్రతీ విషయాన్ని పాజిటివ్ ఆటిట్యూడ్ తో ఆలోచించినంత మాత్రానా అన్ని జరుగుతాయని ఆశించడం కేవలం ఒక భ్రమ మాత్రమే. యద్భావం తద్వపతి..అంటూనే కీడెంచి మేలెంచమంటారు. అంటే మనం చేసే పనులన్నీ సత్ఫులితాలనిస్తాయా లేదా?

సాధక భాధకాలను యోచించి కార్యరంగంలోకి దిగడం సహాతుకం. మంచిచెడులను ఆలోచించకుండా హోరు గాలిలో దీపం పెట్టి దేవుడా! రక్షించు అనడం ఓడిపోతామని నూటికి

కొట్టుమిట్టుముతున్న ప్రజలు

నూరుపాశ్లు తెలిసినా యుద్ధంలోకి అడుగు పెట్టి మరణించడమే. ఇది మూర్ఖత్వమే. ఓటమి అంచున నిలబడినా గెలుపు కోసం యుక్తిని ప్రదర్శించడమే నిజమైన విజయం. తమపై తనకు విశ్వాసం, నమ్మకం కలిగినప్పుడు కొండంత బలం వస్తుంది. ఆత్మవిశ్వాసం వలన కష్టతరమైన పనైనా నునాయాసంగా సాధించే అవకాశాలుంటాయి. ఆత్మవిశ్వాసానికున్న బలం ఇదే. సాధారణ స్థితిలో ఉన్న వ్యక్తిని ముళకంచెను దూకమంటే దూకలేదు. బలవంతంగా ఆ సాహసం చేసినా రక్తంతో తడిసిన గాయాలే కనిపిస్తాయి తప్ప నునాయసంగా ఆ పని చేయలేదు. ఆత్మబలం లేకపోవడమే దీనికి కారణం. క్రూరమ్మగం వెంటాడి, వేటాడడానికి సిద్ధపడితే కాగల కార్యం గంధర్వలే తీర్చినట్టు తన ఆత్మబలమే తనకు కొండంత అండగా మారుతుంది. క్రూరమ్మగం నుండి కాపాడుకోవడానికి కొండలపైనా, కోనలపైనా, ముళకంచెలపైనా అవలీలగా దాటే నిగూఢశక్తులు జాగ్రత్తమై ఆపాయం నుండి కాపాడతాయి. తాను చేయగలననే చిత్తశుద్ధి తనను నడిపించే త్రోవను మాపించి గమ్యానికి చేరుస్తుంది. దీనినే పాజిటివ్ నెస్ అంటారు. నమ్మకంతో కూడిన పనిలో ఆత్మవిశ్వాసం తొణికిసలాడుతుంది.

తనపై తనకు నమ్మకం లేని వారు తమ కార్యసాఫల్యానికి దగ్గరదారులు దొరుకుతాయేమోనని అన్వేషించే క్రమంలో అజ్ఞానం వారిని కారుమబ్బులా కమ్మెస్తుంది. అంధవిశ్వాసాలు చుట్టేస్తాయి. ఈ క్రమంలోనే కొండరు మూడుధైవబ్ధతో చెలరెగపోతారు. కొంతమంది దేవుడికి లంచాలిచేసి దేవుడిపై భారం మోపుతారు. మరికొంతమంది అతీంత్రియ శక్తులపై మక్కువ చూపుతారు. మూర్ఖవిశ్వాసాల మోజులో పడి విచక్షణ జ్ఞానం నశించి జంతుబలి, నరబలి లాంటి వికృతచేష్టల కు పాల్పుడతారు. చేతబడి పేరుతో, బాణమతి పేరుతో మాయ మంత్రగాళ్ల జనం సామ్మాను స్వాహాస్తారు. విజ్ఞానం వెల్లివిరిసిన ఈ ఆధునిక కాలంలో అంధవిశ్వాసాలు ఆటవిక సంస్కృతికి ఆజ్యం పోస్తు న్నాయి. మూడువిశ్వాసాలతో విద్యావంతులు సైతం అజ్ఞానంతోదారుజా ఆకృత్యాలకు పాల్పుడుతున్నారు. ఇటీవల మదనపల్లిలో జిరిగిన సంఘటన మూడువిశ్వాసాలకు పరాకాష్ట. తాము చేసే పని పట్ల చిత్తశుద్ధికలిగి ఉండి, జరుగుతుందనే నమ్మకంతో, సకారాత్మక దృక్పథం కలిగి ఉండడాన్ని విశ్వాసం అని చెప్పవచ్చు.

ఇలాంటి ఆశావహదృక్పథం అనుకున్న పనులు నెరవేరడానికి ఉత్సైరకంగా పని చేయవచ్చు. కొన్నిసార్లు ఆశావహ దృక్పథం తో శ్రమించినా కార్యసిద్ధి జరగకపోవచ్చు. అది వేరే విషయం అయితే తాము చేపట్టే కార్యాలు అసాధ్యమైనవని తెలిసినా, మానవ మాత్రులకు సాధ్యం కావని తెలిసినా వాటిని సాధించుకోవాలనే మూర్ఖపు పట్టుదలతో క్షుద్రపూజలు చేయడం, అతీంద్రియ శక్తులను ఆశ్రయించడం, లేనిపోని భ్రమల్లో విహారిస్తూ, యథార్థాన్ని విస్కరించి అతి నమ్మకంతో వ్యర్థ ప్రయత్నాలు చేయడాన్ని ‘మూడువిశ్వాసం’గా పేర్కొనవచ్చు. నేటి ఆధునిక ప్రపంచంలో విద్యావకాశాలు పెరిగినా, విద్యావంతుల ప్రపంచం ఆవిర్భవించినా మూడునమ్మకాలు కూడా అదేస్తాయిలో పెరగడం అత్యంత బాధాకరం. నమ్మకానికి, మూడునమ్మకానికి, వాస్తవానికి, అవాస్తవానికి, విశ్వాసానికి, అంధవిశ్వాసానికి మధ్య వ్యత్యాసం కేవలం అష్టరాల్లో వర్ణించలేం. కొంతమందైనా శాస్త్రయజ్ఞానం అలవరచుకోకపోతే మూడువిశ్వాసాలు మరింతగా ముదిరిపోయి, పూర్వకాలంలో విశ్వంఖలంగా కొనసాగిన ‘నరబలి’ ఆకృత్యాలు వునరావుతమయ్యే అవకాశాలు మెండుగా ఉన్నాయి. మూడువిశ్వాసాల వలన ఒరిగేదేమీ ఉండదు. అంధవిశ్వాసాలను అణచివేసి, అజ్ఞానాన్ని పారద్రోలే క్రమంలో గతంలో ఎంతోమంది శాస్త్రజ్ఞులు ఎన్నో బాధపడ్డారు. తాము కవ్యాలు పడినా తమ తరువాతి తరం శాస్త్రయజ్ఞానం అలవరచుకోవాలనే పట్టుదలతో ఎన్నో ఆవిష్కరణలను ప్రజల ముందుంచారు. ప్రస్తుత ప్రపంచం అనుభవించే సైన్స్ ఫలాల వెనుక ఎంతోమంది మేధావుల ఉండదు. అంధవిశ్వాసాలను అణచివేసి, అజ్ఞానాన్ని పారద్రోలే క్రమంలో గతంలో ఎంతోమంది శాస్త్రజ్ఞులు ఎన్నో బాధలుపడ్డారు. తాము కవ్యాలు పడినా తమ తరువాతితరం శాస్త్రయజ్ఞానం అలవరచుకోవాలనే పట్టుదలతో ఎన్నో ఆవిష్కరణలను ప్రజల ముందుంచారు. ప్రస్తుత ప్రపంచం అనుభవించే సైన్స్ ఫలాల వెనుక ఎంతోమంది మేధావుల

నిరంతర కృషి ఇమిడి ఉంది. సైన్స్ అందించిన వాస్తవాలు మన కెళ్లేదుట కనిపించినా, వాటి ఫలితాలను చవిచూస్తానే, ఇంకా మూడువిశ్వాసాల మాయాజాలంలో కొట్టుకుపోవడం మూర్ఖత్వం. అశాస్త్రయజ్ఞును భావజాలం వేళ్లనుకున్న నాడు ప్రజలంతా అంధవిశ్వాసాల వైపే పయనిస్తారు. ఇది ప్రగతికి పెను అవరోధం. శాస్త్రయ దృక్పథంతో ఆలోచిస్తే ప్రపంచం పురోగమివధంలో పయనించగలదు. మూడునమ్మకం కేవలం ఒక అశాస్త్రయజ్ఞును, అవాస్తవంతో కూడిన మానసిక బలహీనత. శాస్త్రవిజ్ఞానం మన కనుల ముందు సాక్షాత్కరించే ఒక హేతుబద్ధమైన వాస్తవం. వాస్తవానికి, భ్రమకు మధ్యగల వ్యత్యాసాన్ని మానసికబలంతో, వివేకంతో ఆలోచించగలగాలి. ఎవరి మత విశ్వాసాలు వారివి. ఎవరి మత విశ్వాసాలకు విఘ్ాతం కలగని రీతిలో శాస్త్రయ జ్ఞానం పెంపొందించాలి.

మారుతున్న కాలానికి అనుగుణంగా మారడం మానవ లక్షణం. కాలం మనిషికి అనేక పాఠాలు నేర్చుతుంది. ఆ పాఠాల్లో గుణపాఠాలు కూడా ఉంటాయి. తీపి, చేదుల అనుభవాలు ఉంటాయి. యుక్తాయుక్త విచక్షణజ్ఞానం మనకు ఎదురైన అనుభవాల సారంశం నుండి కూడా ప్రాప్తిస్తుంది. స్వియ అనుభవాల నుండి పాఠాలు నేర్చుకోవడం కంటే ఇతరులకు వారి జీవితాల్లో ఎదురైన అనుభవాలు కూడా మన జీవన గమ్యానికి ఎంతగానో ఉపకరిస్తాయి. మంచి చేదుల జ్ఞానం కేవలం పుస్తక పరసం వలనే ప్రాప్తించదు. తల్లిదండ్రుల పెంపకం వలన, గురువుల నీపి బోధల వలన, పరుల హితోక్కుల వలన ఆపారజ్ఞానం పెంపొందించుకోవచ్చు. నిష్పు కాలుతుంది అని తెలుసుకోవడానికి స్వయంగా మనమే నిష్పులో కాలు వేయడం మూర్ఖత్వం. ఇతరుల అనుభవాల నుండి పాఠాలు నేర్చుకోవడమే నిజమైన వివేకం. అయితే నేటి సమాజంలో ఇలాంటి హితోక్కులు వినే ఓపిక ఎవరికి లేదు. అడుసు తోక్కి కాలు కడుక్కోవడమే నిత్యకృత్యంగా మారింది. నిరంతరం తప్పిదాలు చేస్తా నిరంతరం పశ్చాత్తాపవడడం మన దొల్లతనానికి నిదర్శనం. నేటి సమాజంలో పేరుకుపోయిన అంతులేని అంధవిశ్వాసాలకు అశాస్త్రయజ్ఞున ఆలోచనలే కారణం. నిజం తెలిసి కూడా అంధవిశ్వాసాల వైపు పయనించడం, అంధవిశ్వాసాల వలన జరుగుతున్న అవాంఘనీయ పరిణామాలను నడుస్తున్న చరిత్ర నిరూపిస్తున్న మనలో ఇసుమంత చైతన్యం కలగకపోవడం, ఇంకా ఇలాంటి విపోక్కుల వలన పుస్తక పరసం వలనే ప్రాప్తించదం. మనలోని విజ్ఞానం మానసిక దౌర్జన్యానికి కాకుండా మానసిక పరివర్తనకు దోహదం చేయాలి. ఆనాడే సమాజంలో పాతుకుపోయన మూడువిశ్వాసాలకు చరమగీతం పాడవచ్చు. చదువుల్లో సారం నశించి, వివేకం నిద్రస్తే మానవ మస్సిప్పాలకు బురద అంటుకోదా? కలుపు మెక్కులన్నీ జీవం సంతరించుకుని, ఏపుగా పెరిగిన పైర్లన్నీ చీడపీడలకు ధ్వనమైనట్టుగా విజ్ఞానమనే పొలంలో అజ్ఞానమనే బీజాలు అంకరిస్తే మూడుత్వమనే భావన చిగురించి, మానవ ప్రపంచాన్ని బలిపీరంపై నిలబడెతుంది. శాస్త్రవిజ్ఞానం ఆటకేక్కి, మూడుత్వం తలకేక్కితే మానవత్వం పాడకేక్కి శృంగానంలో చావుగీతం పాడక తప్పదు.

- సుంకవల్లి సత్తిరాజు

పశ్చాత్తాపవడడం మన దొల్లతనానికి నిదర్శనం. నేటి సమాజంలో పేరుకుపోయిన అంతులేని అంధవిశ్వాసాలకు అశాస్త్రయజ్ఞున ఆలోచనలే కారణం. నిజం తెలిసి కూడా అంధవిశ్వాసాల వైపు పయనించడం, అంధవిశ్వాసాల వలన జరుగుతున్న అవాంఘనీయ పరిణామాలను నడుస్తున్న చరిత్ర నిరూపిస్తున్న మనలో ఇసుమంత చైతన్యం కలగకపోవడం, ఇంకా ఇలాంటి విశ్వాసాల వలన పుస్తక పరసం వలనే ప్రాప్తించదం. మనలోని విజ్ఞానం మానసిక దౌర్జన్యానికి కాకుండా మానసిక పరివర్తనకు దోహదం చేయాలి. ఆనాడే సమాజంలో పాతుకుపోయన మూడువిశ్వాసాలక

ప్రేమకు.. అభివృక్తం

కీస్తు శకం 269నాడు రోమును క్లాడియన్

పరిపాలిస్తుండేవాడు. అతనికి ప్రేమంటే గిట్టదు.

పెళ్ళిళ్ళ మీద కూడా నిషేధ చట్టాన్ని విధించాడు. పైగా క్లాడియన్ హింసాత్మకమైన వ్యక్తి. ఒక క్రైస్తవ మతగురువు వేలంటైన్ క్లాడియన్ హింసాత్మక పరిపాలనలో హింస, స్వార్థం, ద్వేషంలాంటి వాటిపై పోరాడాలంటే ప్రేమను మించిన ఆయుధం లేదని ప్రభోధించేవాడు. ప్రేమించుకున్న వాళ్ళకి పెళ్ళిళ్ళ చేసేవాడు. చట్టం మాట ఎటున్నా, తాను నమ్మిన ప్రేమ సిద్ధాంతాలను యువతీ యువకులకు చేపేవాడు. పురుషులు పెళ్ళిళ్ళ చేసుకుంటే ఆలోచనాశక్తినీ, పోరాడే పటిమనూ కోల్పోతారన్న అపోహతో క్లాడియన్ వారి నుండి ప్రేమను దూరం చేసి, ప్రేమ విరోధిగా తయారయ్యాడు. అలాంటి క్లాడియన్ సిద్ధాంతాలకు వ్యతిరేకంగా వ్యవహరిస్తున్న వేలంటైన్పై ఆగ్రహించి వేలంటైన్ని జైలులో బంధించాడు క్లాడియన్.

జైలుశిక్ష అనుభవిస్తుండగా జైలు అధికారి కూతురి ప్రేమలో పద్ధాడట వేలంటైన్. అది తెలుసుకున్న జైలు అధికారి కూతురు ఆరోజు అదే ఫిబ్రవరి 14నాడు వేలంటైన్కు ఉరిశిక్ష తీస్తున్నారని తెలిసి అతనిని చూడడానికి అతని జైలు వరకూ వచ్చిందిట. మొదటిసారిగా, అదే తాను ఉరికంభం ఎక్కుముందు ఆమెకు ప్రేమలేఖనందించి ఉరికి గురయ్యాడు. ఆ లేఖపై 'ధ్రం యువర్ వేలంటైన్' అని రాసాడట. అలా వేలంటైన్ని ఉరి తీసిన ఫిబ్రవరి 14 లవర్స్ డేగా ప్రాచుర్యం పొందింది. ఇది ఒకరు మరణించిన రోజులునప్పటికీ, ఇంత ఘనంగా నేడు ఘనం జరుపుకోవడానికి గల కారణం దాని వెనుక ఉన్న గొప్పదైన సిద్ధాంతం. విశ్వం అంతా ఈ ప్రేమ అనే సూత్రం మీదే ఆధారపడి ఉంది. మధ్యయుగమంతా యూరోపియన్ల సైనిక కుటుంబాల మధ్య మాత్రమే ఫిబ్రవరి 14ను ప్రేమికుల రోజుగా జరుపుకున్నారు. అది కూడా యూరోపియన్ రచయితలూ, కవులూ నాటి వేలంటైన్ ప్రేమ కథను తమ రచనలలో చొప్పించి, ఫిబ్రవరి 14ను ఒక రోమాంటిక్ ప్రేమ దినంగా చిత్రించడం వల్ల ఈ దినం నాటి ధనికుల

ప్రేమికుల

అనలు పేర్లు

ప్రముఖులు ఫిబ్రవరి 14ను

మాత్రం మిస్టర్ వేలంటైన్,

మిన్ వేలంటైన్ అనే కొత్తపేర్లను

పుణికి పుచ్చుకుంటారు. ఆ

వేలంటైన్ అన్న పేరు తియ్యటి

ప్రేమకు పలిభాషయిపోయింది.

అందుకు తీయని కారణం ఉండే

ఉంటుంది. ప్రేమ అనంతంలా ఈ

ప్రేమికుల రోజు గులంచి కూడా

ఎన్నో కథలు వినవస్తుంటాయి.

అయితే వాటిలో ఒక

పురాతనమైన కథ

ఒకటి చూడాం.

మధ్య ఒక
రోమాంటిక్‌గా
ప్రాచుర్యాన్ని

కవర్ట్‌ట్రై

శ్రీసత్య

పొందినది. వారి
నుండి ఈ
ప్రేమికుల దినం
అనే కాన్సెప్చు
అంతటా ప్రాకి
ఫిబ్రవరి 14పై,
ఒక రోమాంటిక్

దేగా కూడా మోజు పెరిగింది. మొదటిసారిగా ప్రేమను తెలుపుకునే రోజుగానే కాకుండా, అప్పటికే ప్రేమలో వున్న వారు కూడా మరింత అందంగా, ఆనందంగా, రోమాంటిక్‌గా గడిపే రోజుగా వర్ధిల్చింది. ఫిబ్రవరి 14 మనసులను, మనుషులను కలిపే రోజేగానీ చెడును వ్యాపింపజేసే రోజు కాదు. నిజానికి విశ్వమానవ సూత్రమైన ప్రేమ ను ప్రతిభక్తురూ పొందడానికి వేలంటైన్ తన ప్రాణాలను అర్పించిన రోజు. తన ప్రేమకు శాశ్వతంగా దూరమైన రోజు. 1883లో గేస్ట్ పారిస్ తన ఆర్టికల్లలో ఇలా ప్రాసాదు. ఈ ప్రేమికుల రోజు ఎట్టి దంటే, నోబుల్ సైనికులు ప్రేయసి ముందు తన ధైర్య, సాహసాల ను ప్రదర్శించి ఆమెను మెప్పించి, ఆమె కోరుకున్నవన్నీ ఆమెకు తైవసం చేసేవారుట. అలా తన ప్రేమను తెలుపుకునే ఒక నోబుల్ దే అని. అయితే అది అమలిన ప్రేమ (ప్లాటోనిక్ లవ్) కాదు గాబ ట్టి, చివరకు వారి ప్రేమ లైంగికపరమైనదిగా మూర్తిభవిస్తుందని ప్రాశాదు. పారిస్ ఇచ్చిన ఈ నిర్వచనం ఆ యుగమంతా అందరికి ఆమోదదాయకమైంది. అంతేకాదు ఈ ఫిబ్రవరి వసంతకాలానికి దగ్గరగా ఉన్న నెల కూడా అందుచేత 14,15 వ శబ్దాలయందు ప్రేమికులరోజుగా మరింత ప్రాచుర్యాన్ని పొందింది. 18వ శతాబ్దానికి వచ్చేసరికి ఇంగ్లండ్ వంటి దేశంలో బహు ప్రజాదరణ పొంది ప్రేమను తెలిపేందుకు పూలను, చాక్సెట్లను వేలంటైన్ గ్రెటింగ్‌కార్డులను ప్రవేశపెట్టింది. నేటికి మరిన్ని ప్రేమ చిహ్నాలు ప్రాచుర్యానికి వచ్చాయి కూడా. గుండె ఆకారంలో ఉండే గిఫ్ట్, ఎగిరే పాపురాలు అలాగే గ్రెట్‌పీరుడు క్యాపిండ్.

యూరోపియన్ చరిత్రలో క్యాపిడ్ని ప్రేమ, ఆకర్షణ, రోమాన్స్ కి చిహ్నంగా భావిస్తారు. మన పురాణాల్లోని మన్మథునిలా, క్యాపిడ్, ప్రేమకు దేవతైన వీనస్కి, యుద్ధావీరుడైన మార్ట్ కి కలిగిన సంతాసం. ఇటలీలో ప్రేమికుడు సెయింట్ వేలంటైన్ కీస్ని బహుకరించుకుంటారు. తమ గుండె గదిని తెరవమని చెప్పున్నట్లుగా ఒకరికొకరు భావిస్తారుట. వేలంటైన్ తాను చనిపోయేముందు ఊడారంగుపూలను తన ప్రేమికులకు బహుకరించాడట. దానికి చిహ్నంగా రోమన్ ప్రజలు ఊడారంగు మణులపై క్యాపిడ్ నగిశీలను దిద్దిన ఉంగరాలను ధరించేవారుట. అందుకే ఊడారంగు రాయి ఎమితీస్ట్సు ఫిబ్రవరి నెలకు చిహ్నంగా చేసారు. ప్రేమకు హద్దేలేనట్లు ఏ ప్రేమనైనా తెలుపుకోవచ్చున్న ఆలోచనను కూడా ప్రేరేపించింది ఫిబ్రవరి 14. ఇంగ్లాండ్లో నార్హ్ క్ అనే ప్రాంతంలో వేలంటైన్ దేని మరోలా కూడా జరుపుకుంటారు. ‘జాక్ వేలంటైన్’ అనే కేరప్పిన సృష్టించుకున్నారు. జాక్ వేలంటైన్ ప్రతి ఇంటి ముందు పిల్లల కోసం మిలాయిలు, బహుమతులు వేకువజామునే పెట్టి వెళ్లిపోతారుట. మనందరికీ తెలిసిన శాంటాక్లాస్టరాగ. లాటిన్ అమెరికా దేశాలైన కోసటారికా, మెక్సికో, పోర్టోరికో ఈ వేలంటైన్ దేని ప్రేమ దినోత్సవంగా, స్నేహితుల రోజుగా, కృతజ్ఞత తెలుపు కొనే రోజుగా కూడా పరిగణిస్తారు. అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రాలలో ఈ పండుగపై పెట్టే ఖర్చు మిలియన్లలో ఉంటుంది. ఖరీదైన గ్రెటింగ్ కార్ట్ నూ, గిఫ్టులను బహుకరించుకుంటారు. ఆసియా ఖండానికి చెందిన దేశాలు ఒక్కొక్కటిగా తమతమ ఆచారాలలో ప్రేమికుల రోజును జరుపుకుంటారు.

ఆప్సనిస్తాన్లో ఒకరిపై ఒకరు కవితలు చెప్పుకుంటూ
ఆనందిస్తారుట. ఛైనా వారు వారి కేలండర్ను అనుసరించి ఏడవ నెలలో ప్రేమికుల దినాన్ని జరుపుకుంటారు.
ఇక భారతదేశానికి వస్తే దీని ముచ్చటే వేరు. మైథాలజి ప్రకారం పార్వతీ,
పరమేశ్వరులను ప్రకృతి పురుషులుగా ఆరాధిస్తారు.
మైథాలజీ, పార్వతికి తనలో సగభాగాన్నిచ్చి
అర్ధనారీశ్వరతత్వాన్ని
లోకానికి చాటిన మార్గదర్శకుడు ఆ పరమశిశుడు.

అర్ధనారీశ్వరతనంతో స్త్రీపురుషుల సమైఖ్యతను పెంపొందించారు. విశ్వాన్ని నడిపించే ఆ పరమశిశుడు ప్రేమను ప్రతి ప్రాణిలోనూ నింపాడు. మానవసంబంధాలను ప్రేమతో ముడిపెట్టారు. అది తమ కథల ద్వారా లోకానికి చూపించారు. పార్వతీదేవితో ఇంకా వివాహం కాకముందు భిక్షాపాత్రగా ఒక కపాలాన్ని చేతబుచ్చుకొని శంకరుడు అనే నామంతో ఆ తల్లివద్దకుపోయి జ్ఞానభిక్ష పెట్టమని కోరుతుందే వారట. తన వద్ద కనీసం భిక్షాపాత్ర కూడా లేదని ఉన్నదున్నట్లుగా చూపించి ఆమె మనసును గెలిచిన ప్రేమికుడు. లోకాలు సహజంగా మగవాడిని పురుషుడిగా చేసినా, తాను మాత్రం పార్వతీదేవి నుండే జ్ఞానాన్ని పొందాడు. తనలో అర్థభాగాన్ని ఇచ్చి ప్రేమకు ఆదర్శంగా నిలిచాడు. శ్రీశైలం భ్రమరాంబికా మల్లిభార్ధనులకు కూడా ఒక జానపద కథను

చెప్పుంటారు.

నాడు సత్యయగంలో

మహీశురుడు అనే ఆ కన్నడ రాజు కూతురు శివుడ్ని ఆరాధిస్తూ ఆయననే భర్తగా పొందాలని శివుని కోసం తపస్సు చేస్తుండేదిట. శివుడు ఆమె ధ్యానాన్ని మార్చడానికి ఎగురుతున్న ఒక భ్రమరాన్ని చూపించి అది ఎక్కుడ ఆగుతుందో అక్కుడ తాను ప్రత్యక్షమవుతానని అశరీరవాణిగా ఆమెకు చెప్పాడుట. ఆమె అలానే భ్రమరాన్ని

అనుసరించి అది ఆగిన చోట శివుడ్ని ఒక వృద్ధుడిగా కనిపిస్తాడు. వృద్ధుడిని చూస్తే వివాహం విరమించుకుంటుందని తలచి ఆమెకా పరీక్ష పెట్టాడట శివుడు. అయినా ఆ రాకుమార్తె శివుని బాహ్యరూపాన్ని కాకుండా శివప్రేమకు పట్టంగట్టి ఆయన్నే పెండియాడినదిట. అలాగే విష్ణుచిత్తుని కుమార్తె గోదాదేవి అమృవారు శ్రీరంగనాథుని ఆరాధించి ఆయననే పెండ్చుడి ఆ స్వామివారిలోనే ఐక్యమైనది. పీరి కథలో మోక్షాన్ని

పొందడానికి ప్రేమ ఒక సాధనం అని చూపబడింది.

రామాయణంలోని సీతారాముల ప్రేమకథ, పరశ్రీ సీదను కూడా తాకని వాడు రాముడు. సీతను రావణుడు అపహరించిన తరువాత తన మనసులో, ఆలోచనలో, ప్రతి క్షణం సీత గురించి రాముని పరితాపం, అదేవిధంగా రాముని కొరకు సీతాదేవి పరితాపం కనిపిస్తుంది. పీరివురి ప్రేమకు లంకలో రాక్షసులే ముక్కున టక్కున వేలేసుకున్నారు. రావణుని చంపి తన సీతను దక్కించుకుంటాడు రాముడు. ప్రేమంటే పోరాటం అని చెప్పే కథ వీళ్లది. అలాగే నిరంతరం అన్నా వదినల సేవకోసం సీతారాములతో వసవాసాలకేగిన లక్ష్మీఱుడు తన భార్య ఊర్మిళకు దూరమయ్యాడు. భర్త నిద్రను తాను తీసుకొని లక్ష్మీఱుని సేవాభంగం కలగుండా భర్త ప్రేమకు పాత్రురాలయ్యాంది. ప్రేమంటే త్యాగం అని చెప్పే కథ వీళ్లిద్దరిదీ.

ప్రేమ దైవలక్షణం. ప్రేమ నుగుణం నిజాయితీ. నిజాయితీ, ప్రేమా రెండూ జోడింపబడి వుంటుంది. ప్రేమలో ఉన్నప్పుడు మృదుస్వభావమేర్చడుతుంది. ఒకరిని ప్రేమించి, వారి నుండి ప్రేమను పొందగలుగుతున్నప్పుడు ఇరువురికి నిందుతసమూ, సంపూర్ణతను కలిగి వున్న భావనను పొందుతారు. ఇట్టి భావనను పొందగలిగిన వారు ఒకరిని విడిచి ఒకరు ఉండలేని స్థితిని పొందుతారు. ఈ నుగుణాలు తగ్గినప్పుడు ప్రేమ కూడా తగ్గిపోతుంది. మన పురాణాల్లో కూడా ఎన్నో ప్రేమకథలున్నాయి. చ్యాపన మహార్షి మనుమడు రురువు, స్వాలకేశి మహార్షి దత్తపుత్రిక ప్రమద్వరను ప్రేమిస్తాడు. వారిపురి వివాహానికి ముహూర్తం కూడా నిర్ణయిస్తారు. వివాహానికి ముందు ప్రమద్వర స్నేహితురాండ్రతో ఆడుకుంటుండగా పొము కాటుకు గురయ్య మరణిస్తుంది. ఆమె మరణాన్ని తట్టుకోలేని రురువు ఆమె కోసం రేయొంబవళ్ల విలనిస్తుంటారు. అప్పుడొక వసదేవత కనిపించి తన ఆయుష్యలో సగం ఆమెకు ధారణస్తే మళ్లీ జీవిస్తుందని చెప్పగా, తన ఆయుష్యలో సగాన్ని ప్రమద్వరకు త్యాగం చేస్తాడు. ప్రేమకున్న లక్షణం త్యాగం. అలాగే సావిత్రీ సత్యవంతుల కథ. అల్సాయుష్మదని తెలిసి కూడా తల్లిదండ్రుల మాట కాదని అతన్ని ప్రేమించి పెళ్లి చేసుకుంటుంది. వివాహం తరువాత సత్యవంతుడు మరణిస్తాడు. భర్తప్రాణాల కోసం యమధర్మరాజు వెంటబడి అతని ప్రాణాలను వెనెక్కి తెచ్చుకుంటుంది. అలాగే నలదమయంతులు, శకుంతలాదుష్యంతులు ఎన్నో కష్టాలు పడి ఓటమిని అంగీకరించకుండా తమ ప్రేమను గెలిపించుకున్నారు. అలాగే చరిత్రలో నిలిచిపోయిన ప్రేమసాధం ఘాజహాన్ నిర్మించిన తాజ్మహాల్. తన భార్య ముంతాజ్మను ఎంతగానో ప్రేమిస్తాడు. ఆమె మరణం తరువాత ఆమెపై తనకున్న ప్రేమకు చిహ్నంగా తాజ్మమహాలను కట్టించాడు ఘాజహాన్. ముహమ్మద్ ఖులీకుతుబ్ఖా తన భార్య భాగమతిపై ప్రేమతో తాను పరిపాలిస్తున్న పైదరాబాద్కు నాడు భాగ్యనగర్ అని పెట్టుకున్నాడు. ఈ భారతదేశం గడ్డపై ఇదే ప్రేమకోసం లైలా మజ్జా, సలీం కోసం అనార్గులి, హీర్ రాంజాలు ప్రాణత్యాగాలు కూడా చేసారు. అలాంటి ప్రేమ నేటి యువత వికృతపోకడలలో తన రూపాన్ని కోల్పోతున్నాడి. ప్రేమ పేరుతో హత్యలు పెరిగిపోతున్నాయి. తన ప్రేయసి

మరొకరికి దక్కుకూడదనే ఉన్నాదంతో హతమారుస్తున్నారు. అలాగే ప్రేమ పేరుతో యువతీయువకులు మోసపోతున్నారు. ప్రేమ విఫలమై ఆత్మహత్యలకు పాల్పడుతున్నారు. ఇంట్లో పెద్దలను ఒప్పించలేక ఆత్మహత్యలకు పాల్పడుతున్న ప్రేమ జంటల సంబ్యుక్తాడా పెరిగిపోవడం విచారకరం. ప్రేమ అంటే విస్తరణ, స్వాదమంటే సంకుచిత్వం అని వివేకానందులవారి ఉవాచ. తన ప్రేమను కాదన్నదని అమ్మాయి మీద యాసించ దాడులు జరపడమనేది దుర్మాగ్రత్వం. ఈ దుర్మాగ్రపు ధోరణులు యువతలో పెరగడానికి కారణం ముమ్మాటికీ అది వారి సంకుచిత్వం. ఈ ధోరణి స్ట్రీలలో కూడా కనిపిస్తున్నది. తాను మనసుపడిన మగవాడు తనకు లొంగకపోయినా, మరో స్ట్రీని ఇష్టపడుతున్నా అది ఆమె సహించలేకపోవడం, సదరు వ్యక్తులకు హోని తలపెట్టడం ముమ్మాటికీ అది సంకుచిత్వమే. వీళ్లకు సమాజమునందు గౌరవంగానీ కనీసం భయంగానీ లేకపోవడమే దీనికి కారణం. ఒకవిధంగా ఇది కూడా సంఘవిద్రోహం. ఇట్టి సంఘవిద్రోహక చర్యలకు పాల్పడే యువతకు సమాజమే బుద్ధి చెప్పాలి. భారతదేశంలో ప్రాచీనులు కామదేవుని ఆరాధించే వారుట.

ఖజురావ్ దేవాలయంపై శెక్కిన సృష్టికార్యాన్ని తెలిపే శిల్పాలు, కామసూత్రగ్రంథం భారతదేశంలో ఉద్ధవించిన అద్భుతాలు. మధ్యయగానికి వచ్చేసరికి కామదేవుని ఆరాధనలు, బహిరంగ ప్రేమలు నిషేధింపబడ్డాయి. ఈ నిషేధం మెల్లమెల్లగా 1990 నుండి తొలగుతున్నట్లుగా కనబడుతోంది. 1992 వరకూ వేలంటైన్స్ డే వేడుకలు లేవు ఇండియాలో. టిపి ఛానళ్ల ద్వారా, రేడియో ప్రోగ్రాముల ద్వారా, ప్రేమలేఖల పోటీల ద్వారా ప్రేరేపింప బడిన యువత ఆర్థిక స్వాతంత్ర్యాన్ని పుంజుకోవడం వల్ల కూడా వివిధ విధాలుగా జరుపుకోవడానికి ఇష్టపడుతున్నారు. హిందూ, ముస్లిం ఛాందన వాదులు ఈ వేడుకలపై, బహిరంగ ప్రేమలపై శెక్కిన ఆమెలు నిషేధింపబడ్డాయి. శివసేనా, సంఘు పరివార్ బహిరంగ ప్రేమికుల మీద చర్యలు తీసుకుంటున్నాయి.

బహిరంగ ప్రేమలవల్ల ఎక్కడ సమాజం కట్టుబాట్లను తెంచుకుంటుందో అన్న భయం, అంతేకాకుండా పెళ్ళి కాకుండా తల్లులైతే, ఆ యివతి పరిస్థితి ఏంటీ అన్న భయం కూడా పట్టి కుదిపేస్తోంది. ఇన్ని భయాలు, ఆంక్షలు చోటుచేసుకున్న బహిరంగ ప్రేమికులు సంఖ్య ఈ ప్రేమికుల రోజున ఎక్కువవుతూనే వుంది. ప్రాచీనకాలమ్మండి వస్తున్న భారతదేశపు సాంప్రదాయాలైన పెద్దలు కుదిర్చిన పెళ్ళిత్తు, ఉమ్మడి కుటుంబాలు ఈ కొత్త సాంప్రదాయాల వల్ల ఎక్కడ చిన్నాభిన్నమవుతాయో అని పాలకులు అప్రమత్తంగా ఉంటున్నారు. ప్రేమికుల రోజునాడు తమ ప్రేమను తెలుపుకోవడం వేరు, బహిరంగ ప్రేమ మత్తులో పడి సామాజిక కట్టుబాట్లను తెంచడం వేరు. అందుచేత బహిరంగ ప్రేమలను భారతదేశం నిషేధిస్తున్నది. ఇది ప్రేమకు వ్యతిరేకం కాదుగానీ, దాని బహిరంగ పోకడలకు మాత్రమే భారతదేశం ఎర్రజెండా ఉపుతున్నది. భారతీవాసులకు ఆలోచనలో దగ్గరగా వుండే పాక్షదేశంలో కూడా యువతపై ప్రభుత్వం ఆంక్షలను నిషేధించింది. వేలంటైన్ దేని పూర్తిగా వారి దేశంలో నిషేధించింది. అందులోనూ పాశ్చాత్యదేశాల మాదిరిగా తయారవుతున్న పాక్సు కంటోల్ చేసేందుకు భర్తదైన చాల్టెట్టు, గ్రెటింగ్ కార్బులను ఇచ్చిపుచ్చుకోవడంపై కూడా ఆంక్షలను విధించింది. జపాన్ దేశం కేవలం ప్రేమికుల రోజుగా కాకుండా,

లడ్డుకు కావలసినవి: సగ్గుబియ్యం: కప్పు, పల్లీలు: కప్పు, నెఱ్యు: మూడు టేబుల్సున్నాన్నలు, కొబ్బరి తురుము: పావుకప్పు, యాలకులపొడి: పావుచెంచా, చక్కెరపొడి: ముప్పువుకప్పు, పాలు: పావుకప్పు. తయారీ విధానం: స్టోమీడ కడాయి పెట్టి సగ్గుబియ్యం వేసి రెండు నిమిషాలు వేయించుకుని తీసుకోవాలి. అవి వేడి చేసి, వల్లారాక మిక్సీలో వేసి మెత్తగా గైండ్ చేసుకోవాలి. అదేవిధంగా పల్లీలను కూడా వేయించుకుని తరువాత పొట్టుతీసి పొడి చేసుకుని పెట్టుకోవాలి. అదే బాణలిలో నెఱ్యు వేసి సగ్గుబియ్యం పొడిని దోరగా వేయించి, కొబ్బరి తురుము వేయాలి. దాన్ని కూడా ఒక నిమిషంపాటు వేయించి స్టోకట్టేయాలి. అందులో పాలు తప్ప మిగిలిన పదార్థాలన్నీ వేసి బాగా కలపాలి. అవసరం అనుకుంటే రెండు చెంచాల నీళ్ళు చల్లి గట్టి పిండిలా చేసుకుని, రెండు చెంచాల నూనె వేసి మరోసారి కలపాలి. ఇప్పుడు స్టోమీడ పెనం పెట్టి ఈ పిండిని కొద్దిగా ఉంచి రోటీలా చేత్తోనే వత్తుకుని అక్కడక్కడా చిల్లులు, పెట్టి చుట్టూ నూనె వేయాలి. దీన్ని రెండుఫైపులా ఎరగా కాల్చుకుని తీసుకోవాలి. దీనికి పెరుగుచట్టు మంచి కాంబినేషన్.

మురుగులకు కావలసినవి: బియ్యప్పిండి: కప్పు, సగ్గుబియ్యం: పావుకప్పు: పెరుగు: పావుకప్పు, మినప్పుప్పు: రెండు టేబుల్సున్నాన్నలు, నువ్వులు: చెంచా, కారం: అరచెంచా, నూనె: వేయించెందుకు సరిపడా, ఉప్పు: తగినంత.

తయారీ విధానం: పెరుగులో సగ్గుబియ్యం వేసి కనీసం మూడు గంటలనేపు నానబెట్టుకోవాలి. తరువాత అందులో నూనె తప్ప మిగిలిన పదార్థాలన్నీ వేసి బాగా కలపాలి. అవసరం అయితే నీళ్ళు చల్లుకుంటూ మురుగుల పిండిలా చేసుకోవాలి. చివరగా రెండు చెంచాల వేడినూనె కూడా వేసి ఒసారి కలపాలి. తరువాత ఈ మిశ్రమాన్ని మురుగుల గొట్టంలో తీసుకుని, కాగుతున్న నూనెలో జంతికల్లా వత్తుకుని వేయించుకుని తీసుకోవాలి.

సగ్గుబియ్యం వెరైటీ రుచులు

వేసుకుంటూ అవి పొంగేవరకూ వేయించుకుని ఒక గైనైలో వేసుకోవాలి. అదేవిధంగా పల్లీలు, జీడిపప్పు, కిస్మిసులను ఒక్కొక్కటిగా వేయించుకుని తీసుకోవాలి. వీటన్నింటినీ ఒక గైనైలో తీసుకుని ఉప్పు, కారం కూడా

వేసుకుని అన్నింటినీ బాగా కలపాలి. చీలకు కావలసినవి: సగ్గుబియ్యం: అరకప్పు, ఉడికించిన బంగాళాదుంపలు: రెండు, జీలకర్ర: చెంచా, అల్లం తురుము: చెంచా, పచ్చిమిర్చి: నాలుగు, వేయించిన పల్లీలు: పావుకప్పు (పొడి చేసుకోవాలి), కొత్తిమీర తరుగు: పావుకప్పు, ఉప్పు: తగినంత, నూనె: అరకప్పు. తయారీ విధానం: ముందురోజు సగ్గుబియ్యాన్ని కడిగి పావుకప్పు నీళ్ళల్లో నానబెట్టుకోవాలి. మర్మాడు అందులో నూనె

ప్రేమ పేరుతో వాత్యలు, ఆత్మవాత్యలు

ప్రేమపేరుతో ఇటీవల వాత్యలు, ఆత్మవాత్యలు పెరిగిపోతున్నాయి. తన ప్రేమను నిరాకరించిని లేదా పెళ్ళికి పెద్దలు అంగేకరించడం లేదని, తనకు దక్కని ప్రేయసి ఇతరులకు దక్కుకూడదని హతమారుస్తున్న యువకుల సంఖ్య ఇటీవల పెరిగిపోతున్నది. అలాగే తమ పెళ్ళికి పెద్దలు అంగేకరించడం లేదని కలిసి ఆత్మవాత్యలకు పాల్పడుతున్న ప్రేమికుల సంఖ్య కూడా పెరిగిపోతున్నది. దేశంలోనే తెలంగాణ మూడోస్థానంలో ఉందని 2019 ఎన్సిఆర్బి నివేదికలు చెబుతున్నాయి. 2019లో ఒక్క తెలంగాణలోనే ఒక లక్షమంది అంటే 24.5 శాతం ఉంది. ఆంధ్రప్రదేశ్లో కూడా ఎక్కువగానే ఉంది. ప్రేమ విఫలమై ఆత్మవాత్యలకు పాల్పడుతున్నవారిలో టీనేజ్ యువతీయువకులే అధికంగా ఉండడం గమనార్థం. మోసపోతున్నవారిలో అమ్మాయిల శాతం అంతకంతకూ పెరిగిపోతున్నది.

విశ్వమానవ సౌభాత్మత్వపు రోజుగా మార్చుకున్నది. ఇలా వివిధ దేశాలు తమతమ ఆచారాలు, సాంప్రదాయాలకునుగుణంగా ప్రేమను తెలుపుకుంటున్నారు.

తప్ప మిగిలిన పదార్థాలన్నీ వేసి బాగా కలపాలి. అవసరం అనుకుంటే రెండు చెంచాల నీళ్ళు చల్లి గట్టి పిండిలా చేసుకుని, రెండు చెంచాల నూనె వేసి మరోసారి కలపాలి. ఇప్పుడు స్టోమీడ పెనం పెట్టి ఈ పిండిని కొద్దిగా ఉంచి రోటీలా చేత్తోనే వత్తుకుని అక్కడక్కడా చిల్లులు, పెట్టి చుట్టూ నూనె వేయాలి. దీన్ని రెండుఫైపులా ఎరగా కాల్చుకుని తీసుకోవాలి. దీనికి పెరుగుచట్టు మంచి కాంబినేషన్.

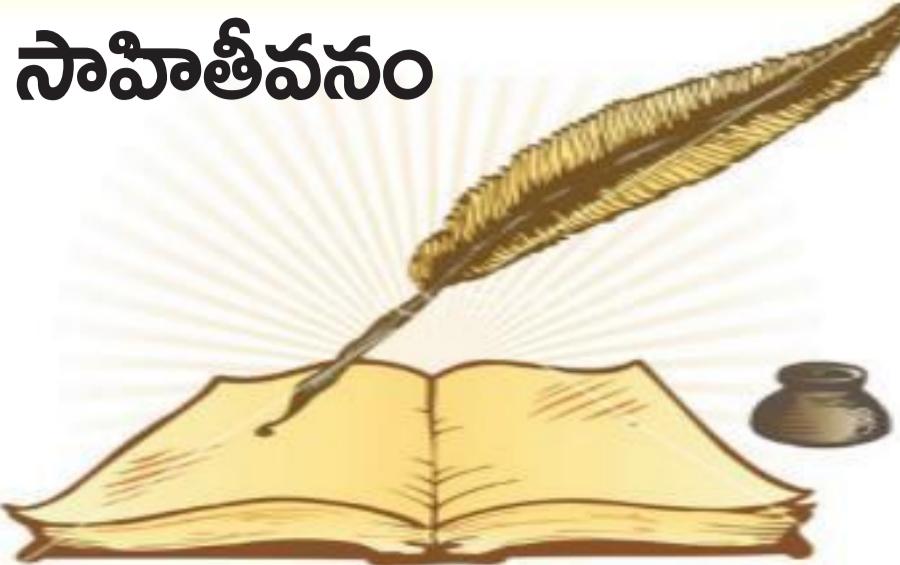
మురుగులకు కావలసినవి: బియ్యప్పిండి: కప్పు, సగ్గుబియ్యం: పావుకప్పు: పెరుగు: పావుకప్పు, మినప్పుప్పు: రెండు టేబుల్సున్నాన్నలు, నువ్వులు: చెంచా, కారం: అరచెంచా, నూనె: వేయించెందుకు సరిపడా, ఉప్పు: తగినంత.

తయారీ విధానం: పెరుగులో సగ్గుబియ్యం వేసి కనీసం మూడు గంటలనేపు నానబెట్టుకోవాలి. తరువాత అందులో నూనె తప్ప మిగిలిన పదార్థాలన్నీ వేసి బాగా కలపాలి. అవసరం అయితే నీళ్ళు చల్లుకుంటూ మురుగుల పిండిలా చేసుకోవాలి. చివరగా రెండు చెంచాల వేడినూనె కూడా వేసి ఒసారి కలపాలి. తరువాత ఈ మిశ్రమాన్ని మురుగుల గొట్టంలో తీసుకుని, కాగుతున్న నూనెలో జంతికల్లా వత్తుకుని వేయించుకుని తీసుకోవాలి.

‘తెలుగు జాతి మనది. నిండుగ వెలుగు జాతి మనది!’ అనే స్థాయి నుంచి ‘రెండుగ వెలుగు తెలుగుజాతి మనది..!!’ అనే స్థాయికి వచ్చాయి. ప్రభుత్వ ఉత్తర్వులను తెలుగులో విడుదల చేసే స్థితి పూర్తిగా ఈ రోజుకూ లేదంటే సత్యదూరం కాదేమో.. ఈ విషయంలో ఏ పాలకుడికి

పట్టింపు లేదు. ప్రజాస్వామ్యం గురించి, ప్రజాస్వామ్య స్వార్థిని గురించి మాట్లాడే మన మహానాయకులకు సాధారణ మానవుని కనీస ఉత్తరప్రత్యుత్తరాల గోడు పట్టనే పట్టదు. ఏ ప్రభుత్వ కార్యాలయానికి వెళ్లినా ఎదురొక్కనే ఈ ప్రధాన సమస్య గురించి చింతించే వారు లేదు. చింత తీర్చే వారు కానరాదు. ఇంగ్లీము మీడియాల జోరు పెరిగిన తర్వాత తెలుగు రాష్ట్రాల్లో అక్కరాశ్వత శాతం తగ్గిందన్నది వాస్తవం. గిరిజన కుటుంబాల్లో వాళ్ల

సాహితీవనం

ప్రయోగిస్తాడని ఆయనను కొందరు పండితులు విమర్శిస్తారు. కాని ఆయన రచనలు ఎక్కువగా వాడుక్కబోస్తలో సాగడం చేత ప్రజల నాలుకల మీద నిత్యం నాట్యమాడతాయి’ అని మహాకవి గురజాడ అప్పారావు 2.12.1912 తేదీన కలకత్తాలో శాంతి నికేతనలో విశ్వకవి

రవీంద్రుని కలసినప్పుడు ఈ మాటల్ని ఆయన తరచూ గుర్తు చేసుకొనేవారు.

తెలుగు నుడికారం, తెలుగు కమ్ముదనం గూర్చి దేవులపల్లి కృష్ణశాస్త్రి కవివర్యులు విజయవాడ, హిందీ ప్రచారశిక్షణ కేంద్రంలో ధీర, గంభీరంగా ఉపస్థితిస్తూ ‘కొన్నికొన్ని తెలుగు మాటలు ఉపయోగించాలని వున్నా అనుకూలమైన అవకాశం కలగటం లేదని ఆవేదన వ్యక్తం చేస్తూ ఉదాహరణగా ‘చిక్కుణ’ అనే మాటను

తెనలూరు తెలుగు పీటిల్పులు ఏవి?

మాతృభాషలో అంటే గిరిజన భాషల్లో ప్రాథమిక విద్యను బోధించడం వల్ల, పుస్తకాలను వాళ్ల భాషలోనే ఇవ్వడం వల్ల అక్కరాశ్వత పెరిగి సత్తలితాలు లభించాయి అనేందుకు అనేక ఉదాహరణలు చూపించవచ్చు. ఒకవిధంగా చెప్పాలంటే పిల్లలను మాతృభాషకు దూరం చేస్తే శిక్షార్థమే

కాదు మహాపాపం కూడా. అత్యధిక ప్రజాబాహుళ్యానికి లింకు భాషగా ‘ఇంగ్లీష్ భాష’ ఉపకరిస్తుందని, ఆదర్శవంతమైన ఈ ప్రతిపాదనల్లోని ఏ ఒక్కదాన్ని, దేశ, రాష్ట్రప్రాంత పాలకులు నిర్దిష్టంగానూ అమలు జరపక అనేకానేక కుంటి సాకులతో కాలయాపన

సాగిస్తున్నారని మరికొందరి వాదన, ఆవేదన కూడా. చైనీస్ భాష గత 40 ఏళ్లలో మూడోసారిగా తన ‘లిపి’ని సంస్కరించుకునే వెసులుబాటును పెంచుకొంటోందని, కానీ మనమో ‘బండిరో’ (ఐ) తొలగిపోతే నెత్తిమీద బండరాయి పడ్డంతగా కుమిలిపోతున్న వాళ్ల ఇంకా ఇప్పటికీ ఉండడం దురదృష్టకరమని భావించేవారు అధికులే ఉన్నారు కూడా. మేధస్సు, అంటే మాంసం ‘మేధస్సు’ అనే పదానికి మెదడు అనే దానికి పేరుగా వుంది. కాని తెలివి ప్రతిభ వంటి అర్థాలనిచ్చే పదం మాత్రం ‘మేధా’ అనే దీర్ఘంతపదం. దాని సంధిలో ‘మేధోపదం’ వంటి సంధులు రావు. ‘మేధామధనం’ అనడమే సరైనది. మన అక్కరక్తమంలో ‘బు’కారం అచ్చు.

దాని పలుకుబడి ఇకారాంతంగా సాగాలి. తెలుగువారిలో ఒక్క ‘కృష్ణ’ పదాన్ని తప్ప, మరేతర ‘బు’ కార అచ్చుగల హల్లులు ఇకారాంతంగా పలకబడడం లేదు. దీనివల్ల ఉచ్చారణ దెబ్బ తినడమే కాక, అక్కర రచన కూడా కాపాడుతుంది. ‘విశ్వకవి రవీంద్రుడు వాడే భాష వ్యవహరికమే. అంటే అందరూ మాట్లాడేభాషయే. ప్రామాణిక గ్రంథ ప్రయోగాలకు విరుద్ధమైన భాష. వ్యాకరణసూత్రాలు కాదంటూ, ఈరకమైన బెంగాలీభాషను

గత ప్రమాణ స్వికారం చేసే సందర్భంలో కొందరు మంత్రులు
‘సార్వబోమాధికారం’ అన్న పదాన్నే సరిగా ఉచ్చరించలేక తడబడిపోయారు.

చెప్పారు. అసలు చిక్కుణ అంటే నున్నపైనది, తఱచైనది, చికిన వక్కు, ఏనుగు హృదయమదం అని అర్థాలు. దేవులపల్లివారికి మొదటి రెండు అర్థాలు అంటే ఇష్టం. అందులోనూ రెండోదైన తఱచైనది అంటే మరీ ఇష్టం. ఎందుకంటే దాని అర్థం ‘చిక్కునిపాలు’ కాబట్టి..

భాషాసంస్కృతం విషయంలో కొంతమంది రాజకీయ నాయకుల అవగాహన లేఖిని ఎన్నిసార్లు చెప్పుకున్నా, నిందించినా ఫలితం ఒక్కటే. ఎందుకంటే గత ప్రమాణ స్వికారం చేసే సందర్భంలో కొందరు మంత్రులు ‘సార్వబోమాధికారం’ అన్న పదాన్నే సరిగా ఉచ్చరించలేక తడబడిపోయారు. సమాజహితం, జాతి సాంస్కృతిక వికాసమంటే తేలీని వారికి ఇటువంటి పెద్దపెద్ద పదాలు బహుశా వారి స్వంత నిఘంటువులలో ‘దొరకవు’ కాని ప్రజల్లో ఈవిధమైన మాతృభాషా నిరభిమానం.

నిర్లక్ష్యం, నిర్లిపుత పేరుకుపోవటం మాత్రం క్షమార్థం కాదేమో!. ఎంతోసేపు తొలితరం మేధావులను ప్రస్తావించి, వాళ్లంతా వీధి బడులలో నుండి వచ్చారు కదా అని చెబుతున్నాం. కానీ మన తరంలో గ్రామస్థాయిలోని ప్రభుత్వబడులలో నుంచి ఎంతమంది మేధావులను సమాజానికి అందివ్యగలిగామని ఆత్మవిమర్శ చేసుకోవాలి.

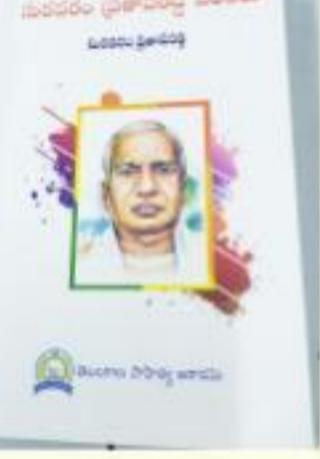
ప్రభుత్వపరంగా వ్యవస్థలోని సంక్లిష్టవాతావరణం ఎంత అనుకూలంగా ఉన్నపుటికీ బడిలోని గురువు తలచుకుంటే మంచి పొరుల్ని సమాజానికి అందించడం పెద్ద కష్టంకాదని గ్రహించాలి. మాతృభాషలో అధ్యయనం చేయడం వలన కలిగే లాభాల్ని గుర్తిరిగేలా ప్రజల్ని సన్వదం చేయాలి. వీటిని అమలు చేసే ప్రభుత్వ వ్యవస్థలు బలంగా కార్బోర్జు బాధ్యతగా ఉండాలి. భావోద్యోగాల్ని రెచ్చగొట్టటానికి మాతృభాషను మించిన ఆయుధం లేదని గ్రహించాలి.

- ఎన్.ఆర్.భల్లం

స్వార్థిదాయకం-శాంతాభాస్కర్ శతకం

శాంతాభాస్కర్ పేరు చెప్పగానే ఇదివరలో ఆమె రాసిన ఎనిమిది శతకగ్రంధాలు గుర్తుకొస్తాయి. జీవశాస్త్రంలో ఉపాధ్యాయుని అయిన ఈ శతక కవయిత్రి తాజాగా తెలుగుభాషపై మక్కువతో ‘తేనెలొలుకు పలుకు తెలుగు పలుకు’ అనే మక్కుటంతో ఆటవెలది ఛండస్సులో శతకపద్యాల గ్రంధాన్ని వెలువరించారు. ‘తల్లి జోలపాట, తండ్రి నుడువు మాట గురువు సూక్తులన్నీ గొప్పవౌను పెద్దవారి జూచి పిల్లలు నేర్తురు’ అంటూ ఎవరికైనా పనితనంలో తల్లి, తండ్రి, ఉపాధ్యాయులే అసలైన గురువులని తెలియజే స్తున్నారు. నట్టింట ఆడపిల్ల తిరిగాడితే మహాలక్ష్మీలా వుంటుందని సంబరపడటం కాదు. ఆమెను స్వాశక్తురాలిగా తీర్చిదిద్దాలంటే విద్యావంతురాలిని చేయాలని కవయిత్రి భావన. ‘చదువుకొన్న వసిత చక్కబురచునిల్లు/ చదువురాని జనుల చక్కదిద్దు’ నిజమే! సంస్కారగంధం అబ్బాలంటే చదువు వుండాల్సిందే. సమాజహితము కోరుతూ, కర్తవ్యపాలనను ఉద్యోవిస్తు, మంచిని వంచుతున్న శతక పద్యరత్నాలు ఇవి. బాలలే కాదు పెద్దలూ చదివి ఆచరించాల్సిన సూక్తులు చాలానే వున్నాయి. (తేనెలొలుకు పలుకు తెలుగు పలుకు! రచయిత: టి.శాంతాభాస్కర్, వెల: 40రూ, ప్రతులకు: లోకేష్ ప్రచురణలు, 3-422, గిరింపేట, చిత్తూరు-02)

- రఘు వెలమకన్ని

ప్రాచీన కావ్య లకు ‘అవతాలికలు’ నాటకాలకు ప్రస్తుతవసులు’ కూర్చుటం

సంప్రదాయం..గ్రంధాన్ని పారకు డు అర్థం చేసుకోవడానికి అవసర మయ్యే సమాచారాన్ని ఇవ్వడం పేరిక ప్రధాన లక్ష్యం. సురవరం ప్రతాపరెడ్డి తన గ్రంధాలకు తానే

సురవరం హితలు

పారకులకు జ్ఞాన వీచికలు

గోల్గొండ కవుల సంచికతో తెలంగాణ కవుల ఆత్మగౌరవ పతాక ఎత్తిన గొప్ప సంపాదకుడు, కవి, రచయిత, పరిశోధకుడు, బహుగ్రం ధకర్త, సృజనకారుడు సురవరం ప్రతాపరెడ్డి.చాలామంది రచయితలు కోరి ప్రతాపరెడ్డిగారిచే హితలు అడిగి మరీ రాయించుకున్నారు. పొగడ్తలు, తెగడ్తలు చోలికి పోకుండా గ్రంధంలోని విషయానికి పరిమితమై రాసే ఉత్తమవ్యక్తిత్వం ప్రతాపరెడ్డిగారిది. ఆయన పీరి ‘ఆంధ్రుల సాంఘిక చరిత్ర’ గ్రంధానికి కేంద్ర సాహిత్య అకాడమీ అవార్డ్ వచ్చింది. గొప్పవిషయం. (సురవరం ప్రతాపరెడ్డి హితలు, రచయిత: సురవరం ప్రతాపరెడ్డి, వెల: 60రూ, ప్రచురణ, ప్రతులకు: తెలంగాణ సాహిత్య అకాడమీ, రఫింద్రబ్రాహ్మణి, ప్రాందరాబాద్-04)

- తంగిరాల చక్రవర్తి

కృతి

విష్ణవతపస్సి పి.వి.

భారతదేశ అభివృద్ధి పథానికి అత్యంత నిర్ణయత్వకమైన రీతిలో దిశనిదేశనం చేసిన ప్రధానమంత్రి పి.వి.నరసింహరావు

అనటంలో ఎలాంటి సందేహం లేదు. అత్యంత కీలకమైన సమయంలో ప్రధాని పదవిని చేపట్టి, అత్యంత సాహసాత్మక మైన నిర్ణయాలను ఆలవోకగా తీసుకోవటమేకాక మెజారిటీలేని ప్రభుత్వాన్ని నడిపిస్తూ కూడా అచేదు గుళికలను దేశమంతా సంతోషపంగా స్వికరించేట్టు చేసిన రాజకీయ చతురుడు, ద్రష్టు, మేధావి ప్రధాని పి.వి.నరసింహరావు. రాజకీయ నాయకులు ప్రజలు కోరితే చెడు అయినా అందజేస్తారు. కానీ అసలైన నాయకుడు ప్రజల ఇష్టాయిష్టాలతో సంబంధం లేకుండా వారికి ఏది మంచి చేస్తుందో ఆపని చేస్తాడు. అలాంటి అసలైన నాయకుడు పి.వి.నరసింహరావు. ప్రత్యేక తెలంగాణ ఏర్పాటు తరువాత తెలంగాణ ముఖ్యమంత్రి కె.చంద్రశేఖరరావు ఏడాది పొడుగునా శతజయంతి కార్యక్రమాలు నిర్వహించాలని నిశ్చయించటంతో అతిసన్నిహితంగా మెలిగారు. ప్రస్తుతం తెలంగాణ ప్రభుత్వం నిర్ణయాన్ని అనుసరించి పి.వి.నరసింహరావు తన అనుభవాలు, ఆలోచనలను ఈ పుస్తకం ‘విష్ణవతపస్సి పి.వి.’లో పొందుపరిచారు. (విష్ణవతపస్సి పి.వి., రచయిత: ఎ.కృష్ణరావు, వెల:150రూ, ఎన్.ఆర్.పబ్లికేషన్స్, అంబా పురం, విజయవాడ రూర్ల-12)

- నిర్వైహి

రఘువంశము, రచయిత:

చింతగుంట సుబ్బారావు, వెల: 50రూ, ప్రతులకు: సి,సుబ్బారావు, ఇంటి.నెం.4-102, ఐల్టెట్టిడి కాలనీ, కొత్తపేట, చీరాల-57

మట్టికేకలు రచయిత: దాసరి

కృష్ణరెడ్డి, వెల: 45రూ, ప్రతులకు: దాసరి

కృష్ణరెడ్డి, 31-195, జర్రులిస్టు కాలనీ, వుంగనూరు-47, చిత్తూరు జిల్లా

మహాప్రవక్త ముహమ్మద్ అలపర్తి పిచ్చుయ్యచౌదరి, వెల: 169, జయనగర్కాలనీ, కడప-02

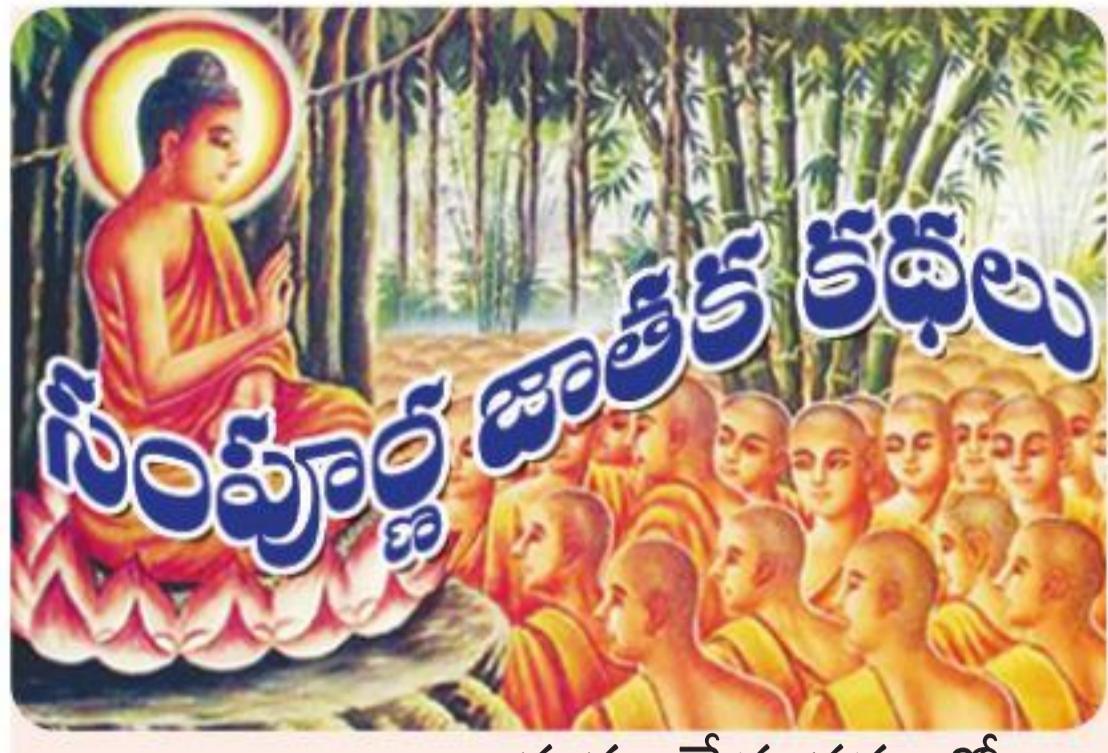
టోనే, హరిత

సతీష్ గొల్లపూడి స్వతః ప్రవాసి రెండు దశాబ్దాలుగా ఆయన దేశానికి, విదేశానికి మధ్య వారది. పవాసభారతీయుల బ్రతుకపోరాటాలు, సంఘర్షణలు, జీవితానుభవాలు, ఆశనిరాశల మధ్య ఉగిసలాటలు, అనందాలు, వెనకే అలుముకున్న కారు చీకట్లు, ఒక్కొక్కరి జీవితాలను స్వశించి అనుభూతించి రాసిన కవితలు. ప్రతిభతో భూమిని ఏలుతోన్న బుద్ధి జీవులం

ప్రవాస జీవితాలకు ప్రతిబింబాలు

స్వప్నాలకూ మాగాణాల వైపు కాకుండా ఎడారుల వైపు నడక (పే 15) అంటారు. వర్షాకాలపు వరదల్లా కాలేజీలు గుమ్మరిస్తున్న ఇంజనీర్లు అందరి ఆశయం ఏసా. అది దొరికిందా..సరేసరి..ఆనందపు రెక్కులతో ఎగిరిచేరిన అమెరికాలో ఎన్ఆర్ప దినచర్య (పే22) ఏకెండ్లు, ఉగాది సంక్రాంతుల క్రాంతి (పే 28), టాక్సీ నడిపే పి.పోచ్.డి, బేబీసిటీంగ్ చేసే డ్యూక్సు వట్టాదారు, ఈ ఉద్యోగాలకు వాళ్లిచ్చుకునే హోదాలు (పే 36) గురించి చెబుతారు కవి. ఏరందరూ ‘సరికొత్త విద్యాదిక కార్యక్రమాల ప్రారంభమైతే అంటారు. అక్కడ అంతా వెలుగే అనే వారిని కలల్సోంచి కిందకు దింపి ‘క్యాప్జెజాబ్’ చేస్తున్న వారిని ‘వరదలో కొట్టుకుపోకుండా ముళ్కకంపను వాటేసుకోకతప్ప దు’ (పే 51) అంటారు. అక్కడ పుట్టిన ఎన్ఆర్ప సంతతిని ప్రార్బీడ్ మొక్కలు (పే 85) అనటం బావుంది. సరళమైనసైల్ ఎదలను తాకే పదాలు పారకులను ఆకట్టుకుంటాయి. (ప్రవాస ప్రతిబింబాలు, రచయిత: సతీష్ గొల్లపూడి, వెల: 100రూ, కాపిలకు: నవోదయ, విశాలాంధ్ర పుస్తకశాలలు)

- కూర చిదంబరం

బుద్ధుడు జేత వనంలో

అవి

విహారిస్తున్న రోజులు.

ఆ కాలంలో వారణా సిలో బ్రహ్మాదత్తుడు రాజ్యం చేస్తున్నాడు. ఆ కాలంలో బోధిసత్యుడు గొప్ప ధనవంతుడైన శ్రేష్ఠకి పుత్రుడిగా జన్మించాడు.

శ్రేష్ఠకి బోధిసత్యుడు జన్మించిన సమయంలోనే ఆ ఇంటి దాసికి కూడా పుత్రుడు కలిగాడు. బోధిసత్యుడు, దాసిపుత్రుడు కలసి పెరిగారు.

శ్రేష్ఠపుత్రుడు చదువుకు వెళ్లినపుడు దాసిపుత్రుడు పలక పట్టుకుని వెంట వెళ్లేవాడు. పారశాలలో దాసి పుత్రుడు కూడా చదువు నేర్చుకున్నాడు.

ఇలా రెండు మూడు విద్యలు నేర్చుకున్నాడు. అతడి పేరు కటూహాకుడు.

కటూహాకుడు మాట నేర్పిరి. అందమైన రూపం కలవాడు. అతడికి తాను దాసి పుత్రుడుగా శ్రేష్ఠ ఇంట్లో పనులు చేయటం నచ్చలేదు.

“ఇక్కడే ఉంటే జీవితమంతా ఇలా పనులు చేస్తానే ఉండాలి. నేను ఎంత నిజాయితీగా పనులు చేసినా, ఎప్పుడయినా ఏదైనా పొర పాటు జరిగితే నన్ను తిడతారు, కొడతారు. నీచంగా చూస్తారు. ఈ జీవితం నుంచి విముక్తి సంపాదించాలి. ఎలా?” అని ఆలో చించాడు. ఎంతో ఆలోచించిన తరువాత అతడికి ఒక ఉపాయం తట్టింది.

“నాకు చదువు వచ్చు, తెలివి ఉంది. మా యజమాని రాసినట్టు ఒక లేఖను సృష్టి స్తాను. నేనే శ్రేష్ఠ కొడుకునని పొరుగు ఊరు శ్రేష్ఠకి ఒక లేఖ రాస్తాను. ధనవంతుడయిన పొరుగు ఊరి శ్రేష్ఠతో మా శ్రేష్ఠ వియ్యమం దాలని ఆలోచిస్తున్నట్టు. కాబట్టి తన కొడు కయిన నాకు అతని కూతురును ఇచ్చి వివాహం చేయమని రాస్తాను. అది చదివి ఆ శ్రేష్ఠ నేను శ్రేష్ఠ కుమారుడినే అని సమ్ముతాడు. తన కూతురికి ఇచ్చి పెళ్లి చేస్తాడు. దాంతో నేను ధనవంతుడయి హయిగా

జీవితం సాగిస్తాను” అనుకున్నాడు.

ఆలోచన వచ్చిందే తడవుగా దాన్ని ఆచరణలో పెట్టాడు. ఆ సాయంకాలమే పుత్రం రాశాడు.

“నా కొడుకును నీ దగ్గరకు పంపిస్తున్నాను. మన రెండు కుటుంబాలు అన్ని విషయాల్లోనూ సమపుట్టేలు. కాబట్టి నా కొడుకి

ఎలా పెళ్లి చేయాలని ఆలోచిస్తున్నాను. ఈ ఉత్తరం నాకు ప్రాణం పోసినట్టుంది. నా సమస్యను తీర్చింది” అన్నాడు సంతోషంతో.

కటూహాకుడికి తన కూతురినిచ్చి పెళ్లి చేశాడు. ఉత్తరంలో రాసినట్టు తన ఇంట్లోనే ఉంచుకున్నాడు. వాళ్లిద్దరూ ఎంతో సంతోషంగా, గొప్ప వైభవంతో కాలం గడవడం ఆరంభించారు.

దేశం మారినా బుద్ధులు మారపు..

నీ కూతురిని ఇచ్చి వివాహం చేసి నీ దగ్గరనే ఉంచుకో. మీలు చూసుకుని నేను ఆక్కడికి వస్తాను” అని రాశాడు. దాని మీద

యజమాని

ముద్ర వేశాడు.

మంచి బట్టలు ధరించి, సుగంధ ద్రవ్యాలు తీసుకుని పొరుగురు వెళ్లాడు. అక్కడి శ్రేష్ఠ ఇల్లు చేరుకున్నాడు. శ్రేష్ఠకి నమస్కరించాడు.

“ఎవరు నువ్వు? ఎక్కడి నుంచి వచ్చావు? వనేమిటి?” అడిగాడు, శ్రేష్ఠ.

“నేను వారణాసి నుంచి వస్తున్నాను. వారణాసి శ్రేష్ఠ కుమారుడిని. మా తండ్రిగారు మీకు ఈ లేఖను ఇమ్మున్నారు. ఈ లేఖ మీకు అన్ని విషయాలు విశదపరుస్తాయి” అని తాను రాసిన దొంగ ఉత్తరాన్ని ఇచ్చాడు.

అది మాసి శ్రేష్ఠ సంతోషించాడు.

“నా కూతురుకు పెళ్లివయసు వచ్చింది.

కన్మారి మురళీకృష్ణ

అయితే కటూహాకుడు తాను దాసి పుత్రుడన్న విషయం మరచిపోలేదు. ఆ కనితో అక్కడ పనిచేసేవారందరినీ ఏదో ఓ కారణంతో నిందించేవాడు. సతాయించేవాడు విమర్శించి దూషించేవాడు. వాళ్ల ఏం తెచ్చినా “ఇది బాగాలేదు, ఇది సరిగ్గా లేదు, ఇది ఇలా ఉంటుందా?” అంటూ ఆక్షేపించాడు.

“మీ ఊళ్లో వాళ్లకి బట్టలు వేసుకోవటం, ఎంచుకోవటం, అందంగా అలంకరించుకోవటం సరిగ్గా రాదు. సుగంధ ద్రవ్యాలు సరిగ్గా వాడటం రాదు” అంటూ హేళన చేస్తూండేవాడు.

ఇక్కడ వారణాసిలో కటూమకుడు కనబ డకపోయేసరికి బోధిసత్యుడు “ఎక్కడికి పోయాడు కటూహాకుడు” అని ఆలోచించాడు.

“కటూహాకుడు కనబడి చాలా రోజులు యింది. అతడు ఎక్కడికి పోయాడు? ఏమయ్యాడో? ఎలా ఉన్నాడో? అతడిని వెతకండి, వెతికి పట్టుకోండి” తన సేవకులతో.

సేవకులు కటూహాకుడిని వెతకండి వెళ్లారు. అతడిని వెతుకుతూ ఒక సేవకుడు కటూహాకుడు ఉన్న ఊరు వెళ్లాడు. కటూమకుడిని గుర్తు పట్టాడు. కటూమకుడు తనని గమనించకుండా అతడిని గమనించాడు. విషయాలు గ్రహించాడు. ఊరికి తిరిగి వచ్చి యజమానికి సంగతులు వివరించాడు.

బోధిసత్యుడు విచారించాడు. “కటూహాకుడు చేసిన పని మంచిది కాదు. మోసం వల్ల సాధించేది ఏమీలేదు. ఎప్పుడో ఒక పుస్తకు నిజం బయటపడక తప్పదు. అతనికి తీవ్రమైన నష్టం కలిగేలోగా పట్టుకుని వస్తాను” అనుకున్నాడు. ఆ ఊరికి బయలుదేరాడు.

మహాశ్రేష్ట తమ ఊరికి వస్తున్న విషయం కటూహకుడికి తెలిసింది.. భయపడ్డాడు.

“అతడు ఆ ఊరు రావటానికి ఎలాంటి కారణం లేదు. నా విషయం తెలిసి ఉంటుంది. నన్ను పట్టుకుని పోయెందుకే వస్తున్నట్టున్నాడు. నేను ఆయన వచ్చినప్పుడు ఇక్కడ లేకుండా పోతే మళ్ళీ వెనక్కి తిరిగి రావటం ఉండదు. కాబట్టి పారిపోవటం సమస్యకు పరిష్కారం కాదు. సమస్య నుంచి పారిపోయేవాడు పిరికివాడు. సమస్యను ఉపాయంతో ఎదుర్కొనేవాడు తెలిపైనవాడు. తెలిపైనవాడు సమస్యను అధిగమిస్తాడు” అని ఆలోచించాడు.

అంతలో ఒక ఆలోచనలో వచ్చింది.

“నేనే యజమానికి ఎదురుగా పోతాను. ఆయన దాసుడిలా ప్రవర్తించి ప్రసన్నాడిని చేసుకుంటాను, పబ్బం గడుపుకుంటాను” అనుకున్నాడు. అలా అనుకున్నప్పటి నుంచి కటూహకుడు అందరి ఎదురుగా నిలబడి తన అభిప్రాయాల్ని ప్రకటిస్తూ మాట్లాడటం ఆరంభించాడు.

ఇది చెడ్డ కాలం. ఈ కాలంలో పెద్దలంతో గౌరవం తగ్గిపోతోంది. పెద్దలకు సేవ చేయటం, గౌరవించటం అన్న పద్ధతులు, ఈ సంస్కారాలు మారిపోయాయి. పెద్దలకు సేవ చేయటం బదులు పెద్దలతో సమానంగా కూర్చుని భోజనం చేస్తున్నారు. తల్లిదండ్రులు భోజనం చేస్తూంటే వారికి నీళ్ళ అందించి, వీవనలు వీచి, కాళ్ళ కడుక్కునేందుకు నీళ్ళందించి, మంచం వేసి పడుకునేంతవరకూ కాళ్ళు ఒత్తి సేవలు చేయటం నా పద్ధతి. పెద్దలు వచ్చినప్పుడు నా స్థాయి, అహం వదలి సేవలు చేస్తాను. పెద్దలకు సేవకుడన వుతాను” అని కనబడ్డ వారందరితో అనటం ప్రారంభించాడు.

ఈ రకంగా అందరికి దాసులు, యమానులకు చేసే సేవలను వివరించి, తన తండ్రికి తాను సేవకుడిలా సేవలు చేస్తానని చెప్పాడు.

చివరికి శ్రేష్ఠ వచ్చే సమయం దగ్గర పడినప్పుడు చెప్పాడు.

“మా నాన్నగారు వచ్చే సమయం అయింది. ఆయనకు సేవలకు తగిన ఏర్పాటు చేయండి. నేను వారికి తగ్గ రీతిలో ఆహారం పలుకుతాను, సేవలు చేస్తాను” అన్నాడు.

అతడి మామ, అల్లుడి వినయానికి ఎంతో సంతోషించాడు.

“అలాగే, నువ్వు చెప్పినట్టే చేస్తాం” అన్నాడు.

అంతలో బోధిసత్యుడు ఊరికి రానే వచ్చాడు.

కటూహకుడు అమూల్యమైన ఆభర జాలను, బహుమతులుగా తీసుకుని, పెద్ద సేవక పరివారాన్ని వెంట పెట్టు కుని బోధిసత్యుడిని ఆహారానించటానికి వెళ్లాడు.

బోధిసత్యుడు కనబడగానే సాష్టాంగ సమస్కారం చేశాడు.

బహుమతులు అందించాడు.. సత్కారాలు చేశాడు. పెద్ద ఊరేగింపుగా అతడిని విడిదికి తీసుకువచ్చాడు.

విడిదిలో ఏకాంతం చూసి బోధిసత్యుడి కాళ్ళ మీద పడ్డాడు కటూహకుడు.

“నన్న కాపాడండి. నా పరుపు కాపాడండి. నా జీవితం కాపాడండి. మీకు ఎంత ధనం కావాలంటే అంత ధనం ఇస్తాను” అంటూ కాళ్ళ కడిగాడు.

అతడి ప్రవర్తన చూసి జాలిపడ్డాడు బోధిసత్యుడు.

“నా వల్ల నీకేం భయంలేదు” అన్నాడు.

బోధిసత్యుడికి ఘనంగా సత్కారం జరిగింది.

కటూహకుడు ఒక సేవకుడిలా ఆయన సేవలు చేస్తూనే ఉన్నాడు.

మహాశ్రేష్ట సుఖాసనంపై విశ్రమిస్తున్న

ప్పుడు, కటూహకుడికి పిల్లనిచ్చిన శ్రేష్ఠ వచ్చాడు.

“మీరు లేఖలో రాసినట్టే మీ కుమారుడికి నా కుమారైనిచ్చి వివాహం చేశాను” అన్నాడు.

మహాశ్రేష్ఠ కటూహకుడు తన కుమారుడే అన్నట్టు మాట్లాడేడు. కానీ అతడికి కటూహకుడితో మాట్లాడాలని అనిపించలేదు.

మరుసటి శ్రేష్ఠ కూతురుని పిలిచాడు.

ఆమెతో మాట్లాడాడు. మాటల మధ్యలో - “నా కుమారుడు నిన్ను సుఖపెడుతున్నాడు కదా! మీరిద్దరూ అన్యోన్యంగా, సంతోషంగా ఉన్నారా?” అని అడిగాడు.

దానికి సమాధానంగా ఆమె “మీ కొడుకు నన్ను సుఖంగా, సంతోషంగా ఉంచుతున్నాడు. అతడిలో ఎలాంటి దోషం లేదు. కానీ భోజన విషయంలో, బట్టల విషయంలో, సుగంధ ద్రవ్యాల విషయంలో మాత్రం ప్రతి విషయానికి తప్పు పడుతుం

శ్రీవాట్టు ఆయనకు జూలటిపేటలు ఘనంగా సత్కారం జిడ్డించండి సుఖం..!!

టాడు. ఈ విషయం తప్ప ఇంకో సమస్య లేదు” అంది.

బోధిసత్యుడు వాత్స ల్యాపూర్వకంగా నవ్వాడు.

“నేను నీకు ఒక మంత్రం చెప్పాను. భోజన సమయంలో కానీ, ఇతర ఏ విషయంలో కానీ వాడు తప్ప పట్టేటప్పుడు ఈ మంత్రం బిగ్గరగా చదువు. తప్ప పట్టటం మానెస్తాడు” అని ఆ మంత్రం ఆమెకి నేర్చించాడు.

ఆ తరువాత కొన్ని రోజులు అక్కడే ఉంది వారణాసికి బయలుదేరి వెళ్లిపోయాడు.

బోధిసత్యుడు వచ్చి వెళ్లిన తరువాత నుంచి కటూహకుడికి గర్వం అడ్డా అదుపు లేకుండా పోయింది.

ఒకరోజు భార్య వడ్డించగానే రుచి కూడా సరిగ్గా చూడకుండానే భోజనాన్ని విమర్శించటం ప్రారంభించాడు.

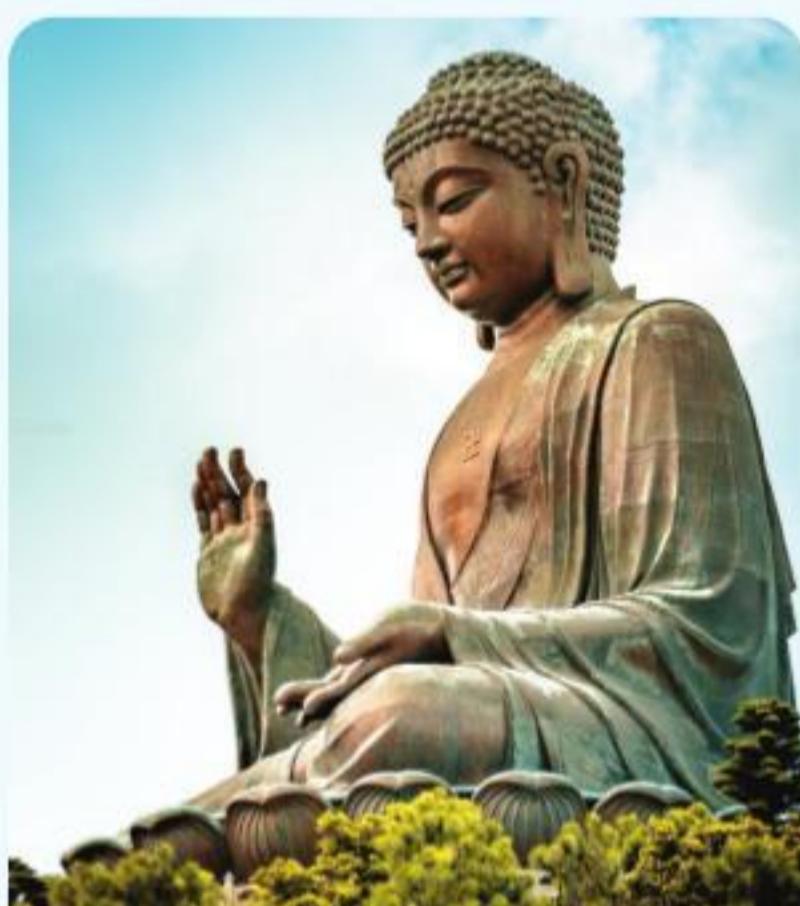
అతడు భోజనంలో వంకలు పెట్టి విమర్శించటం ఆరంభించగానే అతడి భార్య బిగ్గరగా బోధిసత్యుడు చెప్పిన మంత్రం చదువటం మొదలుపెట్టింది.

“దేశం మారినంత బుద్ధులు మారపు. అబ్దాలు చెప్పినవాడు అనుభవించక తప్పదు. తన దేశంవారు వచ్చి నిజం చేప్పే శిక్ష తప్పదు. అందుకే బుద్ధిగా ఉండు. లేదంటే అనుభవిస్తావు”.

అమె మాటలు వింటూనే స్థాఖ్వాపోయాడు కటూహకుడు.

“శ్రేష్ఠ ఈమెకు నిజం చెప్పి ఉంటాడు. ఈమెకు అన్నీ తెలిసి వుంటాయి. అందుకే భర్తను కాబట్టి నిజం దాచిపెట్టింది” అనుకున్నాడు. ఆరోజు నుంచి ఎలాంటి వంకలు పెట్టకుండా బుద్ధిగా ఉండటం ఆరంభించాడు.

కథ ముగింపుగా.. బుద్ధుడు “ఇప్పుడు మన విషయంలో ఆధికంగా మాట్లాడుతూ గొప్పులు చేప్పే భిక్షువు ఆ కాలంలో కటూహకుడు. వారణాసి మహాశ్రేష్టుని నేనే” అన్నాడు.

స్నేహబంధం

కథ

విశ్వంబినీ రాజ్యాన్ని పాలించే కీర్తిసేనుడు గొప్ప దాత అని పేరుపొందాడు. పొరుగు రాజ్యాల నుండి వచ్చిన యూచకులు కూడా కీర్తిసేనుని దాతృత్వాన్ని పొగడసాగారు.

విశ్వంబినీ పొరుగు రాజ్యమైన శాలినీ రాజ్యాన్ని పాలించే రాజగుణ దీపుడు కీర్తిసేనుని దాతృత్వాన్ని విని అసూయతో రగిలిపోయాడు. విశ్వంబినీ, శాలినీ రాజ్యాల మధ్య పచ్చగడ్డి వేస్తే భగ్గుమనేది. విశ్వంబినీ మంత్రి సుబుద్ది, శాలిని రాజ్యమంత్రి మణి దీప్తి చాలా మేధావులు. అందువల్ల వారు యుద్ధాలను నివారించగలిగారు. యుద్ధాలవల్ల చాలా సష్టుమని వారికి తెలుసు. ఒకరోజు శాలినీ రాజు గుణదీపుడు మంత్రి మణిదీప్తితో ‘మన రాజ్య ప్రజలు కూడా మన శత్రువు కీర్తిసేనుని పొగడడం మాకు నశ్చలేదు. నేను ఎంత దానం చేసినా నన్ను కాదని, కీర్తిసేనుని పొగడుతారా! మన రాజ్యం అన్న అభిమానం లేదా! అని అన్నాడు. మంత్రి మణిదీప్తి మారు మాట్లాడకుండా ఉఱుకున్నాడు. అప్పుడు గుణదీపుడు తిరిగి ‘మంత్రిగారూ! మీరు దానకర్ణులు. కానీ మనం ఒకసారి మారువేషంలో కీర్తిసేనుని రాజ్యంలో పర్యాచిద్దాం. అతని గొప్ప తనాన్ని తెలుసుకుండాం!

అని అన్నాడు. అందుకు గుణదీపుడు అంగేకరించాడు. ఇద్దరూ ఒక రాత్రి మారువేషంలో విశ్వంబినీ రాజ్యంలో ప్రవేశించారు. విశ్వంబినీ రాజ్యభటులు వారిద్దరినీ పట్టుకుని కీర్తిసేనుని ముందర నిలబెట్టారు. కీర్తిసేనుడు వారిని గుర్తించలేదు. ‘మీరు అక్రమంగా మా రాజ్యంలో ఎందుకు ప్రవేశించారు? నేను శిక్షిస్తానని మీకు తెలియదా?’ అని ప్రశ్నించాడు? అప్పుడు మంత్రి మణిదీప్తి ‘అయ్యా! మా రాజ్యంలో కరువు కాటకాలు వచ్చాయి. మా రాజు దగ్గర తగిన ధనం లేదు. అందువల్ల మేం మా పిల్లల పెల్లిళ్ల చేయలేకపోతున్నాం. మా పిల్లల పెల్లిళ్లకు తగిన ధనం దానంగా ఇప్పించండి’ అని అన్నాడు.

అది విన్న కీర్తిసేనుడు ‘మీ రాజు దగ్గర ధనం లేకపోతే

మా దగ్గరకు వచ్చి అడగవచ్చు కదా’ అని అన్నాడు. ‘మా రాజు ఒకరి దగ్గర యాచించడు. చాలా అభిమాన ధనుడు’ అని మంత్రి జవాబు చెప్పాడు. వెంటనే మారువేషంలో ఉన్న గుణదీపుడు మా రాజుకు కూడా కీర్తిప్రతిష్ఠలు చాలా ఉన్నాయి. మీ కన్నా ఆయన చాలా గొప్పవాడు. ప్రస్తుతం ధనం లేక బాధపడుతున్నారు. లేకపోతే మీ కన్నాఎక్కువ దానం చేసేవాడు’ అని అన్నాడు.

ఆ మాటలకు కీర్తిసేనుడు కోపించక ‘అవును! నేను కూడా గుణదీపుని గురించి విన్నాను. అతడంటే నాకు చాలా అభిమానం. అతడే యుద్ధానికి కాలు దువ్వుతున్నాడు. నాకు యుద్ధమంటే ఇష్టం లేదు. మీరు ఆ రాజ్యం వారిని చెబుతున్నారు. మీ రాజుకు ఎంత ధనం కావాలన్నా నేను దానం చేస్తాను. ఈ విషయం ఎవరికి చెప్పను. అతనితో స్నేహాన్ని మాత్రమే నేను కోరుతున్నాను. మీరు ఆ సంగతి మీ రాజుగారికి చెప్పండి’ అని అన్నాడు. ఆ మాటలు విన్న గుణదీపుడు

తన మారువేశం తొలగించి ‘మహారాజా!

నన్ను క్షమించండి.

మీరు నాకన్నా చాలా గొప్పవారు. మా రాజ్యంలోని ప్రతి ఒక్కరూ మీ సహాయం పొందిన వాళ్లే. చివరికి నాకు కూడా మీరు ఆర్థిక సహాయం చేస్తున్నారంటే మీ దానగుణాన్ని నేను కాదు గదా ఆ దేవతలు కూడా మిమ్ము కీర్తించుటకు అర్పలు కారు. మీ స్నేహాన్ని నేను సంతోషంతో అంగేకరిస్తున్నాను. మీ రాజ్యం మీద ఇక్కపై యుద్ధాలు ఉండవు. నా కూతురును మీ కుమారునికి ఇచ్చి వివాహం చేయాలనుకుంటున్నాను. దయచేసి కయ్యాన్ని వియ్యంగా మలచుకుండాం. అదీ మీకు అంగేకారమైతేనే’ అని అన్నాడు. అందుకు కీర్తిసేనుడు సంతోషంగా అంగేకరించి వారిని గొప్పగా సన్మానించాడు. త్వరలోనే ఇద్దరు రాజులు బంధువులై ప్రజలను గొప్పగా పాలించాడు.

- సంగనభట్ల చిన్నరామకిష్టయ్

కుసుమంతిల్లు

వార్త ఆఖివారం

బాలగేయం

ప్రాగీన బడిగంట

గణగణమని బడి గంటలు
ప్రోగింది
బిరబిరమని ఉడుతలు
భయంతో పారిపోయాయి
బిలబిలమని బడి పిల్లలు
సవ్యతూ వచ్చారు
కిలకిలమని పట్టలు
సంతోషంతో అరిచాయి
రంగురంగుల మాసులు
ముఖానికి
ధరించియున్నారు
ఒకరికొకరు ఆరదుగుల
దూరంలో సైనికుల్లా
నిలబడ్డారు
దెపరెపలాడే
మూడురంగుల జెండాను
ఎగురవేశారు
బాలబాలికలు
జనగణమన గీతాన్ని
పాడారు
పక్కపక్కన కూర్చునే
బెంచీలో ఒక్కరే
కూర్చున్నారు
గజగజలాడించిన కరోనా
జాగ్రత్తలతో పాఠాలు
ప్రారంభించారు

- బిట్లు ప్రకాష్టరావు

హలీస్ ప్రైండ్...

చిన్నారుల ప్రశ్నలకు

వార్త సిఎండి, మేనేజింగ్ ఎడిటర్

గిరీష్ అంకుల్ సమాధానాలు

- సి.కుముద, సాలూరు,

ప్రశ్న: గిరీష్ సంఖీ అంకుల్ గాలికి నమస్తే. పళ్ళల్లో వేర్చేరు రుచులు ఏర్పడటానికి కారణం ఏమిటి?
జవాబు: కుముద! పుప్పుం నుంచి మొగ్గగా వుండి కాయ, పండు రూపంలోకి రావడానికి ముందు వాటిలోని వేర్చేరు పదార్థాల సమ్మేళనమే రుచులు భిన్నభిన్న రీతులలో వుండటానికి ప్రధాన కారణం. కొన్ని ఆమ్లాలు (ఎసిట్ట్), ప్రాటీనలు, పిండి పదార్థాలు, చక్కెర (ప్రుక్సోజీ), కొంత స్థాయిలో సెల్యూలోజ్ మొదలైన వివిధ పదార్థాల సమ్మేళనంలో ఆయా పదార్థాల పాశ్చాను అనుసరించి రుచులు ఉంటాయి. ఏవ పండులో ఏవ పదార్థం ఎంతెంత శాతం ఉంటుందో పరిశోధకులకు అంతుపట్టలేదు. చాలా పండ్లలో వున్న ఆమ్లాల శాతం బాగా పక్కమవుతున్నాడీ, పండినకొద్దీ తగ్గి చక్కెర శాతం పెరగడం వల్లనే తీపిదనంతో వుంటాయి. వగరు, పులుపు, చక్కెర, ఆమ్లాల శాతం ఎక్కువ పాల్లు ఉండటంతో తీయతీయగా, పుల్లపుల్లగా వుంటుంది. ఇక, నిమ్మకాయలో ఆమ్లాలు ఎక్కువ పాశ్చా ఉండటంతో పండినప్పటికీ పుల్లగానే వుంటుంది. బాగా పచ్చి ఆపిల్ వగరుగా ఉంటుంది. అదే బాగా పక్కానికి పచ్చి పండితే తీయగా ఉంటుంది. అరటికాయలో పిండి పదార్థం ఎక్కువ పాశ్చా ఉంటుంది. పండుతున్నాడీ పిండిపదార్థం చక్కెరగా మారడంతో తీయదనం పొందుతుంది. వేర్చేరు పండ్లకు ఆయా పక్కాల స్థాయిని అనుసరించి కూడా వేర్చేరు రుచులు ఉంటాయి. మూల కారణం ఆయా పండ్లలోని పదార్థాల సమ్మేళనమే!

14 ఫిబ్రవరి 2021

ఆదివారం వార్త 17

భారతదేశంలో మహిళలపై అత్యాచారం అత్యంత సాధారణ, తక్కువగా నివేదించబడిన నేరం. ఇది వివిధ మార్గాల్లో వివిధ సామాజిక రూపాలలో జరుగుతున్నది. అత్యాచారం భారతదేశం సమస్య మాత్రమే కాదు. మొత్తం ప్రపంచం ఈ ఘోరమైన నేరంతో పోరాడుతోంది. అయితే భారతదేశంలో అత్యాచారం వర్గీకరణలు ఉన్నాయి. ఉదాహరణకు ‘కుల అత్యాచారం’, ‘వర్గ అత్యాచారం’ ‘అధికారం ద్వారా అత్యాచారం’, ‘భూస్వామి అత్యాచారం’, ‘మైనర్లపై అత్యాచారం’, ‘వైవాహిక అత్యాచారం’, ‘సెక్స్ వర్గులపై అత్యాచారం’ వంటివి భారతీయ న్యాయవ్యవస్థ గుర్తించని అత్యాచారాలు. 1972లో మొదటి అత్యాచారం కస్టోడియల్ కేసు (మధుర) నమోదు అయ్యాంది. అనేక ఆందోళనల తరువాత సెక్షన్ 375 అత్యాచారం సవరణ 1980లో చట్టంలో చేసిన సవరణల ఫలితం. ఆదిమ మానవులు వేటగాళ్లు, ప్రైవ్య పురుషులు పాతలు లింగం బట్టి నిర్వ

అని భావిస్తారు. నిజం ఏమిటంటే, అత్యాచారానికి పాల్గే వారిలో ఎక్కువమంది బాధితులకు తెలిసిన వారు, కొన్ని సందర్భాల్లో బంధువులు, స్నేహితులు, సహాద్యోగులు, ఇతర కుటుంబ సభ్యులు ఉంటారు. అత్యాచారంను ‘సామాజిక కళంకం’గా ఊహించడం కారణంగా అత్యాచార బాధితులు, వారి కుటుంబం నోరు మెదప కుండా చేస్తున్నది. ఏదేమైనా, బాధతులు నేరాన్ని నివేదించడానికి ప్రయత్నిస్తే చట్టాలు వాటిని అమలు చేసే వ్యవస్థలు నమ్మవు. నిరూపించుకోవడం కష్టంతో కూడుకున్నది. ‘సాంప్రదాయిక కట్టుబాట్లు’ పేరుతో మహిళలపై దాడి చేస్తారు. విచారణ జరిగే తీరు ఒక్కసారి బాధితులు ‘చనిపోయినంత అవమానంగా భావించేటట్లు వుంటుంది. కోర్టులలో విచారణ కూడా మహిళలను బాధించే విధంగా ఉంటున్నది. ఫిర్యాదు నమోదు చేయడానికి పోలీసులు నిరాకరించిన సందర్భాలు ఉన్నాయి. ఆమెను పోలీసులు అత్యాచారం

చించబడింది. సంతానోత్పత్తి ప్రీతిలు చేస్తే సంతతిని అభివృద్ధి అంటే పనులు ఏర్పడం పురుషులు చేసేవారు. అప్పటి నుండి, మహిళల లైంగికతపై నియంత్రణ, వారి వంశంలోని పురుషులు వారి ‘యాజ మాన్యం’ మొదటి వారి ఆబెస్టిఫికేషన్స్ దారితీసింది. తరువాత అన్ని మానవ సంఘర్షణలలో లైంగిక విజయం ప్రాముఖ్యతకు దారితీసింది. అప్పటి నుండి మహిళలను తక్కువ సామాజిక స్థితి, మహిళల శరీరాలను ఒక లైంగిక వస్తువుగా చూడడం జరుగుతున్నది. ఇది గృహాహింస మహిళలపై ఇతర నేరాలకు దారితీసింది. సరైన సమానత్వం లేకుండా మహిళలను నాలుగు గోడల మధ్య బంధిస్తున్నారు. మహిళలు తమపై జరుగుతున్న దాడులను సమాజానికి భయపడి తమలోనే వుంచుకుంటున్నారు. ప్రపంచంలో అమెరికాలో ఎక్కువ అత్యాచార కేసులు నమోదవుతున్నాయి. ఎందుకంటే బాధితులు కేసు పెడతారు, అధికారులు నమోదు చేస్తారు. భారతదేశంలో ప్రభుత్వ గణాంకాల ప్రకారం, దేశంలో ప్రతి గంటకు దాదాపు ఏడుగురు మహిళలు అత్యాచారానికి గురవుతున్నారు. నుమారు రోజుకి 168 మంది మహిళలు మాత్రమే తాము లైంగిక ఉల్లంఘనకు గురైనట్లు కేసులు పెట్టే దైర్యం కలిగివున్నారు. నిజానికి అసలు సంఖ్య మరింత ఎక్కువ వుంటుంది. ఎందుకంటే చాలామంది అవమానం, గందరగోళం, భయంతో బయటికి చెప్పడం లేదు, రిపోర్ట్ చేయడం లేదు. బాధితులు నోరు మాసుకుని ఉండవలసి వస్తుంది. ఎందుకంటే అత్యాచారం కేసులలో, అపరాధి అపరిచితుడు

గురయినట్లుగా వారు అనభ్యకరమైన వివరాలను అడుగు తారు.

దినపత్రికలలో మొదటి పేజీలో సంచలనాత్మకంగా వార్త వస్తేనే మనం స్పృందిస్తాం. లోపలి పేజీలో అదే సమాచారం ప్రస్తావించబడినా మనం చూడం. 2012లో నిర్ధయ కేసు, సామూహిక అత్యాచారానికి గురైన బాధితురాలిని కొట్టి చంపారు. బాధితురాలిని సామూహిక అత్యాచారం చేసి సజీవ దహనం చేసిన ఇటీవల దిశా కేసు. ఇటువంటి కేసులలో స్పృందిస్తున్నారు. అనేక ఘుటనలలో బాధితులు బ్రతికి వున్న ప్రజలు స్పృందించడం లేదు. వారికి న్యాయం జరిగేటట్లు ఎవరూ చూడడం లేదు. భారతదేశంలో ప్రతిరోజు 160కి పైగా కేసులు నమోదు అవుతున్నాయి. అవి ‘అత్యాచారం’గా భావించి మనం స్పృందించడం లేదు. అత్యాచారం అనేది వ్యక్తి సమ్ముతి లేకుండా జరిగేది. లైంగిక వేధింపుల నుండి శృంగారం లేదా ఆప్యాయత ఏవిధంగా భిన్నమైంది? ఇది సమ్ముతికి సంబంధించిన విషయం. అంటే, ఇష్టరూ పరస్పర అంగీకారంతో చేసే ప్రక్రియ, ఎంపిక చేసుకునే స్వేచ్ఛ, సామర్థ్యాన్ని కలిగి ఉంటారు. జంతువులు సెక్స్ కలిగి ఉంటాయి.

కానీ అవి బలవంతంగా ఇతర జంతువులను సెక్స్ లోకి లాగవు. మగనెమలి ఆడ నెమలిని ఆకర్షించడానికి తన ప్రేమను చూపించడానికి నృత్యం చేస్తుంది.

మహిళలు సురక్షితంగా ఉండటానికి ఉత్తమమైన మార్గం ఒక నిర్దిష్ట సమయంలో బయటకు వెళ్లడం, పురుషులు సూచించిన దుస్తులను ధరించడం (ఆవి అత్యాచారం నుండి రక్షిస్తాయని వారు భావిస్తారు) పని బాలికలను ఎలా సురక్షితంగా ఉంచాలో వారు చెప్పారు. పెద్ద సమస్య ఏమిటంటే, భారతదేశంలో అత్యాచారం చుట్టూ ఈ రకమైన చర్చ జరగడం, మహిళలకు ఏమి చేయాలో చెప్పడం, ఎందుకు బయటకు పంపించారు? ఇంట్లోనే వుంటే చనిపోరు కదా అని చెప్పడం వంటిది. అందరూ బాధితురాలిని నిందిస్తున్నారు. మనం కూడా నిందితులను శిక్షించడం ద్వారా బాధితులు ప్రతీకారం తీర్చుకుంటారని నమ్ముతున్నాం. కరినమైన జిరిమానాలు విధించడం ఇటువంటి సంఘటనలకు నిరోధకంగా పనిచేస్తుందని అత్యాచారాలను ఆపుతుందని మనం నమ్ముతున్నాం. అత్యాచారాలను నిరోధించడంలో ప్రభుత్వం పొత్త ఎంత వుందని చూస్తే బాధితురాలిని గుర్తించడం లేదు. కేసులు నమోదు చేయడం లేదు. శిక్షలు వేయడం లేదు. ఫాస్ట్‌ట్రాక్ కేవలం మాటలకే పరిమితం. ప్రైప్రాప్లో నిందితుల కేసులలో ఎఫ్‌పార్ నమోదు నుంచి శిక్ష వరకు ప్రభుత్వం జోక్ యం చేసుకోవడం లేదు. ఎవరైనా ప్రయత్నం చేస్తే వారిని బెదిరించడం హత్య చేయడం జరుగుతున్నది. 2012 తరువాత చాలా సంఘటనలలో (నిర్భయ, కథువా, ఉన్నవో కేసులు) ప్రజల డిమాండ్ చేయడం వలన నిందితులకి మరణ శిక్ష అమలు చేసారు.

క్రూరమైన అత్యాచారాలు, పునరావృత్త నేరస్తులు,

12 సంవత్సరాల కంటే తక్కువ వయస్సు ఉన్న మైనర్

బాలికలపై సామాజిక అత్యాచారం,

అత్యాచార కేసులలో మరణశిక్షను

అందించడానికి చట్టం రెండుసార్లు

(2013, 2018లో) సవరించబడింది.

కానీ అదే చట్టంలో మరణశిక్ష

తప్పనిసరి అని లేదు. అనేక

ఘటనలలో బాధితులను చంపేశారు,

చాలామంది చనిపోయారు, అలా అయితే

సాక్ష్యాలు దొరకవు, అప్పుడు అది నిర్భయ

చట్టం కిందకు వచ్చినా పెద్ద ప్రయోజనం

వుండడం లేదు, నేరస్తులకు బెయిల్ లభిస్తుంది.

అత్యాచారం చేసే వారు సెక్స్ కోరుకుంటున్నందున మాత్రమే

అత్యాచారం చేయరు. ఆకస్మాత్తుగా స్త్రీని చూడటం ద్వారా

అనియంత్రితంగా చేశారని కాదు. అత్యాచారం అనేది శక్తి గురించి,

ఆ శక్తి లైంగిక హింసాత్మక స్వభావం. మహిళలపై తమ

అధిపత్యాన్ని చూపించే పురుషులు ఆ అధికారం ఇవ్వబడుతుందని

భావిస్తారు. యాదృచ్ఛికంగా, ప్రపంచవ్యాప్తంగా ముగ్గరిలో ఒకరు

మాటలతో, లైంగికంగా, శారీరకంగా, లేదా మానసికంగా వారి

భార్యలు, భాగస్వాములు లేదా మాజీలను వేధిస్తున్నారు. తాజా

జాతీయ కుటుంబ ఆర్గ్య సర్వే (ఎన్ఎఫ్‌పాచెస్-4) 31శాతం

వివాహిత స్త్రీలు తమ భర్తలచే శారీరకంగా, లైంగికంగా లేదా

మానసికంగా వేధింపులకు గురొతున్నారని తెలియజేసింది. ఇతర

అంచనాల ప్రకారం, భారతదేశంలో 52శాతం మంది మహిళలు

తమ భర్తలు ఏమి చేసిన భరించాలని, అలా బాధించే ఆర్హత

వుందని నమ్ముతారు. అయితే 40శాతం కంటే ఎక్కువమంది

పురుషులు కుటుంబాన్ని కలిపి ఉంచాలంటే మహిళలు హింసను

సహించాలని నమ్ముతారు. ఇవన్నీ అత్యాచార సంస్కృతి, మహిళలు

లైంగికత, శరీరాలపై పురుషులకు హక్కు వుంది అని భావించడం, అవ్యక్తంగా ఉంది, ఆందుకే భారతదేశంలో వైవాహిక అత్యాచారం ఇప్పటికే చట్టబద్ధంగా ఉంది.

అత్యాచారానికి మూలకారణాలు ఆసమానత్వం, సమాజం, కుటుంబం స్త్రీలపట్ల ఎలా ప్రవర్తిస్తున్నారు అనేది వారికి లభించే గౌరవం మొదలైన అంశాలపై ఆధారపడి వుంది. మహిళలపై పురుషుల ఆధిపత్యం వహించే సంస్కృతి మధ్యయుగకాలం నుండి ప్రారంభమైంది. కట్టుం చెల్లించాల్సిన అవసరం కుమారెలు పేద కుటుంబాలకు భారం అవుతున్నది. దీనితో సెక్స్-సెలెక్టివ్ అబార్సన్, ఆడ శిశుహత్యల కారణంగా ప్రపంచంలో ఆడ-మగ జనాభా నిప్పుత్తిలో భారతదేశం అతి తక్కువ. కుమారులకు తమ సోదరీమణిల కంటే మెరుగైన ఆహారం ఇస్తారు. పారశాలకు పంపిస్తారు. ప్రకాశవంతమైన వృత్తిపరమైన అవకాశాలను కల్పిస్తారు. మహిళలకు ఆర్థికంగా, సామాజికంగా ప్రామ్యత ఇవ్వబడదు.

భర్తలు ఉద్యోగం చేస్తారు. భార్య ఇంటిని చూసుకోవాలి. ఇక్కడే పురుషులు స్త్రీలను మానవునిలాగా కాకుండా ఒక వస్తువులాగా చూడడం, ఆలోచించడం ప్రారంభిస్తాడు.

చట్టాలు మాత్రమే ఈ సమస్యకు పరిప్రేక్ష ఇవ్వలేవు సామాజిక కళంకం మారాలి, స్త్రీలను అత్యంత గౌరవంగా, తోటి మానవునితో సమానంగా చూడాలి. సెక్స్-ఎడ్యూకేషన్ లేకపోవడం, ప్రైస్‌స్కూల్ ఉపాధ్యాయులు సైన్స్ క్లాస్‌తో పునరుత్పత్తి వ్యవస్థ గురించి మాట్లాడటానికి సిగ్గుపడుతున్నారు. ఎందుకంటే ఆ భాగాలను పిలవడానికి ‘అపవిత్రం’ అని భావిస్తున్నారు.

మనచుట్టూ ఉన్న విషయాలు, దృగ్మిషయాల పట్ల ఆసక్తి ఉండటం తెలుసుకోవడానికి ప్రయత్నించడం మానవ ధోరణి-కనీసం రోజువారీ జీవితంలో

మనకు తారసపడేవి లేదా సమీపంలో

వచ్చేవి. చాలామంది అన్యేషకుల మనస్సులు ఆ శరీరభాగాలను చూడటానికి అధ్యయనం చేయాలనుకుంటాయి. నైతికవిద్య లేకపోవడం మరింత దిగజారుస్తున్నది. బాలికల గౌరవాన్ని దోషకోవడం అనైతికమని వారు గ్రహించరు, కాబట్టి నియంత్రణ కోల్పోవడం నులభం, నేరాలకు పాల్పడ తారు. చిన్న వయసు నుండి ఆర్గ్యకరమైన గౌరవప్రధమైన రీతిలో వ్యతిరేక లింగాల మధ్య పరస్పర చర్చ జరగాలి. ఇంకో ధోరణి ఏమిటంటే లైంగిక హింస

బాధితులే ఇటువంటి పరిస్థితికి కారణం అనే భావన సమాజంలో వుంది. రెచ్చగొట్టే దుస్తులు అత్యాచారానికి కారణం అని, వీరి ప్రమేయం లేకుండా జరుగుతుందా? అనేవి ఘుటన జరిగిన వెంటనే వచ్చే వ్యాఖ్యలు. ఈ భావన వలన బ

వి ధిలో జంటలు జంటలుగా నదు స్తున్న యువతీ యువకుల్ని చూస్తూ నిలబడింది భానుమతి. వాళ్లనట్లు చూస్తుంటే ఏదోలా వుండామెకి. వారి హోస్య చతురతలకు, ఆదరాప్యాయ తలకు, అత్యంత సన్నిహితంగా మెలగుతున్న వారి.. వారి హోపభావాలకు ఆమె హృదయం ఈర్ష్యతో, అక్కసుతో తూట్లు పడుతోంది. అంతలో ఇంకో జంట పడి నవ్వుకుంటూ సాగిపోవడం చూసిన ఆమె మనస్సు ఆవేదనతో నిండిపోయింది. అప్పయత్తుంగా ఆమె కంటి వెంట అప్రవులు ధారకట్టాయి.

“అమ్మా!” అని గుక్క పెట్టి ఏడుస్తున్న చంటిబిడ్డ ఏడుపుకు తేరుకొని, గదిలోకి పోయి, రోదిస్తున్న పాపను చేతుల్లోకి తీసుకుని, ఎత్తుకుని, కస్సిరు ముస్సీరుగా విలపించసాగింది. అంతేగానీ ఆ పసిపాపను ఊరుకోపెట్టాలనే విషయం ఆ దుఃఖ ప్రవాహంలో ఆమెకు తోచేసేదు.

“అయ్యయ్యా, అదేమిటే? దాన్ని ఊరుకో బెట్టుకుండా పైగా నువ్వు కూడా కంటికి మింటికి ఏకధారగా ఏడుస్తున్నావు.. మంచి

చిన్ననాటి నుంచీ ఒకచోటే పెరిగారేమో! ఒకర్ని వదిలి ఇంకొకరు ఉండలేకపోయేవారు. తనకేవేనా తల్లి తినమని ఇస్తే అది సగం బావచేతిలో ఉంచకుండా ఉండలేకపోయేది భానుమతి. అలాగే, చంద్రం కూడా తనకి చ్చిన చిల్లర డబ్బులతో భానుమతికి స్వీట్లు, రిబ్బన్లు, జడపిన్నులు లాంటివి కొనిపెడుతుండేవారు. ఇద్దరూ ఒకరంటే ఒకరు ప్రాణం పెట్టేవారు. జంటకవుల్లా ఎక్కడికి వెళ్లినా ఇద్దరూ కలిసే వెళ్లేవారు, స్వాలుతో సహా. ఇద్దరి అన్యోన్యతా, ఆప్యాయతానురాగాలు చూసిన పెద్దలు వారికి అప్పుడే ‘మొగుడూ పెళ్లాలనే బిరుదు తగిలించేసారు.

కాలప్రక పరిభ్రమణంలో కొన్ని సంవత్సరాలు వెనక్కు జరిగాయి! భానుమతి యుక్కవయస్కరాలయింది. టెన్ ప్యాసయి, ఇంటర్లో చేరింది, మగాళ్ల కాలేజీలోనే. చంద్రం కూడా అప్పటికి బి.ఎస్.సి.కొచ్చేదు, అదే కాలేజీలో!

భానుమతి యుక్కవయస్కాచ్చిన దగ్గర నుండి ఇద్దరూ మునపటిలా కలిసేందుకు ఆటంకాలెదురయినాయి. ఇరువైపులా

కొనసాగించసాగడు. పిచ్చి చంద్రం.. ఇక్కడే అతడు భానుమతి మనస్సును, వయసు దూకుడును అంచనా వేయడంలో

కథ

అత్తివిల్లి బాలసుబ్రహ్మణ్యం

విఫలమయ్యాడు. అప్పటికే తన నెచ్చెలి మనస్సు అన్యాక్రాంతమయిందని తెలుసుకోలేకపోయాడు.

భానుమతి స్వతహోగా సహజంగా మంచి అందగతై కావడంచేత, అనేకమంది కాలేజీ యువకులు ఆమె పట్ల ఆకర్షితులై వెండ పడడం మొదలుపెట్టారు. వాళ్ల పొలో యింగీకి ఆమె కాస్త గర్వంగా ఫీలయినా, చంద్రం గుర్తుకొచ్చి, మనస్సు అతనిపై లగ్గు మెనందున, వారినెవరినీ లెక్కచేయలేదు, దగ్గరికి రానివ్వలేదు. కానీ తానొకటి తలచిన దైవం వేరొకటి తలుస్తాడన్నట్లు, ఆమె తప్పని సరిగా విశ్వం వలలో పడక తప్పలేదు.

విశ్వం కూడా ఆ ఏడే ఆ కాలేజీలో పి.యు.సి.లో చేరాడు. మంచి స్వరద్రూపి. బాగా

డబ్బున్నవాళ్ల కుర్రాడు కాబట్టి పూటకో జత బట్టలు ధరిస్తా, అందరినీ ఆకర్షిస్తుండేవాడు.

అనుకోకుండా అతని కట్టు భానుమతి మీద పడ్డాయి. అందరిలాగే అతను కూడా ఆమెను వెంటాడసాగడు.

కానీ భానుమతి అతన్ని తేరిపారైనా చూడలేదు.

విశ్వం బాగా ఆలోచించి ఒక పన్నాగం వేశాడు. ఓరోజు ఆమె బీచ్కెత్తుండడం చూసి ఒక పర్సు కొని, అందులో కొత్త చిల్లరా, కొన్ని కాగితాలు పెట్టి ఎదురుచూడసాగడు.

చీకటి పడే వేళక్కి భానుమతి గృహాన్నిఖిల్చే నడవసాగింది.

ఆమెను కొంత దూరం సాగ నిచ్చి విశ్వం “ఎమండీ!” అంటూ వెనుకనుంచి పిలిచాడు.

భానుమతి వెనుదిరిగి చూసింది.

విశ్వం తొట్టుపాటుతో “సారీ మిన్! మీ పర్సు పారవేసుకున్నారు. చూడండి.. ఇది మీదేనా?” అంటూ తను తయారుచేసిన పర్సు నామెకు అందించాడు.

పెట్టేవారు.

అయినా, చంద్రం, భానుమతి ఏనాటికయినా తన స్వంతమే, తన సొత్తేన్న వెప్రినమ్మకంతో ఉత్సాహంగా తను చదువు

**
చంద్రం, భానుమతి బావా మరదళ్లు.

అతనందించిన పర్సునామె తేరిపార జూస్తూ “ధాంక్స్ ఫర్ యువర్ కన్సర్ట్, కానీ ఇది నాది కాదు! నేనులు పర్సు తేనే లేదు. నా హ్యోండ్బాగ్ నా వద్దనే సురక్షి తంగా వుంది, ఇదిగో!” అని చూపిస్తూ పర్సు అతనికందించి, వెనుదిరిగిపోయింది. విశ్వం హతాశుదయ్యాడు.

* * *

ఆ మర్మాడు విశ్వం కాలేజీకొస్తూనే కొంగోత్త పథకం ఆలోచించాడు. చిలిపిత నంతో కాక మంచితనంతో ఆమెను ఆకర్షించాడు. అందుకని క్లాసులో లెక్కర్ చెప్పిన పారం శ్రద్ధగా వింటూ, దౌట్స్ అడు గుతూ, వెనుక బెంచిలలో కూర్చునే విశ్వం ముందుకు వచ్చి కూర్చుంటూ శ్రద్ధగా చదవ సాగాడు. అతని కృషి ఫలించింది. లెక్కర్ రథం దరూ విశ్వంలో కలిగిన మార్పుకు ఆనందించారు. మార్ట్స్ లో జరిగిన క్లాస్ పెస్టులో విశ్వా నికి ఫస్ట్ మార్కులోచ్చాయి. లెక్కర్ రథ విశ్వాన్ని చాలా బాగా అన్సర్ చేశావని అభినందించడంతో అతను అందరి దృష్టిలో పడ్డాడు.

మర్మాడు విశ్వం భానుమతి ఇంటి పక్క నుండి వెళ్తుంటే గుమ్ము దగ్గర నించొని వున్న ఆమె అతని గ్రీట్ చేస్తూ ఇంట్లోకి ఆహ్వానించింది. విశ్వం ధాంక్స్ చెబుతూ, ఆమె చూపిన కుర్చీలో కూర్చున్నాడు.

భానుమతి కూడా విశ్వం ఎదురుగా ఉన్న మరో కుర్చీలో కూర్చుంటూ “క్షమించండి విశ్వంగారూ! మీరు కూడా తక్కినవాళ్లలాంటి వాళ్లేనని భావించాను. కానీ నిన్న క్లాసులో మీ పరఫెర్మాన్స్ తో అది వమ్మని తేలింది. మీరయితే క్లాసుకి, అందరిలో ఫస్ట్ మార్కులు సాధించారు. నాకయితే నిజానికి కెమిస్ట్ పెద్ద క్వాస్ మార్కులా తయారైంది. అంతా అయ్యామయంగా ఉంటుంది. మీరేమీ అనుకోకపోతే నాకు కొంచెం ఆ సబ్జెక్ట్ రోజూ బోధిస్తారా? మీకభ్యంతరం లేకపోతేనే సుమందీ!” అరమోద్య నేత్రాలతో అతనిని అవలోకిస్తూ పలికింది.

విశ్వం పూర్తిగా ఖనగడ్లలా అమాంతంగా కరిగిపోయాడు. “దాన్నేముందిలెండి, తప్ప కుండా బోధిస్తాను.. అలా అని నేనేం సర్వ జ్ఞానినేం కాదులెండి, ఏదో మీకు చెప్పుంటే నాకు కూడా రివిజన్ చేసుకున్నట్టు ఆ సబ్జెక్ట్ సులభతరమౌతుంది” అంటూ ఆ రోజు కొంతసేపు ఆమెకు కెమిస్ట్ లో బోధపడని అంశాల్ని విపులీకరించాడు. ఆ విధంగా ప్రారంభమైంది.. భానుమతీ-విశ్వంల ప్రేమగాధ! ప్రణయ లీల!!

* * *

త్రమంగా భానుమతికి విశ్వం తోడిదే లోక మైంది. అతని చూడకుండా ఒకరోజు కూడా గడవలేని స్థితికి చేరుకుంది. విశ్వం కూడా ఆమెను అమితంగా ఆకర్షిస్తూ, తన మాట

లతో మైమరిపిస్తూ, చేతులతో సమ్మాహనవ రుస్తూ, తన ప్రేమానురాగాలతో ఆమెను మొత్తంగా వశపరచుకున్నాడు.

అప్పుడే తలంటుకున్న జూత్తును గాలికి ఆరబెట్టుకొంటూంది భానుమతి. ఆమె ఆలోచనలు మాత్రం విశ్వం గురించే!

తలుపు చప్పుడయింది.. “రావచ్చా!” అన్న కంఠస్వరం వినిపించింది.

“ఎవరు, చంద్రబావా! రా బావా! ఏమిటీ మధ్య కనబడడమే మానివేశావు? మమ్మల్ని పూర్తిగా మరిచిపోయినట్టున్నావు” అంటూ చిలిపిగా అతని లోపలికి ఆహ్వానించింది.

“భోజనమైనా మరిచిపోతానుగానీ, మిమ్మల్ని మరచిపోతానా భానూ! ముఖ్యంగా నిన్ను!” అంటూ లోనికి ప్రవేశించాడు, చంద్రం.

భానుమతి ఎర్రగా అతని వైపు చూసింది. చంద్రం మటుకు రెప్పవాల్పుకుండా ఆమెనే చూస్తున్నాడు. మిసమిసలాడే యవ్వనంతో, ఆకర్షణీయమైన నేత్రాలతో, చూడముచ్చుటేన నాసికతో, చందనపు బొమ్మల్లా ఉన్న తన చిన్ననాటి నేస్తం భాను! తనకు త్వరలో కాబోయే శ్రీమతి! అతనిలో ఏదో భావో ద్వేగం కదిలింది, సంచలనం చెలరేగింది. ఎలాగూ కాబోయే భార్యేనన్న చనువుతో, ఏదో ఉద్దేకంతో భానుమతిని సమీపించి ఆమెను తన చేతులతో పట్టుకొన్నాడు. “నా ప్రియ భానూ!” అంటూ ప్రేమగా ఆమెను లాలించబోయాడు.

అంతే ‘చేష్టిమంది అతని చెంప. ఎర్రబడ్డ బుగ్గని తడుముకుంటూ ప్రస్తుతంలోకి వచ్చాడు. భానుమతి నిప్పులు చెరుగుతోంది!

“ప్రయామ్ సారీ భానూ!” అపోలజిటిక్గా అన్నాడు. “ఎలాగూ నువ్వు నాకు కాబోయే పెళ్లానివే కదా అన్న చొరవతో, నీ మేనమా వనే కదానన్న చనువుతో అలా ప్రవర్తించాను. నేను కూడా చాలా బాధపడుతున్నాను భానూ!” అన్నాడు ముఖం దించుకుని

“ఊ.. బాధట.. బాధట!” భీత్యరించింది. “ఎప్పుడో అజ్ఞానంలో, చిన్నప్పుడు ఇంద్రజిత్తురం కలిసి మొగుడూ-పెళ్లాల ఆటలాడుకొంటే అది నిజమైనట్టు! ఆ నెపంతో ఇప్పుడు నన్ను నీ భార్యనిని, నీ స్వంతమనే భావంతో చూడం.. అబ్బర్డ! బావా! ఇదే చెప్పున్నాను నీ వటువంటి ఆశలేవీ పెట్టుకోకు, నేను నీ భార్యను కాను, మనిద్దరికీ నిశ్చయంగా పెళ్లిజరగబోదు” అంది భానుమతి.

“కానీ... నువ్వు, నేను చిన్నప్పుడు మన ఇంట్లోవాళ్లు అలాగే అనుకొన్నారు కదా, మనకిద్దరికీ పెళ్లి చేయాలని!”

“అని నువ్వునుకుంటే సరా! నా ఇష్టాయి ప్పాలతో నిమిత్తం లేదా? సరే, ఈ రోజు చెప్పున్నాను విను.. నేను పెళ్లి చేసుకోబోయేది మా క్లాస్ మేట్ విశ్వాన్ని. అది మేమేనాడో

నిర్ణయించుకున్నాం” అన్నది భాను నిశ్చయంగా, నిర్భయంగా.

“ఆ..! హతాశుడవుతూ అదిరిపడ్డాడు చంద్రం. “భానూ, నీవంటున్నది నిజమేనా?”

“లేకపోతే నీతో పరాచికా

లాడుతున్నానని

అనుకోంటు

న్నావా? లేక

రాసి ఇమ్మం

టావా?”

ఆమె

నేత్రాలరుణి

మను

దాల్చాయి.

అధరాలు

కోపంతో

కంపించాయి,

ముక్కుపుటాల

దిరాయి.

“మరోసారి ఆలోచించు భానూ!” రిక్వెస్టింగ్గా అన్నాడు.

“నధింగ్ డూయింగ్, ఇంకే ఆలోచనలూ లేవు. ఇదే నా తది నిర్ణయం!” భానుమతి నిష్టర్గా చెప్పి లోనికి వెళ్లిపోయింది.

విశ్వం అవ్వక్కమైన బాధతో బయటికి నడిచాడు. భానుమతి మాత్రం విశ్వం గురించే ఆలోచిస్తోంది.

* * *

హనుమంతరావుగారు కాఫీ తాగి సాయం కాలం పికారుకెళ్లడానికి సిద్ధంగా ఉన్నారు. అప్పుడే చంద్రం వచ్చి ఆయన చేతికి ఒక కవరును అందించాడు. దానికి నాలుగు వైపులా పసుపు మరకలున్నాయి.

ఈ సంవత్సరం తర్వాత నేను బి.ఇడీ. ట్రైనింగ్‌కి పోతాను. ఇక మీ భాను విషయ మంటావా, ఐయామ్ వెరీ సారీ, తనకు నేనంటే ఇష్టంలేదు. పైగా అది తన క్లాస్‌మే ట్సెవరినో ప్రేమిస్టోండట! అటువంటప్పుడు నా దారేదో నేను చూసుకోవాలి కదా!” కొంచెం నిష్టారంగానే అన్నాడు, చంద్రం.

భానుమంతరావుగారు తనకు తెలియ కుండా ఇన్ని విషయాలు జరుగుతున్నందుకు ఆశ్చర్యంలోంచి బయదవడలేకపోతున్నారు. చంద్రమేమిటి! ఎవరో లలితను పెళ్లాడడమే మిటి? చిన్ననాటి నుండి భాను, వాడు భార్యా భర్తలనే దృష్టితోనే తమంతా ఉంటున్నారు. ఈ కాలపు పిల్లలంతా ఇంతేమరి!

“సరే.. అన్ని కుదిరిపోయాక ఇక చేసేదే ముంది?” అన్నారాయన భారంగా నిట్టారుస్తూ. “మా పెళ్లి మీ చేతుల మీదుగా జరగాలి మామయ్య” అని చంద్రం నిష్టుమించాడు.

ఆకాశంలో పక్కలు గోల గోలగా ఎగిరిపోతున్నాయి. సముద్రం కెరటాలతో ఉన్న తున లేచి పడ్డున్నాడు. బీవ్ దగ్గర వాతావరణం క్రమేపీ నిర్వహితోంది. చీకటి పడ్డుండడం చేత అందరూ ఎవరిక్కలు వాళ్ల పోతున్నారు. కానీ బీచ్కి సమీపంలో ఉన్న ఆ నిర్జన ప్రదేశంలో రెండు ప్రేమపక్కలు కువకువలాడుతూ గుసగుసలాడ్డున్నాయి. వారే వరో కాదు విశ్వం, భానుమతిలే! భానుమతితో ఎంతో ఆప్యాయంగా సంబాధిస్తున్నాడు విశ్వం ఆమె ఒడిలో తలపెట్టుకొని! భానుమతి అతని జుత్తను నిమురుతోంది. “ఇంతకీ మన పెళ్లేప్పుడు విశ్వం?” అతని కళ్లలోకి ఆరాధనాపూర్వకంగా చూస్తాఅడిగింది.

“దానికేం తొందరొచ్చిందిప్పుడు భానూ!” సరే, మన ఇద్దరి పరీక్షలవగానే అలాగే చేసుకుండాంలే!” ఆ మాత్రం సంబాధంకే భానుమతి ఆనందపారవశ్యంతో అతని ముఖంలోకి చూస్తోంది.. మనోలోకంలో తమిద్దరి వివాహపుభ కార్య తలంపులతో పులకరించిపోతూ.. క్రమంగా ఆ ప్రదేశాన్నింతటా ఒత్తుగా చీకటి

అంటేటుపెట్టికొనుచుండి బట్టుడ్డు
నున్నడ్డండి నాడ్రెన్టెగా ఇంచె వాన్నిపుచ్చండి!

ఆవరించింది.

“భానూ! ఇలా రామ్యా!!” అప్పుడే బయటి నించి వస్తున్న భానుమతిని పిలిచారు భానుమంతరావుగారు.

“ఏమిటి నాన్నా!” తండ్రిని సమీపిస్తూ అంది. “పదమ్యా! ఆ గదిలోకి వెళ్లి మాటల్లాడు కుండాం!” కుర్చీలో కూర్చున్న తర్వాత “చూడమ్యా! నాకంతా చంద్రం చెప్పాడు. అతన్ని తృణీకరించావట. ఓకే! విశ్వం అతనికన్నా యోగ్యుడని నీ అభిప్రాయమమైతే ఏ బాధాలేదు. కానీ అతను నమ్మకస్తు దేనా? మరేంలేదు.. ఒకసారి ఆడది కాలు జారిందంటే ఆ మగాడు శీతకస్తు వేశాడంటే తన పని అధఃపతనమే నమ్యా, నీ భవిష్యతే అంధకార బంధురం, నాశనం అవుతుంది” అన్నారు, ఆయన ఎంతో బాధగా.

ఆయన ఆప్యాయతకి భానుమతి చలించి పోయింది. కళ్లంట సీత్తు కారుస్తూ “అతడు నమ్మకస్తు దే నాన్నా! పరీక్షలవగానే వాళ్ల తల్లిదండ్రులనోప్పించి, నన్ను పెళ్లాడ్డానని అన్నాడు” అంది.

వారం రోజులుగా కాలేజీకి రావడం లేదు విశ్వం. భానుమతి తల్లిడిల్లిపోతోంది. అతని రూమ్మెట్టను అడిగితే ఊరికెళ్లాడని చెప్పాడు. రెండు రోజుల తర్వాత పోస్టులో ఒక ఉత్తరం వచ్చింది.

“భానూ!

అనుకోకుండా మా ఫాదర్కి సీరియస్‌గా ఉందని తెలిసి ఊరికెళ్లాడు. మా నాన్న అవసాన దశలో ఉన్నారు. ‘విశ్వం! నీ పెళ్లి చూసి పోతాన్నా’ అన్నారు. అంతా కలిసి నా కాళ్లూ చేతులూ కట్టిపడేసారు. మా మేన మామ కూతురు జయతో నా వివాహస్ని బలవంతంగా జరిపించేశారు. నా మాటల్ని, మన అపైర్లి, నేనెంత చెప్పబోయినా వాళ్ల వినలేదు. ఐయామ్ వెరీ సారీ భానూ! నన్ను క్షమిస్తావని ఆశిస్తాను” విశ్వం.

భానుమతి హృదయం బద్ద లైంది. కళ్లు తిరిగి ఆప్యాదమస్తకుమూ కంపించసాగింది. గర్భస్థ శిశువు వెక్కిరించినట్టయింది. నిస్సిహయతతో, నిరుత్తరమైనేలకొరిగిపోయింది.

“భానూ!” అంటూ ఆమెను తల్లి తండ్రి పట్టుకొన్నారు.

భానుమతి కళ్లు అపారంగా

వర్షిస్తున్నాయి. తన పాపం తననే కట్టి కుదుపుతోందని ఆమె నిరంతరం, దుఃఖమానస్తు, ప్రాణం మాత్రమే ఉన్న బొమ్మలా జీవితం గడుపుతోంది. తను ఎంతో నిర్దాక్షిణ్యంగా నిర్విహమాటగా ఆ రోజు పదే పదే ప్రాధేయపడిన భావను తృణప్రాయంగా తిరస్కరించడం మాటిమాటికి గుర్తిచ్చి, అంతులేని ఆవేదనతో, కుంగి కృశించిపోతోందామె రోజు రోజుకి!

అరుణకి పద్మ ఏడు వచ్చింది. భానుమతి అలాగే నిర్వికారంగా రోజుల్ని గడుపుతోంది. అరుణ ముద్దు ముద్దు పలుకులతో, వయ్యారపు నడకలతో అందర్నే ఆకర్షిస్తోంది. ఎక్కువగా ఆమె అమ్మమ్ము, తాతయ్యల సంరక్షణలోనే పెరుగుతోంది.

ఆ రోజు ఉదయం పదిగంటలపుతోంది. ఎవరో అరుణని పలకరిస్తూ ముద్దు చేస్తున్న ట్లినిపించి బెడ్రూంలోంచి హల్లోకి వచ్చింది భానుమతి. తన కళ్లను తనే నమ్మలేకపోయిందామె.

చంద్రం అరుణని ఒళ్లో కూర్చీ బెట్టుకొని ముద్దు చేస్తూ ఏదేదో అడుగుతున్నాడు. అరుణ కూడా ఏమాత్రం కొత్త లేకుండా అతనితో ఎంతో చనువుగా మాటల్లాడుతోంది. ఈ లోగా తల్లి తండ్రి కూడా వచ్చి చంద్రాన్ని పలకరించారు. తర్వాత భానుమతితో “నీక భ్యంతరం లేకపోతే చంద్రం నిస్సు పెళ్లాడునికి ప్రపోజ్ చేశాడే!” అన్నారు.

“అదేంటి, భావకి పెళ్లయిందిగా, భార్యలలతనుకుంటా! తనకేమయింది?” ఆశ్చర్యపోతూ అడిగింది.

“రండేళ్ల కిందట లలిత పుట్టింటి నుండి తిరిగివస్తూ దురదృష్టపుశాత్మకా బస్సు ప్రమాదంలో మరణించింది”

“నిజానికి మేమిద్దరమే చంద్రానికి ఈ ప్రపోజ్ పెట్టాం. తను కూడా పెద్ద మనసుతో ఒప్పుకున్నాడు” అన్నారు.

“నిజమా చంద్రం! నేను నిస్సు అంతగా అవమానించినా, నువ్వు ఇంకా నన్నే కోరు కుంటున్నాంటే అదీ బిడ్డతల్లిని.. నువ్వు నింజగా గ్రేట్ బావా!” సజల నయనాలతో అంది భానుమతి.

“నాకు పెళ్లి గురించి తొందరలేదు. అయితే నీ జీవితం ఈ విధంగా మోడువారి పోవడం నేను సహించలపోయాను. అందుకే రెండో ఆలోచన లేకుండా నిస్సు చేసుకునేందుకు ఒప్పుకున్నాను” అన్నాడు, చంద్రం.

“నిజంగా నువ్వు బంగారం బావా!” విప్పారిత నేత్రాలతో అతన్ని అభిసందించింది, భానుమతి.

మనసంత ఆశ!

ప్రియా!

ఈక్కు మాట్లాడు
చెప్పుకుండా
ఎదంతా ఆక్రమించి
నాకో మనసుందని
తెలిపిన
నిను చూసాకే తెలిసింది
ప్రేమంటో ఏమిటో!
మొదువారిన జీవితంలో
నవ వసంతాలు తెచ్చిన
నీకై తపిస్తూ
నీవే లోకంగా బతికేస్తున్నా
నిన్ను నా నిలువెల్లా
నింపుకొని
ప్రతీ వేకువా.. మదిలో
ఈ గేతాన్ని రాసుకుంటూ
నీతో ముచ్చట్లకై
ఎన్ని

ముత్యాలను
మూటగడతానో!
తీరా
నిను చేశేసరికి
బిడియం
ముందుమాటై
అవి పెదవి
దాటనంటాయి
ఎకవర్షణలూ తోచే

హరిమిల్లులో ఏడు రంగులున్నట్టు
ఈ చిన్న గుండెలో
నీ జ్ఞాపకాల దొంతరలెన్నో
నీ ధ్వాసలో
యుగమే క్షణమైపోగా
ఒంటరైన జీవిత గమనానికి
చెలిమిచేయాతవైన
నీవు లేని క్షణాల్లో

విరహపు
వేదన మనసును
కమ్ము
కరిమబ్బులు కమ్మున ఆకాశంలా
మసకబారుతుంది మది
కాలం తాబేలై వేధిస్తుంది.
నీవు లేని ఈ జీవన గమనాన్ని
ఎలా ఊహించను?
నువు లేని నేనెక్కడ?
నీతో ఎన్నో ఊసులు పంచుకోవాలని
నీ నీడలో నన్ను నేను చూసుకోవాలని
పరితపించే నన్ను
బ్రహ్మముడితో కనికరించి
నాతో ఉండిపోవా కలకాలం
జన్మంతా నీడనిచ్చే తరువు నీడనై!

- వేమూరి శ్రీనివాస్

చలి వాకిట్లో..

ఉదయాల్ని

ఆరేసుకోటానికి
చలిదుప్పట్లు తీసి
ముసిరే గాలుల వెంట
ఊహలు పరిగెడుతుంటాయి.

మట్టి మమకారం కప్పుకుని
వొఱుకుతూ కాసింత
పోరాధుతూ
దేహం చిట్టినా
దృక్కథం మహావృక్షంలా
చెదరకుంది.

రాజులు పోయారు
పరాయి పాలన పోయింది.
ఇప్పుడు స్వంత పాలనలో
పరాయాకరణ ఉనికినే
ప్రశ్నస్తంది.

ఆజ్ఞలకు తిరిగే

బొమ్మల ప్రపంచంలోకి
అడుగిడుతున్నాం.

సన్నకారు రైతులకి నిదుర
రాదు
ఆహారం సామాన్యాదికి
అంత సులువు కాదు.

ధరల రాకెట్లతో
ప్రయాణించాల్సిన
సమయాలు
చూడబోతున్నందుకు
ప్రశ్నించాల్సిన సందర్భం
నిలదీస్తోంది.

సంధి చేసుకోవటాలు
కాదు
సంక్షేమాలు
అలోచించాలి.
చలి వాకిట్లో కుంపటి
వెళ్ళని వెలుగు నింపాలి.

- గవిడి శ్రీనివాస్

నిన్నటి సూర్యుడు మళ్లీ వచ్చాడు

ఆశల కమలానికి
ఊహిరులు పోస్తూ!!
మళ్లీ వచ్చే బాల్యంలా/ కరిగిపోయిన కాలాన్ని మరిపిస్తూ
కాలంతో దూరం కాలేని జ్ఞాపకాల పొదరిణ్లు
పర్ణశాలపై అల్లుకున్న ముళ్లే లేని
పూలతీవెల్లా సుతిమెత్తని మాటల ఆనవాళ్లు!!
కలల కుటీరంలో మమతల మట్టితో అలికిన
నేలపై వేసిన తెల్లని అమాయకపు నవ్వుల రంగవల్లుల్లా..
స్వచ్ఛంగా పంచుకున్న కృత్రిమం తెలీని మైత్రి
ఏ దూర తీరాలకు సాగిందో/ శీతాకాలపు ఉపోదయంలో
గరికపూలపై మెరిసే తుపోరంలా
తెల్లవారకముందే/ మసక వెలుతురులో వాకిట్లో నిలిచే
బాల్యపు స్నేహం ఏ నీలి మబ్బుల చాటున/ తారకలా
మారిందో../ ఏటిగట్టున కూనిరాగాలు తీస్తూ.. పోయి
రాగాల పల్లకిలో ఏ పాటకు పల్లవిగా మారిందో!
అడివిపూల చెట్టుపై కోకిలమ్మ పాటలా.../మంచుపూల వానలో
నవ్వులు పూయించిన/ అల్లరి బృందావనం/ యమునా తీరంలో
ఏ చల్లని సమీరమై సాగిందో!!/ మల్లెల గుంపులో మరువంలా..
మరువలేని మాధరమై నిలిచిన బాల్యం కోసం
కాలపురుషుడి వానలో కరిగిపోయే
మట్టిబొమ్మనై
మరుజన్మవాకిట్లో నిలుచున్నా!

- సురేఖాభాస్కర్

చె ట్యూలా అందరికి ఆనందాన్ని
పంచే గుణం మనిషికి రావా
లని..

చిగురు చిన్ననాటి మితుడిలా
పలకరించాలని మనస్సు ఆలోచన..
భూమి గాయల్ని చెట్టుకల్లు చికిత్స
చేస్తోంది
నిశ్శబ్దంగా..
రామచంద్రంలా!

రామచంద్రం మంచి వ్యక్తి. ప్రకృతిని
మనుషుల్ని ప్రేమించే విశాల హృదయం.
పి.జి. పూర్తి చేసిన వెంటనే వారి గ్రామంలో
కొత్తగా జూనియర్ కాలేజీ రావడంతో అతని
మంచితనాన్ని, మంచి నడవడికను, మంచి
ఆలోచనా విధానాన్ని గుర్తించిన గ్రామపెద్దలు
అతన్ని ప్రిన్సిపాల్గా నియమించారు. జీతం
తక్కువైనా బాధ్యతలు

నేను సైతం

ఎక్కువ. ఎవరికి ఏ ఆపద

వచ్చినా నేనున్నానని ముందుకు వెళ్లే
వ్యక్తిత్వం ఆయనిది.

కొత్త కళాశాలకు ప్రథమ ప్రిన్సిపాల్గా
కళాశాలకు, విద్యార్థులకు
మంచి చేయాలనే లక్ష్యంతో
వని చేస్తున్న రామచంద్రానికి
గ్రామపెద్దల అండ లభించింది. విద్యార్థులకు
చక్కగా బోధించే అధ్యాపకులను నియమించే
అధికారం పాలకవర్గం ఇవ్వడంతో చక్కగా
బోధించే ఉపాధ్యాయులను నియమించారు.
ఎవ్వరూ ఊహించని ఫలితాలు మొదటి
సంవత్సరంలో సాధించి అందరి హృద
యాల్లో నిలిచాడు రామచంద్రం.

ప్రకృతిని ప్రేమించే రామచంద్రం కళాశాల
చుట్టూ కొబ్బరి, మామిడి, పనస,
బొప్పాయి, అరటిమొక్కల్ని నాటించి
మొక్కల్ని కూడా

విద్యార్థులుగా
మలుచుకున్నాడు.

పేద విద్యార్థులకు
ఫీజులు లేకుండా
వారికి సహాయపడ్డాడు.

పేద విద్యార్థులకు పరీక్ష

ఫీజు కూడా తానే కట్టేవాడు. విద్యార్థులకు, అధ్యాపకులకు అండగా ఉండేవాడు.

ఎందరో విద్యార్థులు
ఇంటర్వ్యూడియట్ ఫలితాల్లో
ర్యాంకులు సాధించి ఉద్యోగాలు పొందారు. చాలా
మంది పెద్ద చదువులు
చదువుతున్నారు.

రామ చంద్రం పేరు
గ్రామంలోనే కాకుండా
మండలం, జిల్లా స్థాయిలో
వెలిగిపోయింది. కళాశాలకు
రాష్ట్ర స్థాయిలో మంచి
గుర్తింపు తీసుకువచ్చాడు
తన ప్రతిభ, ఆలోచనా
విధానంతో.

కాలం కడలి కెరటంలా
అవిశ్రాంత పరుగులో
రామచంద్రానికి వచ్చిన
పేరును గమనించిన
ముగ్గురు ఆసూయాపరులు
కళాశాల పాలకవర్గంలో
చేరి విషం కక్కారు. ఎలా
గైనా రామచంద్రాన్ని కళా
శాల నుండి వెళ్లగొట్టాలని
మరో కమిటీ పెద్దతో చెడ్డ
ఆలోచన చేసి, తమకు
అనుకూలంగా తమ మాట

సింగిల్ పేజీ కథ

వినే వ్యక్తిని కొత్త ప్రిన్సిపాల్గా తీసుకువటానికి
తెరవెనుక రంగం సిద్ధం
చేసుకొని పగటివేళ చీకటిని వెదికిన రాళ్ల
సులు మళ్లీ పుట్టారా? అన్నట్లు రామచం
ద్రాన్ని ఏదో కుంటిసాకులు చూపించి
ప్రిన్సిపాల్గా తొలగించారు.

అక్కడితో ఆగకుండా అతను పెంచిన
చెట్లను కూడా నరికివేశారు పగతో.

రామచంద్రాన్ని తొలగించడం అందరికి
బాధ కలిగించింది. జిత్తులమారి నక్క
లాంటి కొత్త ప్రిన్సిపాల్ రానేవచ్చాడు.
తీసుకువటానికి రాజకీయంతో కళాశాల పరువు
బజారులో పడింది.

ఊరిప్రజలు ఈ విషయం తెలుసుకోవ
టానికి కొంత సమయం పట్టింది.

కొత్త ప్రిన్సిపాల్ రామచంద్రానికి అనుకూ
లంగా, ఆయన చేసిన మంచి పనులకు
మద్దతు పలికే అధ్యాపకుల్ని తొలగించటానికి
కుట్ట పన్ని వాళ్లందరినీ ఏ కారణం లేకుండా
కళాశాల నుండి గెంటేశారు.

విషయం తెలిసి నవాళ్లు కంటతడి
పెట్టారు. వాళ్ల కంట తడిముందు రామ
చంద్రం మంచితనం చిగురించింది.

రామచంద్రం నాటించిన చెట్లు మౌనంగా
కంటతడి పెట్టాయి. ప్రకృతి రోదించింది.
కళాశాలకు మంచి పేరు తీసుకువచ్చిన
వాళ్లను తీసెయ్యడం అందరికి బాధ కలిగిం
చింది. అయినా వాళ్లకు భయపడి ఎవ్వరూ
మాట్లాడలేదు.

కాలం ప్రవహిస్తోంది నదిలా...

గ్రామ ప్రజలు, విద్యార్థులు మనస్సు
గాయపడిన చోటే విజయం సాధించాలన్న
లక్ష్యంతో అదే గ్రామంలో మరో కొత్త కాల
జీని స్థాపించమని రామచంద్రాన్ని కోర
డంతో.. రామచంద్రం మితుల సహకారంతో
కాలేజీ ప్రారంభించారు.

రామచంద్రానికి మద్దతు పలికి, తొలగించ
బడ్డ అధ్యాపకులతో ప్రారంభించిన వెంటనే
ఆయనకున్న మంచి పేరుకు గుర్తింపుగా
విద్యార్థులందరూ చేరారు. మంచి ఫలితాలు
సాధించారు. మళ్లీ కొత్త వెలుగులు నింపారు
రామచంద్రం. కాలం మనిషిని గమస్తాంది
కర్మయోగిలా. మంచి వాళ్లకు మంచి జరుగు
తుందనటానికి రామచంద్రం ఒక ఉదాహరణ.
‘నేను సైతం..’ అంటూ విద్యాదానానికి
అంకితమైనాడు రామచంద్రం.

రవివర్ష - దుగ్గిరాల

ప్రశ్న: దక్కిణ నైరుతి వీధిపోటుగల మా ఇంటి ప్రధాన ద్వారానికి ఎదురుగా కాంపొండ్ వాల్కి గేటు పెట్టవచ్చా? ప్రస్తుతం మా ఇంటికి ప్రధాన ద్వారానికి గల గేటును మూసివేసాం. అలా మూయవచ్చా?

జవాబు: పటంలో చూపించిన విధంగా అయితే మీ ఇంటికి పున్నది దక్కిణ నైరుతి వీధిపోటు కాదు. దక్కిణ ఆగ్నేయ వీధిపోటు అవుతుంది. దక్కిణ ప్రహరీకి దక్కిణ ఆగ్నేయంలో గేటు పెట్టవచ్చు. అయితే ఆ గేటు వీధిపోటుకు ఎదురుగా వుండకూడదు. వీధిపోటును తప్పించి వీలయితే పూర్తి దక్కిణ ఆగ్నేయ మూలకు లేదా దక్కిణ మధ్య భాగానికి ప్రవేశ

వాస్తు

దోషాలున్నాయా?

జి.ఆర్ - నిడదవోలు

ప్రశ్న: మా ఇంట్లో అందరికి ఎప్పుడూ అనారోగ్య సమస్యలు. నాకు ఉద్యోగంలో రావాల్సిన పదోన్నతికి ఎన్నో ఇబ్బందులు ఎదురవుతున్నాయి. ఏ పని తలపెట్టినా సమంగా సాగడం లేదు. వీటన్నిటికీ కారణం.. మా ఇంటి వాస్తు అని అంటున్నారు. మా ఇంటి ప్లాను పరిశీలించి వాస్తుదోషాలేష్యునా వుంటే చేయాల్సిన మార్పులు-చేర్పులు

వాస్తువార్త

వాస్తు విద్యాన్ సాయిశ్రీ

డా॥ దంతూరి పండినాథ్

3-2-4, కింగ్స్వే, సికింద్రాబాద్

సెల్పు: 9885446501/9885449458

తగ్గిముఖం పట్టే అవకాశం వుంది.

ఆర్థికాభివృద్ధి సాధించాలంటే?

అంజయ్ - ఆదోని

ప్రశ్న: నేను ప్లానులో చూపించినట్లుగా షాపు గత

ప్రధాన ద్వారానికి ఎదురుగా కాంపొండ్ గేట్?

ద్వారానికి ఎదురుగా
నిర్మించుకోవచ్చు.

ఎలా ఉండాలి?

అంజయ్ - కరీంనగర్

ప్రశ్న: మా ఇంటికి ప్రహరీ పున్నది. కానీ ఇంటికి పడమర దక్కిణ భాగాల్లో పల్లం వుంది. ఇంటిగోడ నుండి ప్రహరీ పరకు ఇంటి గర్భం కంటే మెరకగా వుండాలా? సమానంగా వుండవచ్చా? తెలుపగలరు.

జవాబు: ఇంటికి పడమర, దక్కిణ భాగాల్లో పున్న పల్లంకంటే తూర్పు, ఉత్తర భాగాల్లో ఎక్కువ పల్లంగా పున్నట్లులుతే ఘరవాలేదు. అలా లేనప్పుడు తూర్పు పడమరల కంటే కొంచెం ఎత్తుగా వుండేటట్టు పశ్చిమ దక్కిణాలను మంచి మట్టితో మెరక చేయటం అవసరం. వర్షపునీరు ఈశాస్య పల్లంగా ప్రవహించి బయటకు పారేటట్లుగా ఆవరణి సవరించాలి. ఇంటి గర్భంకంటే ఇంటి చుట్టూ నేల లెవల్ (ప్రహరీ లోపల) మెరక వుండకూడదు. తప్పకుండా గర్భంకంటే తక్కువ లెవల్ వుండాల్సిందే!

చెప్పగలరు.

జవాబు: పశ్చిమ, దక్కిణాలకి వీధులున్న మీ గృహం నైరుతి గృహంగా గుర్తింపబడుతుంది. పశ్చిమ నైరుతి నుండి ఏ కొంచెం మయినా వీధిపోటు తగులుతుందేమో గమనించండి. మీరు పంపిన ప్లానులో వీధిపోటు లేనట్లుగానే చూపించారు. కానీ మరొకసారి గమనిస్తేనే మంచిది. ఎందుకంటే ఏ రకమయిన నైరుతి దోషాలున్నప్పటికీ అనారోగ్య సమస్యలు తలెత్తుతూ వుంటాయి. మీరు అదే సమస్యను వ్యక్తం చేస్తున్నారు.

కనుక ఈ దోషం వుండే అవకాశాలు ఎక్కువ. పశ్చిమ వాయువ్యగేటుకు ఎదురుగా సెప్పిక్ ట్యాంక్ వుండటం రెండవ దోషం. పశ్చిమ వాయువ్యంలో గేటు పెట్టడం, ఉత్తరంలో సెప్పిక్ ట్యాంక్ కట్టడం.. రెండూ సరైనవే. కానీ ఒకదానికొకటి ఎదురెదురుగా వుండటం దోషమవుతుంది. మెట్ల ప్రారంభం నుండి(మెట్ల కింద) సెప్పిక్ ట్యాంక్ నిర్మించి, ప్రస్తుతం పున్నసెప్పిక్ ట్యాంక్ని పూడ్చివేయడం వల్ల ఈ దోషాన్ని నివారించవచ్చు. ఒకవేళ మీకు నైరుతి వీధిపోటు లేకపోతే ఈ ఒక్క సవరణ వల్ల ఆర్థిక, అనారోగ్య సమస్యలు

ఐదు సంవత్సరాలుగా నమ్మపుతున్నాను. కానీ ఎలాంటి ఎదుగుదల లేదు. నాకు ఆర్థిక ఇబ్బందిచాలా వుంది. రోజూవ్యాపారం జాగ్రత్త జరుగుతోంది. కానీ డబ్బు మిగలటం లేదు. నాకు ఎలాంటి దురలు

వాట్లు లేవు. డబ్బులు అస్యలు భర్యుపెట్టను. ఒకవేళ ఎదురుగా రోడ్డు వుండి, పెరుగుదల లేదా (రోడ్డు పోటు) ఎలాంటి మార్పు చేయాలో తెలుపగలరు.

జవాబు: ఉత్తరం ముఖ ద్వారం వుండి, ఉత్తరం వీధి పున్నటువంటి మీ షాపుకి ‘ఉత్తర వీధిపోటు వక్రీకరిస్తుంది’. వీధిపోట్లలో చాలా రకాలు వుంటాయి. కొన్ని ‘అనుకూలఫలితాలు’ ఇచ్చేవిగా వుండే కొన్ని మధ్యమఫలితాలు, మరికొన్ని తీవ్ర ప్రతికూలఫలితాలను ఇచ్చేవిగా వుంటాయి. పైగా మీ షాపు పరకు తగులుతున్న వీధి వెడల్పు షాపు వెడల్పుకన్నా ఎక్కువ వుంది. అందువల్ల మీ షాపు వాస్తు ప్రకారం ‘వీధి మింగిన షాపు’గా గుర్తింపబడుతుంది. ఈ షాపులో వ్యాపారం చేయడం వల్ల ‘ప్రయోజన శుస్తుత’ నెలకొంటుంది.

వీధిపోట్ల తీవ్ర తను తగ్గించటానికి వధ్యతలున్నాయి. కానీ అతికొద్ది వీధిపోట్లను నియంత్రించటానికి వీలు లేదు. ఈ వీధిపోటు అటువంటి అతికొద్ది ప్రతికూల వీధిపోట్లలో ఒకటి. వ్యాపార స్థలాన్ని మీరు మార్పుకోవటమే ఉత్తమంగా భావించవలసి వస్తుంది.

వాస్తువార్త

పూర్తి పేరు :
పుట్టిన తేదీ:ఊరు.....
జన్మనక్షత్రం.....తల్లి పేరు
చిరునామా:పోన్:

జవాబు: నా వయసు 35. పెళ్ళయి ఏడు ఎండ్లవతోంది. నా భర్తకి సొంత కంపెనీ వుంది. నేను సివిల్ ఇంజినీరింగ్ చదివి, అదే ఫీల్డ్లలో నాలుగు సం॥ పనిచేసాను. ఆ తరువాత పెళ్లి. పెళ్లి తరువాత రెండేళ్లు ఒక ప్లై-స్మూల్లలో పనిచేసాను. గత నాలుగు సంవత్సరాలుగా ఖాళీగా వుంటున్నాను. నా భర్త

ముఖ్యమైన విషయం-

చదువుకున్న డిగ్రీని, క్యాలిఫి కేషన్నిబట్టి వృత్తిని సెల్క్ చేసుకోవడం కరెక్ట్ కాదు. ఎందుకంటే అర్థా తల్లి బట్టి, చదువును బట్టి వచ్చే ఉద్యోగం ఆర్థికపరంగా, సామాజికంగా బాగుండవచ్చు. కానీ వృత్తిలో తృప్తిని ఇవ్వకపోవచ్చు. ఇప్పుడు కేరీలో

పర్మనల్ పాయింట్

చల్లా సుబ్రహ్మణ్యం

కౌన్సిలింగ్ సైకాలజిస్ట్, హైదరాబాద్
ఫోన్: 9866362224

challascounsel@gmail.com

www.chillascounsel.com

Subrahmanyam Challa

Subrahmanyam Challa

అమ్మాయి సైకాలజిస్ట్ చేరింది. ఇంజినీర్లు,

నాకు ఏ కెరీర్ సూట్ అవుతుంది?

చాలా ఎంకరేజ్ చేస్తారు. కానీ.. నేను దేనికి సూట్ అవుతాను? నాకు ఏ ఫీల్డ్ సూట్

అవుతుంది? అనే డోట్లో ఏదీ మొదలుపెట్టేకపోతున్నాను. ఏదైనా సాధించాలనుంది. నేను ఏ వృత్తికి సూట్ అవుతానో మీరు చెప్పగలరా?

జవాబు: ఏ మనిషైనా వృత్తిని ఎంచుకునే ముందు రెండు విషయాలు దృష్టిలో పెట్టుకోవాలి. 1) మనం చేయబోయే పనిలేదా ఎంచుకునే వృత్తి(కేరీర్) పట్ల మనకు ఇష్టం వుండా లేదా? 2) ఆ పని నేను బాగా చెయ్యగలనా? అంటే ఆ వృత్తికి కావలసిన వైపుణ్యం(సిగ్రెట్) నా దగ్గర వున్నాయా? లేదా? అనే అంశాలు ఆలోచించుకుని కేరీర్ ఎంచుకోవాలి అని చెప్పే వాణి. కానీ ఇప్పుడు పైన చెప్పిన రెండు విషయాలే కంపెనీలో పనిచేస్తున్నాను. నా వయసు 50. నా భార్య ప్రైవేట్ స్టుడీస్ మరో మాకు ఇధ్దరు పిల్లలు. పాప 19 సంవత్సరాలు. బాబుకి 15. మా

విషయంలో నేను అనుసరి స్తున్న విధానం ఏమిటంటే మనిషి వ్యక్తిత్వం, ఆత్మవిశ్వాసం, కష్టపడి తెలివిగా పనిచేసే తత్త్వం, బధ్యకం, కోపం, ఆవేశం, మాట వినేతత్త్వం, తన మాట అందరి చేతా వినిపించగలిగే శక్తి, వృత్తిపట్ల వున్న అభిప్రాయం (మక్కలు) లేదా అయిష్టం లాంటి ఎన్నో విషయాన్ని దృష్టిలో పెట్టుకుని ఎవరికైనా సలహా ఇస్తున్నాను. గైడ్ చేస్తాను. ఒక బి.టెక్ మూడో సంవత్సరం స్టూడెంట్సి అతను ఇంజినీరింగ్కి తగినవాడు కాదని గ్రహించి తనను క్రికెట్ వేపుకి సలహా ఇచ్చాను.

అతను ఇప్పుడు క్రికెట్లో అద్భుతంగా రాణిస్తున్నాడు. ఒక డెంటల్ సర్జన్ అమ్మాయిని ఇంటి రీయర్ డిజెనింగ్లో చేర్పించాను. ఓ ఎం.బి.బి.ఎస్. రెండో సం॥ చదివే అమ్మాయి చిన్నప్ప త్యంచీ చాలా తక్కువగా మాట్లాడు తుంది. తన చదువు, స్మూల్, ట్యూషన్ అలా తన

సాప్ట్వేర్ ఉద్యోగాలు చేసినవాళ్లు వారి వ్యక్తిత్వాన్ని నేను విడమర్చి చెప్పాక వచ్చి నా దగ్గర కౌన్సిలింగ్ వృత్తిలో చేరారు. ఆర్థమైందా? తల్లి! తారు. కొంత తోనో, వయసుతోనో మంది ఎక్కు వగా మాట్లాడ తారు. సహజమే! కానీ అసలు ఎవరితోనూ మాట్లాడకపోవడం, స్నేహితులు లేకపోవడం, నలుగురిలో కలిసే తత్త్వం లేకపోవడం, ఇంట్లోవాళ్లతో (తమ్ముడితో) కూడా ఇంట్లోనే వుంటూ రోజుకోసారి మాట్లాడ్డం, తల్లితో కూడా అవసరం వున్నప్పుడే మాట్లాడడం, తన ప్రపంచంలో తాను జీవించడం.. ఇవన్నీ అమ్మాయిలో సామాజికంగా వున్న లోపాలే. సాధారణంగా ఇలాంటి స్థితికి కారణం.. కుటుంబ వాతావరణం, పద్ధతులు, ఇంటికి స్నేహితులు-బిందువుల రాకపోకలు, సామాజిక వేదుకలు, కార్బూకమాలు (సోపల్ ఫంక్షన్)కు కుటుంబం అంతా కలిసివెళ్లి వాటిల్లో పాలు

అమ్మాయి అస్సలు మాట్లాడడు!

ప్రపంచం తనదే. కానీ

లాక్డోన్ నుంచి తను, మేం ఎక్కువనేపుగడపడంతో పాప ప్రవర్తనలో తేడాలు కనిపించాయి. తను తక్కువ మాట్లాడ్డం కాదు.. అసలు ఎవరితోనూ మాట్లాడడని.. తనకి స్నేహితులు లేరు. మా అబ్బాయితోనూ రోజులో ఒకసారి కూడా మాట్లాడడు. వాళ్లా అమ్మతో ఏదైనా అవసరం వుంటే తప్ప మాట్లాడడు. అమ్మాయి తన వయసులో వున్న వాళ్లలాగా ప్రవర్తించట్లేదనిపిస్తోంది. ఇలాంటి సమస్యలకు మీరు కౌన్సిలింగ్ చేస్తారా?

జవాబు: మీ అమ్మాయి విషయం నిజంగా సమస్య. కొందరు తక్కువగా మాట్లాడ

పంచుకోవడం లాంటివి. లేదా ఒంటరి తనాన్ని కోరుకుంటోంది అంటే తన మానసిక స్థితిని చూసి తెలుసుకుని ట్రీట్మెంట్ ఇవ్వాలిన అవసరం వుండవచ్చు. ఏదైనా బలీయమైన (మీకు తెలియని) సంఘటన జరిగి వుండవచ్చు. దాని ప్రభావమే పాప ప్రవర్తనకు కారణం కావచ్చు. ఏది ఏమైనా సమస్యను పరిష్కరించుకోవడం తక్కణ కర్తవ్యం. ఆలస్యం చెయ్యకుండా పాపని తీసుకుని రండి. పాప స్థితి, ఇంటి వాతావరణం లాంటి అంశాలు పరిశీలించి ఎలాంటి ట్రీట్మెంట్ అవసరమో నిర్ణయిద్దాం.

మండి స్వర్ణ ప్రథమ పాఠము

అది చలికాలం. మంచువర్షం కురు స్తోంది. ఒక్కరూ ఇట్లలోంచి బయటకు రాలేదు. ఒక్క పక్కి కనిపించడం లేదు. గొంతూ వినపడటం లేదు. పిచ్చుకలు ఎక్కుడ వీలుంటే అక్కుడ తల దాచుకున్నాయి. పావురాలు సురక్షిత ప్రాంతాలకు వెళ్లిపోయి దాక్కున్నాయి. అనేక పక్కలు ఒక ఇంటి పైకప్పు కిందకు చేరాయి. కొన్ని పిచ్చుకలు “పావుల్లారా, మీ దేహం పెద్దది, మీ రెక్కల కింద మమ్మల్ని ఉండేందుకు అనుమతించండి. మేమెలాగో ఈ రాత్రికి బతికిపోతాం” అని బతిమాలాయి.

కానీ కొన్ని పావురాలు కనికరించలేదు. వాటిలో ఓ పావురం “మేమే చలితో చస్తున్నాం.. మీకెక్కుడ చోటచేసేదీ? మీకూ చోటిస్తే మా పని అంతే. కనుక మీకు చోటిచే అవకాశమే లేదు” అని నిర్దయగా చెప్పింది. ఆ పావురం మాటలో కొన్ని పావురాలు ఏకీభవించాయి. అవునపును.. వాటికి సాయం చేయకూడదు” అని అన్నాయి.

“పాపం.. ఆ పిచ్చుకలు.. మనం కాపాడ కుంటే అవి చనిపోతాయి. నేను కాపాడ తాను” అని ఓ పావురం ఓ పిచ్చుకను దగ్గరకు తీసుకుంది.

ఆ పిచ్చుక పావురం దగ్గరకు వచ్చి దాని రెక్కల కిందకు చేరి వెచ్చగా కూర్చుంది.

అది చూసి మిగిలిన మరికొన్ని పావురాలు కూడా పిచ్చుకలను పిలిచి వాటికి తమ తమ రెక్కల కింద చోటిచ్చాయి. పిచ్చుకలకు చోటి చ్చిన పావురాలను చూసి ఓ పావురం “మీరందరూ మూడులు. ఈ పిచ్చుకలు కాపాడే ప్రయత్నంలో మీరందరూ చనిపోబోతున్నారు” అని హెచ్చరించింది.

“ఈ రాత్రి మనమెలాగూ చనిపోతున్నాం.. ప్రాణంతో ఉన్నంతవరకే మన అవసరం వాటికి కావాలి. అప్పటివరకూ ఆశ్చర్యమి వ్యడం తప్పేమీ కాదు” అంది ఓ పావురం.

రాత్రి అయ్యోడీ చలి మరింత ఎక్కువ వుతూ వచ్చింది. చలిగాలి పెరిగింది. దారుణంగా ఉంది వాతావరణం. తెల్లారింది. ఆ ఇంటి చిన్నారి కిటికీ తలుపు తెరిచి చూసింది. అప్పుడు పై కప్పు నుంచి ఓ పావురం నేల మీద పడింది. “నాన్నా, ఓ పావురం చలికి తట్టుకోలేక చచ్చిపోయి కింద పడిపోయింది” అని భాధతో చెప్పింది.

చిన్నారి తండ్రి నేల మీద పడిపోయిన పావురాన్ని తీసాడు. అతను పై కప్పు కింద కొన్ని పావురాలు ఉండటాన్ని చూసాడు.

వాటిని అతను తీసుకుని ఇంటి పెరట్లో నాలుగోడల మధ్య గదిలో ఉంచాడు. కాన్ని పటికి కొన్ని పావురాలు నెమ్ముదిగా రెక్కలను కదిలాచాయి. వాటి రెక్కల కింద నించి పిచ్చుకలు బయటకు వచ్చాయి.

కొన్ని పావురాలలో కదలిక లేనే లేదు. వాటి రెక్కలను తీసి చూసింది. ఆ చిన్నారికి పిచ్చుకలేవీ కనిపించలేదు. “పాపాయా, చూసావా! పిచ్చుకలకు చోటిచ్చిన పావురాలు ప్రాణహాని నుంచి తప్పించుకుని బయటపడ్డాయి. పిచ్చుకలకు చోటివ్వని పావురాలు చనిపోయాయి. చోటిచ్చిన పావురాల శరీరం వెచ్చగా ఉండటానికి పిచ్చుకలు

మనిషి బతకడానికి ఎన్నో అవసరమవుతాయి. ఇవన్నీ ఒక్క మనిషే సమకూర్చుకోలేదు. ఒక్కొక్క మనిషి ఒక్కొక్కటి తయారుచేయడం వల్ల అందరికి అన్ని దొరుకుతున్నాయి.

“నాకు కావలసింది మాత్రమే నేను తయారు చేసుకుంటాను, ఇతరుల కోసం నేనేమీ చేయను..” అని ఎవరైనా అన్నారంటే అతన్ని ఓ మూడుధిగానే చూడాలి. అతను అలాగని తనకు కావలసినవన్నీ తానొక్కదే చేసుకోలేదు. కొన్నింటికి ఇతరులపై ఆధార పదవలసిందే. కనుక ఇతరులకు సాయం చేయడమన్నది సమాజంలో కనీస బాధ్యత. అంతేకాదు.. అది తనను తాను కాపాడు కోపడానికి కూడా తోడ్డడేదిగా గ్రహించాలి.

ఇతరులకు సాయం పడటం నిజానికి ప్రజా సంక్షేపం కాదు.

స్వార్థమే. మనం ఒకరికి మంచి చేస్తే ఆ మంచి మనకే తిరిగి మరొక రూపంలో వస్తుంది.

మనం ఒకరికి కీడు చేస్తే ఆ కీడు మరొక రూపంలో మనకు ఎప్పుడో అప్పుడు జిరిగి తీరుతుంది. ఇందుకు ఆశ్చర్యపోవలసిందేమీ లేదు. అది సర్వ సహజం. మనం ఏది నాటుతున్నామో అదే మొక్క వస్తుంది.

ధర్మం మనల్ని రక్షిస్తుంది అని ఉత్తినే చెప్పలేదు. అది మూడునమ్మకమని అనుకోకూడదు. నువ్వేం చేస్తున్నావో దాని ప్రభావం తప్పక ఉంటుంది. ధర్మం చేస్తే అది మనల్ని ఏదో రూపంలో కాపాడుతుంది. కానీ మనం చేసిన ధర్మం ఏ రూపంలో ఎప్పుడు వస్తుందో ఎవరూ చెప్పలేరు. కానీ తప్పక చేసిన ఆ ధర్మం వల్ల మనకు మంచే జరుగుతుంది. మనం చేసిన ధర్మం వల్ల మనకు మనకు మేలు జరగలేదని అనుకోకూడదు. ధర్మం వృధా అయిందని అనుకోకూడదు. మనం ఏదీ అనుకోని వేళ ఓ మంచి జరుగుతుంది. అది మనకు తెలీదు.

“ఇతరులను కాపాడు. నువ్వు కాపాడబ తావు” అని అనుభవజ్ఞుల మాట. నువ్వు సజీవంగా ఉండాలా.. ఇతరులు ప్రాణంతో ఉండటానికి సహాయపడు. ఇది తప్ప మరో మార్గం లేదు.

- యామిజాల జగదీశ్

తోడుయ్యాయి. పిచ్చుకల శరీర ఉప్పోగ్రత

చోటిచ్చిన పావురాలను కాపాడాయి. మనమె ప్పుడూ కప్పాల్లో ఉన్నవారిని అదుకోవాలి. ఆ సహాయం మనల్ని ఎప్పుడో అప్పుడు కాపాడి తీరుతుంది” అని అన్నాడు, ఆ తండ్రి.

హరియట లూయిస్ జెరోం అతను రాసిన కథ ఇది. ఒకరికి చేసిన సాయం ఎప్పుడూ వృధా పోదు. వారికి ఏదో రూపంలో ఏదో తరుణంలో ఆ సాయం కాపాడుతుంది. ఈ ప్రపంచంలో మనిషి ఒంటరిగా జీవించలేదు. అందుకే అతను సమాజంతో కలిసి మెలసిపోవాలి. అసలు సమాజం ఏర్పడింది అలాగే. కానీ పలువురికి ఇది తెలియడం లేదు. ఎవరి స్వార్థం వారు చూసుకుంటున్నారు.

ఇతరులకు సాయం చేయనివారికి సమాజంలో బతికే అర్థత లేదు. ఇతరులకు ఎవరు సహాయం చేస్తారో వారే ప్రాణంతో ఉన్నారని తెలుసుకోవాలి. అలా సహాయం చేయనివారు చచ్చినవారితో సమానం. శవం ఇతరులకు సహాయపడదు. కనుక ఇతరులకు సాయ పడనివారిని శవంగానే అనుకోవాలి.

వారపలం

పాలక్కర్తి సంతోష శర్మ, స్నాత పండితులు
సుబ్బరాజు టవర్స్, 11-10-10/308
విజయపురి కాలనీ, కొత్తపేట,
హైదరాబాద్. ఫోన్: 9494608133

మేఘం

వృధా సంచారం మానుకుంటారు. సామాన్య ధన లాభ సూచనలున్నాయి. అన్ని వ్యవహారాల్లో మీదే పై చేయగా ఉంటుంది. దీర్ఘకాలిక సమస్యలకు పరిపౌరం లభి స్తుంది. వాక్షాతుర్యంతో అందరినీ ఆకట్టుకుంటారు. ఉద్యోగులకు పదోన్నతి/స్థాన చలన సూచనలున్నాయి. ప్రయాణం లాభిస్తుంది.

వృత్తి విద్యలు అభ్యసించిన వారికి ఉన్నతోద్యోగం లభిస్తుంది. తీర్థయాత్రలు చేస్తారు. ఆర్థికంగా బాగుం టుంది. సంతానాభివృద్ధి గురించి చేసే చర్చలు ఫలిస్తాయి. మీ చిరకాల వాంఛ నెరవేరుతుంది. ఇల్లాలితో స్వల్ప విభేదాలు వచ్చే సూచనలున్నాయి. ధార్మిక కార్యక్రమాలు నిర్వహిస్తారు. అనాధార్మ మాలు సందర్శించి ఇతోధికంగా సహాయం చేస్తారు.

మిథునం

ఆర్థికంగా లాభదాయకంగా ఉంటుంది. ఆకారంగా మానసిక అందోళనకు లోనపుతారు. విద్యార్థులు పోటీ పరీక్షల్లో విజయం సాధిస్తారు. వృత్తి కశాకారులకు ప్రోత్సాహం లభిస్తుంది. స్త్రీలతో ఆచి తూచి మాట్లాడటం అన్ని విధాలా మంచిది. స్త్రీస్తులు కొనుగోలు చేసే సూచనలున్నాయి.

కర్మాంగం

సూతన వాహన యోగం. ఆకస్మిక బంధువుల రాకాంగా మానసిక అందోళనకు లోనపుతారు. విద్యార్థులు పోటీ పరీక్షల్లో విజయం సాధిస్తారు. వృత్తి కశాకారులకు ప్రోత్సాహం లభిస్తుంది. స్త్రీలతో ఆచి తూచి మాట్లాడటం అన్ని విధాలా మంచిది. స్త్రీస్తులు కొనుగోలు చేసే సూచనలున్నాయి.

సింహం

వృత్తివిద్యలు నేర్చుకుంటారు. భాగస్వామ్య వ్యాపారస్తులకు సామాన్యంగా ఉంటుంది. ప్రారంభించిన పనులు పూర్తి చేస్తారు. బాల్య మిత్రులను కలుసుకుంటారు. దేశాంతర ప్రయాణం వాయిదా పడుతుంది. వృత్తి వ్యాపారం చేసేవారికి ఆర్థికంగా బాగుంటుంది. ఉద్యోగులకు పై అధికారుల వత్తిడి అధికమవుతుంది. మీ ఉన్నే మీకు శ్రీరామరక్ష.

కన్క

ధర్మ రక్షణకై పొటుపడతారు. కుటుంబ గౌరవం పెంపొందుతుంది. సూతన పాపాభరణాలు కొనుగోలు చేస్తారు. గతంలో ఆగిపోయిన పనులు వారాంతంలో పూర్తి చేస్తారు. బ్యాంకు రుణాలు తీర్చి ఉఱట పొందుతారు. ముఖ్యమైన నిర్ణయం తీసుకుని అమలు పరుస్తారు. ఆకస్మిక ప్రయాణ సూచన.

తుల

వ్యాపారులకు పోటీ అధికమైనా ఎవరి లాభాలు వారికుంటాయి. ఇతరులకు సామాన్య ధన లాభ సూచనలున్నాయి. తల్లిదండ్రుల పట్ల మీ బాధ్యతలు స్తకమంగా నెరవేరుస్తారు. సేవా కార్యక్రమాల్లో చురుకుగా పాల్గొంటారు. కశాకారులకు ప్రోత్సాహం లభిస్తుంది. విద్యార్థులు పోటీ పరీక్షల్లో విజయం సాధిస్తారు. వివాదాలకు దూరంగా ఉంటే మంచిది.

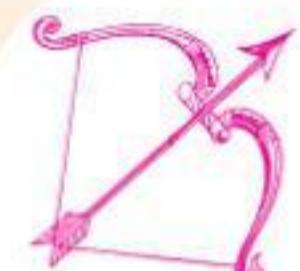

శుష్ఠికం

ప్రభుత్వ సంబంధమైన పనులు వాయిదా పడతాయి. మిత్రులకు ఆర్థిక సహాయం చేస్తారు. వ్యాపారులు సమయస్వార్తితో వ్యవహరించి లాభపడతారు. విద్యార్థులు ఆధిక శ్రమ చేయాల్సి ఉంటుంది. అన్ని వ్యవహారాల్లో మీదే పై చేయగా ఉంటుంది. ధార్మిక కార్యక్రమాలు నిర్వహిస్తారు. చిరు వ్యాపారులకు ఆర్థికంగా జాగుంటుంది. ప్రయాణ సూచన.

ధనుస్సు

సాహిత్య సభలు, సమావేశాలకు హజరవుతారు. అకారణంగా మానసిక సంఘర్షణకు లోనపుతారు. కుటుంబంలో ఐక్యమత్యం ఏర్పడుతుంది. స్వగృహ ఆలోచనలు ఫలిస్తాయి. చోర భయం పొంచి వుంది, విలువైన పన్నువుల పట్ల అప్రమత్తంగా ఉండడం. ఆదాయానికి తగిన భర్యలుం టాయి. క్రయ-విక్రయాలు యథాతథంగా ఉంటాయి.

మకరం

సమయస్వార్తితో వ్యవహరించి ఆధిక లాభాలు పొందుతారు. భర్యలను తగ్గించడంలో విఫలమవుతారు. విద్యార్థులకు శుభ యోగం. ముఖ్యమైన నిర్ణయాలు తీసుకుని అమలుపరుస్తారు. వృద్ధాశ్రమాలకు మీ శక్తిమేరకు ఆర్థిక సహాయం చేస్తారు. తాపాతుకు మించిన రుణాలు చేయడం మంచిది కాదు. దేవాలయాలు సందర్శిస్తారు. చిరు వ్యాపారులకు బ్యాంకు రుణాలు మంజూరవుతాయి. చర్చలు ఫలిస్తాయి.

కుంభం

కుటుంబ సమస్యలు పరిష్కరించుకుంటారు. ఉద్యోగులకు అధికారుల ప్రశంసలు లభిస్తాయి. ఆహార, ఆరోగ్య సలహాలు, సూచనలు పాటించడం తప్పనిసరి. అదనపు ఆదాయం లభిస్తుంది. భర్యలు కూడా అదే స్థాయిలో ఉంటాయి. సెల్వ్ డ్రైవింగ్ విషయంలో జాగ్రత్తలు పాటించండి. దుష్ట సాంగత్యం మంచిది కాదని తెలుసుకుంటారు.

మీనం

ఉంపించని వార్తలు వింటారు. స్వగృహ రుణం పూర్తిగా చెల్లించి ప్రశాంతత పొందుతారు. ఉద్యోగ ప్రయత్నం ఫలిస్తుంది. వ్యాపారులకు పోటీ అధికమవుతంది. సేవా కార్యక్రమాల్లో చురుకుగా పాల్గొంటారు. ధార్మిక చింతన అలవడుతుంది. ఆరోగ్య సలహాలు, సూచనలు తూచా తప్ప కుండా పాటించండి. క్రయ-విక్రయాలు యథాతథం. ధన ప్రాప్తి.

తన సుదీర్ఘ ప్రసంగం
ముగించిన తర్వాత తనకు
కేటాయించిన కుర్చీలో
కూర్చుని, పక్క కుర్చీలో
కూర్చున్న శ్రోతతో “నా

ప్రసంగం ఎలా వుంది? దానిని
ఎలా ఎంజాయ్ చేసారు?” అని
అడిగాడు ప్రాఫెసర్ సత్యం.

“మనుస్ను కు చాలా
రిలీఫ్ నిచ్చింది సార్. చాలా
సూతనోత్సాహాన్ని పొందాను”
చెప్పాడు శ్రోత.

“చాలా సంతోషం! ఒక్క
శ్రోతలోనైనా ఉత్సాహం కలిగినందుకు
నాకు నిజంగా ఎంతో సంతోషంగా వుంది”
మైమరిపోతూ అన్నాడు ప్రాఫెసర్.

“నిజమే సార్! మీ ప్రసంగం ముగించిన
వెంటనే నిద్ర నుండి మెలకువ వచ్చింది.
చాలా ఫ్రెష్‌గా అనిపించింది!” రక్కున
చెప్పాడు, శ్రోత.

* * *

ఇద్దరు బిచ్చగాళ్ల మధ్య సంభాషణ:
“నా అభిరుచుల మేరకు సినిమాలు తీసి

తీసి చివరకు ఇలా బిచ్చగాడిలా మారాను.
మరి నువ్వెందుకిలా?” అడిగాడు, మొదటి
బిచ్చగాడు.

“నీ అభిమానిగా.. నువ్వు
తీసిన సినిమాలకు
బంధువులకు,
స్నేహితులకు,
కొలీగ్గి కు చూపించి..
చూపించి చివరకు
ఈ స్థితికి వచ్చాను”
రక్కున
బదులిచ్చాడు, రెండో
బిచ్చగాడు.
* * *

“నాన్నా! నువ్వు అదృష్టవంతుడివి. ఈ
సంవత్సరం మీకు పుస్తకాల ఖర్చు
తగ్గించాను”

“ఎక్క లెంట్.. ఎవరి దగ్గరైనా పాత
పుస్తకాలు తెచ్చుకున్నావా?”

“లేదు లేదు.. నేను పరీక్షల్లో ఫెయిల్
అయ్యాను. మళ్ళీ అదే క్లాసు చదవాలి కదా!
అందుకని”.

- సి.ప్రతామ్, విశాఖపట్నం

మా ఆవిడ పుట్టింది మార్కుంగు
నేను పుట్టింది ఈవినింగు

మా ఆవిడ సీరియల్
లుకింగు

నేను పిండి

రుభ్యింగు

మా ఆవిడ

ఏడుస్కూల్

కలలు

గెట్టింగ్

నేను

నీదలో అల్లరి దూయింగు

మా ఆవిడ నన్ను చిడింగు

నేను పగలు డ్యూస్టింగు

మా ఆవిడ రాత్రి సింగింగు

మా ఆవిడ ఆఫీసుకు గోయింగు
నేను బాగా తాగి ఇంటికి కమింగు
మా ఆవిడ నన్ను కొడుతూ చిడింగు
నేను తన్నులు తీంటూ నవ్వింగు

ర్మస్క్ర్ క్ర్

మా ఆవిడ నన్ను లవ్వింగు
కాసెపు ఇద్దరం అలిగింగు
తరువాత ఇద్దరం ఈటింగు
మేమిద్దరం అలా సరదాగా లివింగ్.

- సంపంగివారి జయచంద్ర, భాపట్ల

సంప్రదా క్ర్మాలు

ఆన్‌లైన్ క్లాసులకి నేను కూడా రెప్!

- శివలెంక నాగమల్లిక,
ప్రైదరాబాద్

రోబో త్రీ పాయింట్ జీరో సృష్టికర్త
అయ్యెలా ఉన్నాడీ బుల్లి హీరో! గుడ్ లక్.

- ముదుగంటి విష్ణువర్ధన్ రెడ్డి,
మ్యాడంపల్లి

అప్ టూ డెట్ బాబా.. సూపర్ స్పెషల్
బుడతరా? ఎమని పొగడాలి వీడి
ప్రతిభని?!

- ఎ.బాలసుబ్రహ్మణ్యం,
ప్రైదరాబాద్

సరదా రచనలకు ఆపయోగం

ప్యారడ్సీ పాటలు, సరదా అనుభవాలు, పంచ
డైలాగులు వగైరాలు పంపిపే,
పరిశీలించి, బాగుంటే ప్రచురిస్తాం. దయచేసి
కాపీ రచనలు పంపకండి.

మీ రచనలు పంపించవలసిన
చిరునామా:

నవ్వుల్.. రువ్వుల్, ఎడిటర్, ఆదివారం
వార్త, నం.396, లోయర్ ట్యూంక్
బండ్, ప్రైదరాబాద్-500 080.

ఈ ఫాటోకి చమత్కారమైన వ్యాఖ్య రాసి పంపించండి.
ఎంపిక చేసిన వ్యాఖ్యలు ఇదే పేజీలో ప్రచురిస్తాం.

నిన్న నిమి ప్రేక్షకులు నిజమైన ఆశాజీ వులు. పగలంతా పనిచేసి సూర్యుడు పొద్దు వాలేసరికి 'వినోదం' కోసం వెదుక్కునే సమయంలో ఆ వేళన స్వాగతం చెప్పి లాలించేది మంచి పాటలే. మనం చూసిన సినిమాలలో పాటలు ఎంత కాలం గుర్తుంటాయో, ఆ పాటలు అంతటి మాధుర్యాలని అర్థం. అయితే ఏ సినిమాలో అయినా అన్ని పాటలు గుర్తుండవు. సన్నిఖేశానికి అను గుణంగానే పాటలు రూపొందుతాయి. కనుక మంచి సినిమాల్లో రెండు మూడు పాటలు మాత్రమే చిరకాలం మన హృదయంలో గుర్తుండటం సహజం. అదే సార్థకమైన జన రంజకమైన సినిమా అవుతుంది.

1960 నుండి 1985 వరకు
పాతికేళ్ కాలం

పాటలన్నీ బావుంటాయి. ఇక రచయిత దేవులపల్లివారు చెప్పనే ఆక్కరలేదు. స్వతహాగా అందాల స్వాప్నికుడు. అందు వల్ల ఆయన రాసిన పాటలన్నీ అమృత గుళికల్లా పరిమళిస్తుంటాయి. అలాగే గాయని మధు రానికి మారుపేరు కనుకనే ఆ సినిమా పాటలు నేటికీ మన హృదయంలో అందంగా నవరస భరితంగా నిలిచిపోయాయి.

ఎన్.టి.ఆర.(నాగరాజు) మీద ఆమె అలకతో పాడిన పాట 'పిలిచినా బిగువటరా'. అందులో కూడా మెలోడీ వినిపించారు.

ఇక మనసున మల్లెలు మాల లూగే' పాట వింటుంటే యిప్పటికీ అలనాడు వూగిన మాలల సుగంధాలు మనల్ని పలకరి స్తుంటాయి. నాగరాజును మల్లిశ్వరి పుడికిస్తూ పాడిన పాట 'కోతీబాబావకు పెళ్లంట.. కోవె లతోట విడిదంట..' పాటను సంగీత ప్రియులు ఎంతగానో ఆదరించారు, స్వగ

వుండే బి.ఎన్. రెడ్డిగారి ఆఫీసుకు వెళ్లి, ఒ గంటనేపు కూర్చుంటే ఆయన మల్లిశ్వరి కబుర్లు కమ్మగా చెప్పేవారు. అయితే ఈ చిత్రం తన ఒక్కడి సృష్టి అని ఆయన చెప్పు కోలేదు. అది ఆయన సంస్కరం. ఈ అద్భుత కళాసృష్టికి కారణం.. అందులో పని చేసిన వారందరికి ఆయన అమూల్యమైన స్వాతంత్యం ఇచ్చారు. ఆయన కళామూర్తులలో దాగివున్న ప్రతిభను వెలుగులోకి తెచ్చేందుకు బి.ఎన్. రెడ్డి గొప్పగా ప్రోత్సహించారేగానీ, ఎప్పుడూ తక్కువగా మాటల్లాడలేదు. అంతేకాదు.. వారివారి కృషిని

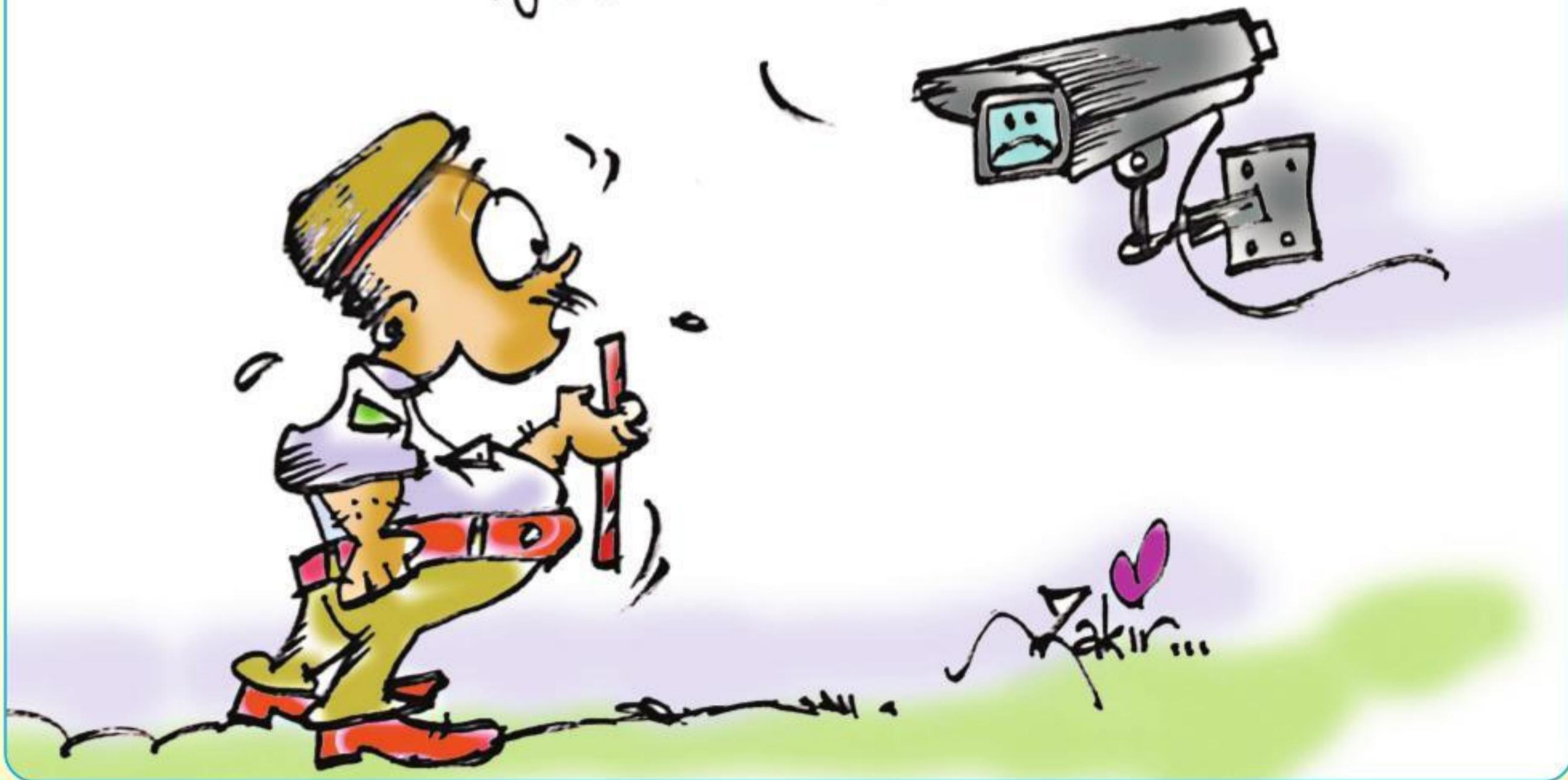
అభినందించారు. సంగీత ప్రష్ట రాజేశ్వర రావు గారిని అభినందిస్తే ఆ భోజంకరుడు ఆ పాటలనే పాడేవారు. ఒక్క 'మల్లిశ్వరి' మాత్రమే కాదు, ఆయన స్వరపరిచిన ప్రతి పాటా ఆయనకు ఒ పూలపల్లకి. రాజేశ్వర రావుగారిని ఎంత ప్రేమిస్తే ఆయన అంత మనంగా సరిగుమలను వెదజల్లుతారు.

సాహిత్యం, సంగీతం.. వెన్నెల, చంద్రుడిగా కలిసి జగతిని ఓలలాడించినట్టే మల్లిశ్వరి యిప్పటికీ తెలుగు తెరమీద నిలిచిపోయిన చిత్రం ఎన్నో ఎళ్లు గడిచినా మల్లిశ్వరి ఈ రోజు మన మధ్యన లేక ఆనంద స్వర్గసీ మల్లో సంగీతాలాపన చేస్తున్నా- ఆ భాను మతి రేవలావణ్యం, సంగీత సారభవం మనల్ని పిలిచి పిలిచి పలకరిస్తుంటాయి. ఈ చిత్రంలో చక్కని వినోదంతో పాటు మనకు తెలియని విజయనగర చరిత్ర కూడా ఇమిడి వుంది. కొన్ని సినిమాలు యిప్పటికీ సజీ వంగా మన ముందు వున్నాయంటే కారణం.. ఆ చిత్రాల రమణీయ సృష్టికి అలనాటి కళామూర్తులు వృత్తినే దైవంగా ఆరాధించి అందులో లీనం కావటం. సినిమాలు ఆకాశ వీధుల్లో నక్కత్రాలు. కొన్ని రాలిపోతాయి. మరికొన్ని సినిమాలు చెక్కుచెదరక నిలిచిపోతాయి.. వెన్నెల జల్లులు కురిపిస్తాయి!

తించారు. ఘుంటసాల భానుమతి పాడిన ఉత్సాహభరితమైన పాట 'పరుగులు తీయాలి.. గిత్తలు పరుకలు వేయాలి' పాటతో ప్రేక్షకులు పరుగులు తీశారు. అలాగే ఘుంటసాల, భానుమతి పాడిన పాట రెండు భాగాలుగా విభజించబడి 'ఆకాశ వీధిలో హాయిగా ఎగిరేవు..' అంటుంటే ఆకాశ వీధులు సైతం ఆశగా చూశాయి, ప్రేమగా సవ్యకున్నాయి. తక్కువగా పాడినా, చక్కని పాటలు అందించిన ఆనాటి గాయనీముఖులు 'నోమీ మల్లాల.. నోములల్లాన' పాట జానపద సాహిత్యానికి తీపిగురుతులు అందించారు. భానుమతి రాయలవారి ఆస్థానానికి వెళ్లే సమయంలో సాగనంపే పాట 'పోయి రావే తల్లి పోయిరావమ్మా' పాటలో జనం హృదయాలు ద్రవించినా మల్లీ మల్లిశ్వరి కనబడుతుందనే అంత రీస్టమైన డైర్యూటో గుండె స్థిరపరుచు కుంటాం. 'హోరా కలలేనా.. నాటి కథలు వ్యధలేనా' అంటూ భానుమతి అలనాటి తీపి జ్ఞాపకాలను గుర్తు చేసుకుంటే ఆ కథలు, వ్యధలు మనకు గుర్తుకొన్నాయి. అలాగే 'మల్లిశ్వరి పాటలన్నీ మల్లెల తోటలో విరబూ సిన పుష్టాలే. ఇంతటి రసవత్తరమైన గీతాలను బాగా ఆనందించినవారు ఆయా గీతాల సృష్టికర్తలే. చెస్తే త్యాగరాయ నగర్లో

ပုဂ္ဂန်များ အတွက် အမြတ်ဆင့် သေခြင်း...
မောင်များ လိုဘူးလဲ... ?!

విష్ణు... లంగదో బోగుండితి.. అంశులు క్రైస్తవండితి లభ్యకే
కాటి.. మా ప్రాణ కృండి శంఖాలి లభ్యతెడి...?!

విషు లిషుక్కటి... జీవిత యోత్త, ధైర్య కన్పక...!

ఆకాశంలో వాకింగ్
చేయాలనుండా... అయితే
మలేషియాలోని లంకావి
ఖలాండ్కు ప్రయాణ
మవ్వండి. పర్యాటకులను
అకర్షిస్తోన్న ఈ స్నై వంతెన
రెండు కొండల మధ్య
భూమికి వంద మీటర్ల
ఎత్తులో ఉంది. బ్రైడ్జె వరకు
కేబుల్ కారులో వెళ్లి,
వంతెన మీద నడుస్తూ
ప్రకృతి అందాలను
అస్వాదించవచ్చు. అక్కడి
వ్యూ పాయింట్ ప్రత్యేక
అక్రణ!!

